சுவாநுபவரஸமஞ்சரி

திருநெல்வேலி சீமைக் கோடகநல்லூர்

[illegible]பரமானந்த

சுந்தரஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்தது

திருநெல்வேலி

[illegible] பாடசாலை

[illegible]

வித்வான்

கல்லிடைக்குறிச்சி

சிதம்பரநாத

கவிராயரவர்களாற்பார்வையிடப்பட்டு

திருநெல்வேலி

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

சதாசிவதிருவடியாரவர்களால்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது

[illegible] சோமவாரம் ஆகஸ்டுமீ

திருநெல்வேலியில்

ம ள ள ஸ்ரீ.

அம்பலவாணக்கவிராயரவர்கள்

சு. சிவராமமுதலியாரவர்கள்

புதூர்வன்னிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களது

முத்தமிழாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம

கடவுள்வணக்கமும்அவையடக்கமும

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சகமுதற் பொருளாய்த் தெரிவுறற் கரிதாய்
கனிவிலெத் தேவர்க்குந் தேவாய்
சுகவடி வான சொருபத்தைப் பணிந்து
தொன்மறை நான்கிற்கு மெட்டா
அகம்பதிப் பொருளை யநுபவ ரசமஞ்
சரியினி லமைவுறச் செய்து
ககனம தளத்த லெனப்பெரி யோர்முன்
கழறவென் கருத்துமுன் னியமே

முதலாவது

பஞ்சகோசாநுபவநிரூபணத்த,

பிரகரணம்

அன்னமய்கோச முதலிய பஞ்சகோசவிசாரணை

ஸ்தூலதேகமாகிய இரத்தமாம்சாதிகளை அணு அணுவாகப்பிரிந்து, அந்த அணுக்களையும் அதிஸூட்சமான அணுக்களாகப் பார்க்கில், ஸ்தூலதேகமென்று

மல் அதின் ரேகைபோன்ற ஆகாரவிருத்தி தோன்றும். அவ்விருத்தியே அன்னமயம். அதிற் பிரதிபலித்து விளங்கிய சைதன்னியமே அன்னமயன். அவ்விருத்தியையும் அச்சைதன்னியத்தையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே அன்னமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்வகங்காரவிருத்தியை அவ்விடத்தினின்று நீ ஒழிக்கில், அந்த இரேகையுந்தோன்றாமல் அந்த இரேகையின் ஆகாரமாகச் சலனதருமமாத்திரமுடையதாக ஒருவிருத்தி தோன்றும். அவ்விருத்தியே பிராணமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே பிராணமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே பிராணமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்விதச் சலனாகாரத்தை வியாபித்ததாயும், சங்கற்பசலனரூபமாயும், அநுபவத்துக்கு வருகிற விருத்தியே மனோமயம். அதிற்பிரதிபலித்த சைதன்னியமே மனோமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே மனோமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்விதமனோமயத்தைத் ததாகாரமாய் வியாபித்து, அவ்வாகிருதியைத் திரிசயமாக விளங்குகின்ற விருத்தியே விஞ்ஞானமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே விஞ்ஞானமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத்தோற்றுவித்த அகங்காரமே விஞ்ஞானமயகோசம் என்னப்படும்

மேற்சொன்னநான்கு கோசத்திலும் அகங்காரமானது அங்கங்கே தாதான்மியப் பட்டிருந்ததில், அபமாதத்தில் அதனின் தாதான்மியம் நீங்கி எல்லாவற்றின் நிருபாதிரூபமாயும், இஃது ஆனந்தமென்று முன் நிலைக்கொள்ளாமலும் இருக்கின்ற விருத்தியினூபமே ஆனந்தமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே ஆனந்தமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத் தோற்றுவித்த அகங்காரமே ஆனந்தமயகோசம் என்னப்படும்.

இவ்விதச் சொரூபமாயுள்ள ஆனந்தமயகோசமானது சகத்சத்தாசுனியசுழுத்திரூப கேவலாநுபூதியைச் சங்கற்பசத்தாரகிதமாகக்கொண்டு, தனதுஸ்பூர்த்தியற்று தானே இல்லாததாக விளங்கிநிற்க, விருத்தியின் தன் சங்கற்பாம்சத்தால் இலயரூபமான தனதுஸ்திகாசத்தையடைய, அவ்வநுபூதி அகங்காரியின் விவகாரத்திற்கண்ட நாமரூபங்களுடைய வஸ்துவுக்குட்பட்டதாகக் காணப்படாததினால், அவ்வநுபூதியில் தனதுசங்கற்பாம்சத்தால் தெரியமையை ஆரோபிக்க, அவ்வவஸ்தையே அஞ்ஞானநுபூதியாம்.

அவ்வஞ்ஞானநுபூதியில் ஆனந்தமயன் விவகாரத்தால் அடங்கிநின்றிடினும், விளங்கிடத் தெரிவான் அவ்வஞ்ஞானிட் சடமானதால் தானே விளங்கத்தகாதது. கூடஸ்தன் நிருவிகாரி ஆனதால் அவனைச் சாரவு

ம் வல்லமையுடையதாகாது. சிதாபாசனால் விளங்கி
யதா என்றால், அவ்வவஸ்தையிற்றானே அவ்வாவர
ணநிவிருத்தி விளங்கிடவேண்டும். அங்ஙனம் விளங்
கிடில், அவ்விளங்குதல் அக்காலத்திலுள்ள அநுப
வமானதால், அவ்விளங்குதல் அவ்வநுபூதியிலிரு
க்க ஆவரணம் சாரவல்லமையுடையதாகாது.

மேலும் விவகாரத்தால் அஞ்ஞானம் விளங்கு
வதால், சாக்ஷியை முன்னிட்டே விளங்கவேண்டும்.
அவ்விதம் சாக்ஷியும் சித்தாயிருக்கவேண்டும். அசித்
தும் தானாகவே சித்திக்கவேண்டும். அவ்விதம் சித்தா
னதான் விருத்தியிற் பிரதிபிம்பிக்க, விருத்தியின் ஏக
தேசாம்சமான சங்கற்பத்தாற்றோன்றிய பஞ்சகோசத்
தையும் அபிமானித்து விருத்தியின் ஏகதேசாம்ச
மானசித்தத்தால் ஆலோசித்து - விருத்தியின் ஏக
தேசாம்சமான புத்தியால் நிச்சயித்து - விருத்தியின்
ஏகதேசாம்சமான அகங்காரத்தால் அகங்கரித்து - வி
ருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான இலயத்தால் இந்நான்
கின் இலயத்தை, விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதா
பாசனது விளங்குதலால், சிதாபாசன் தன்னைச் சட
னாகக் கொள்ள, அக்கொள்கையில் சிதாபாசன்ஞா
னரூபியானதால், அவனையும் அச்சட்டமான அஞ்ஞா
னம் சடா உபகாரப்படமாட்டாது. அன்றி அஞ்ஞா
னமென்ற சங்கற்பம் மனதைச்சார்ந்ததாலும், சங்கற்

பிக்கப்பட்டதை அவிவேகத்தால் இஃது அஞ்ஞான மென்ற நிச்சயத்தன்மை புத்தியைப்பற்றினதாலும்- அவ்விதமாய் ஒன்றுந் தெரியாமல் தூங்கினேனென்று முந்திய அநுபூதியை இழுத்துச்செல்லுகின்றது சித்தத்தைப்பற்றினதாலும் - தன்னுள் அடங்கிய பஞ்சகோசமுடைய மூன்றவஸ்தையையும் இம்மனம் புத்தி சித்தமென்ற மூன்றின் உதவியால் நான் என்றது அகங்காரத்தைப் பற்றினதாலும் - அவ்வகங்காரம் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் அஞ்ஞானம் இவைகளை, அக்கினி இரும்பை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்ததுபோல், வியாபித்திருப்பதால் அக்கினியானது எப்படி இரும்புக்கு வேறே, அப்படியேஅவ்வகங்காரமும் கோசாதி ஆறுக்கும் அப்புறப்பட்டதாகும்.

அவ்வித அகங்காரமும் சடமானதால் தானே சித்திக்கத்தகாதது சிதாபாசனால் சித்திக்குமென்னில் சிதாபாசன் விருத்தியன்றிச் சித்திக்கத்தகான். இவ்விருத்திக்கும் சிதாபாசனுக்கும் காரியகாரணம நிரூபிக்கத்தகாது. நிரூபித்திடில்; அந்நியோந்நியாச்ரயதோஷம் நேரிடும். சிதாபாசனையே தனக்குத் தானே காரணமெனவொப்பினால், ஸ்வாத்மாச்ரயதோஷம் வர நேரிடும். கூடஸ்தனைக் காரணமாக வொப்பினால்; கூடஸ்தன் சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா, அல்லது அச

த்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா? அசத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில்; இல்லாததான முயற்கொம்புக்கும் காரணமாகத் தெரிவான். சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில்; சத்தின் பொருட்டுக் காரணத்வங் கூடாது. அவ்விதச் சிதாபாசன் சின்மாத்திரமாகச் சத்தா, பிரதிபிம்பமாத்திரமாகச் சத்தா? சின்மாத்திரமாகச் சத்தென்னில், நிர்விகார கூடஸ்தனைத் தவிர சிதாபாசன் இல்லாதவனாவான். பிரதிபிம்பரூபமாகச் சத்தென்னில்; பிரதிபிம்பமானது தோன்றியது ஆனதால் இல்லாததே தோன்றவேண்டும். தோன்றினும், பிம்பத்துக்கு வேறென்னில், பிம்பமன்றி விளங்கிடவேண்டும். பிம்பமே பிரதிபிம்பமாக விளங்குகிறதென்னில், பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றுகின்றதா, அல்லது பிரதிபிம்பமாக இருக்கின்றதா? தோன்றிடில், சுத்தி இரசதம் போல் தோன்றிய அம்சம் பொய்யெனப்படும். பிம்பமே பிரதிபிம்பமானதென்னில்; பிரதிபிம்பமாகுங்காலத்தில் பிம்பத்துக்கு நாசமும் உபாதிநாசகாலத்தில் பிரதிபிம்பத்துக்கு நாசமும் வந்து இரண்டும் சித்தியாமற் போய்விடும். மேலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்தனிடத்தில் நிருவிகாரத்தன்மை அசங்கத்தன்மை இரண்டும் அவன் சித்தானதால், சித்தமாயிருக்கின்றது. காரியோற்பத்தி சித்திக்கவேண்டுமாகில்

காரணமை சங்கையாயும் விகாரியாயுமிருக்கவேண்டும். அத்தன்மை அவனிடத்தில் காணப்படாததினாலும் அவ்வநுபூதியில் ஞாதா ஞானம் அகங்காராதி அநுபவிக்கப்படாததினாலும் — ஞாதா ஞானமில்லாத விடத்தில் சிதாபாசன் இல்லாதவனென்றேன் ஆனதாலும், "கூடஸ்தன் இல்லையென நிஷேதிக்கத் தகாதவன ஆனதினாலும் சுருதியுக்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்தனைத்தவிரக் காரியவஸ்து வேறுகாணப்படாததினாலும் — அக்கூடஸ்தன் தானேகேவல அநுபவத்துக்கு வருவதினாலும் — அவ்விதகூடஸ்தனை தன்னிடத்தில், ஆநுகோசமாவது அதனின் தாதான்மியமாவது கிடையாது. அகங்காரத்துவத்துக்கு ஐந்து கோசத்தின் தாதான்மியம ஒக்கிறதனும், அருவதான கோசத்தில் தாதான்மியம் கிடையாது. அகங்காரதாதான்மியம் அருவதாகோசத்தில் இல்லாவிடில், அகங்காரியும் இல்லாதவனாவான் அகங்காரி இல்லாவிடில், அபிமானியும் இல்லாதவனாவான். அபிமானி இல்லாவிடில், அபிமானமும் இல்லாதநாகவே சித்திக்கும். அபிமானஞ்சித்தியாத விடத்தில், அஞ்ஞான முதலியயாவும் இல்லாதவையாகிவிடும். அஞ்ஞான முதலியயாவும் இல்லாவிடில், சிதாபாசன் முக்காலத்திலும் இல்லாதவனாவான். இவ்வித மனனத்தால் சுருதியின் அபிப்பிராயப்படி ஆன்மாவை உள்ளபடி

தெரிய,, "நான் தேகோசத்தைப்பற்றி அகங்காரத்துக்
கு அனந்தபயமேகாசமென்றும் நிரகங்காரரூபமான
கூடஸ்தனைத் தானாக அறியாததினால், சிதாபாசனுக்
கு அஞ்ஞானமென்றும் அவ்வித அஞ்ஞானத்தால்
அவன் வியாப்தனென்றும் - சாமானிய விவேகத்தால்
அறிந்தத்தகுந்த சுருதி யுக்தி அநுபவங்களினாலும்
அநுபவிக்கக், கூடஸ்தனை சாட்சியே தானென்றும்
அச்சாட்சியநுபவத்தால் ஜாக்கிராதி இரண்டவஸ்
தையும் ஸ்வரூபவஸ்தையில் அடங்கி அப்புறம்
மூலவஸ்தையான ஜகத்சத்தாருளிய ஆவரணவி
ருத்தியில் மாத்திரம் பிரதிபிம்பித்தவன் கூடஸ்தனை
தன்விஷயமாகுதாலும் - அவ்வாவரணவிருத்தியை
ப்பற்றியதானதாலும் - அவ்விருத்திசாட்சியான
தன்னைமேல் முன் ஆவரணத்தோடுங் கூடியிருந்தவனை
யும்- ஞானபலத்தால் சாட்சியாய் விளங்குகின்றவனை
யும் அறிந்து இவ்வாவரணவிருத்தி சிதாபாசனுக்க
ற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி, அவ்வவஸ்தைகளில் உள்ளப
டி ஆவரணமில்லையெனத்தெரிந்து, அவ்வாவரணம்
இல்லாததினால், சாட்சித்துமமும் இல்லையென வி
சேஷியாமல்நிஷேதித்து,, இவ்விதசாட்சித்துமமும் சி
தாபாசனுக்கு அகங்காரதாதான்மியத்தால்வந்த சா
ட்சிஞானதாதான்மியமென்று தெரிந்து, நிர்விகார
கூடஸ்தன் மாத்திரமாய் அகம்பதத்தின்பொருளோ அ

நுபவியாமலநுபவிக்க, பஞ்சகோசு சோதனையால் கிடைத்த அதிஷ்டானப்பொருள் உள்ளபடி விளங்கிடும். அப்பொழுது அவ்வதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிர நானா நாமரூபமாயுள்ள தட்டோசங்களும் முக்காலத்திலுமில்லையென்று அதிஷ்டானமாத்திரமாய் அநுபவியாமலநுபவிக்கப்படும்.

முற்றிற்று

இரண்டாவது ஜகத்தைப்பூதப்பருப் பாகப்பிரித்தபிரகரணம்.

பிருந்தகாமமுனையவர்கள் நவநீதமாயுள்ள விஷயவிபாசவிசேஷங்களால், எப்படி சுகக்கட்டில் இருகின்றார்களோ, அப்படியே டங்கிலிஷேசித்துடைய மாதிகளால் பிரமகிரீடர்களும் ஆன்மாநுபவானந்தக்கட்டிலாடுகின்றார்கள்.

எப்படியெனில் அணுவாதிமேருவந்த மாண சகலபொமங்களையும் பூமியின் விகாரமாக அறிந்தால், அப்பூமியும் அணுமுதல் மேருவனா அவயவாவயவியாக விளங்கவேண்டும். ஆனால் அப்புவின் சேர்க்கையின்றிக்கூடாது. அப்பூமியில் அப்புவின் சேர்க்கையை ஆலோசிக்குங்காலத்தில், பிருதுவியென்பது அணுபரமாணமுடையதாயும் மஹ

த்பரிமாணமுடையதாயும், இருவகையாகக் காணப்படுவதால், அவ்விதப் பிருதுவிக்கு இருவகையாயுள்ள பரிமாணங்களுங் கூடுவமா, அல்லது ஒருபரிமாணமே கூடுவமா; இருவகையுங் கூடுமென்னில்; அவ்விரண்டும் பரஸ்பர விரோதியானதால் சித்திக்கத்தகாது. அதில் ஒருபரிமாணங் கூடுமென்னில்; மற்றொருபரிமாணம் அப்பூமியிற் காணப்படாதிருக்கவேண்டும். அல்லது ஒருபரிமாணம் காரணசுபாவமுடையது மற்றொருபரிமாணம் காரியசுபாவமுடையதென்னில்; அணுபரிமாணம் காரணமா, மஹத்பரிமாணம் காரணமா? மஹத்பரிமாணம் அவயவியானதால் அவர்களாலும் காரணமாகக்கூறத்தகாது. அணுபரிமாணங் காரணமென்னில்; காரியமான மஹத்பரிமாணத்துக்கு ஒரு அணுபரிமாணமே காரணமா, வெகு அணுபரிமாணமே காரணமா? ஒரு அணுபரிமாணமே காரணமென்னில்; காரியமும் அணுவாகத் தெரியும். வெகு அணுபரிமாணமே காரணமென்றால் வெகுவாக இருக்கின்ற அணுக்களுக்குச் சேர்க்கை சலமன்றிக்கூடாது. மஹத்பரிமாணத்துக்கு சலத்தின்சேர்க்கையே காரணமானால், எவ்விடத்திற் சலத்தின்சேர்க்கை பூமியிற் காணவில்லையோ, அவ்விடத்திற் பூமிக்கு மஹத்பரிமாணத்தன்மை கிடையாது. இங்ஙனமாயின்

ரிகஸ்பரிசற்றையி காற்றில் அதிசூக்ஷ்மமாய் அப்பு எப்படி யநுபவிக்கப்படுகின்றதோ, அப்படியே மஹத்தாய் விளங்கிய பூமியிலும் அணுக்களின் சேர்க்கை வல்லமையாக விளங்கிய திரவசக்தியானது ப்பிய சலமாக அநுபவிக்கப்படலாம்.

அவ்வித அநுபவத்தில் அப்புவைத் தவிர பிருதுவியின் அணுபரிமாணங்கள் வேறிருக்கின்றதாக ஒத்திடில்; அவ்வணுக்கள் விஷயங்களாக வேண்டும். விஷயிக்கப்பட்ட அதுகளும் அணுக்களாகத் தகாது. நிர்விஷயங்களாயின்; அத்தலத்திலிருக்கின்றதாக ஒப்பத்தகாது. இங்ஙனமாயின் அப்புவைத்தவிர பிருதுவி வேறில்லையெனத்தெளியலாம்.

இவ்வித அப்புவே பிருதுவியாகத் தோற்றக் காரணமேதென்னில்; தனது காரணமான அக்கினியின் உஷ்ணசக்தியால், தனது திரவசக்தி ஸ்தம்பிக்கப்பட்ட அவ்விதஸ்தம்பனமே, சலமே நிலைகட்டியானதுபோல், பிருதுவியாகத் தோற்றிற்று.

மேலே சொல்லியபிரகாரம் எவ்விடங்களில் அப்புவுக்குப் பிருதுவியாய்த் தோற்ற வல்லமையிருந்திருக்கின்றதோ, அவ்விடங்களிலெல்லாம் அக்கினிக்கு அநுப்பிரவேசமிருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வித அக்கினியைத்தவிர சலமேவரு

வேறில்லையா? வேறாயிருக்குமாகில் முன் திரவச
க்தியைத் தனது உஷ்ணசக்தியால் ஸ்தம்பித்த
துபோல், முழுவதையும் ஸ்தம்பித்திடத்தெரிய,
அப்புவேறில்லாததாகத் தெரியும். இல்லாவிடில்
பழுதையிற் றோன்றிய சர்ப்பம் பழுதையாக நசித்
தபின் பழுதைமாத்திரமாவதுபோல், அப்புவையும்
அக்கினிமாத்திரமாகவே சொல்லவேணும்.

இவ்வித அக்கினி தனது உஷ்ணசக்தியால் அப்பு
வின் திரவசக்தியைப்பிருதுவியாக விளங்கத்தக்கதாக
வாவது, திரவசக்தியை நீக்கிப் பிருதுவி அப்பு இவ்வி
ரண்டையு மில்லாததாகவே செய்யத்தக்கதாகவாவ
து, அப்புவின் திரவசக்தியை அக்கினி வியாபிக்க
வேண்டுமாகில், அக்கினிக்கு சலனமன்றி அவ்வித
வியாபகம் சித்திக்கத் தக்கதில்லை. அவ்வித வியாபக
ம் வாயுவாகச் சித்தித்திடில், பூமி சலத்திலும் சலமு
அக்கினியிலுமாயடங்கிட அவ்வக்கினியும் தனதுவி
காரமான காரியசக்தியில்லாததினால் தனது காரண
மான வாயுவாக சேஷித்திடத்தெரியும்.

அவ்வித வாயுவும் ஸம்யோகாந்தரமில்லாததினால்ச
லனமற்று ஆகாயமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். மு
ன்சொன்ன ஜகம் உண்டாகவேண்டுமானால், வெளி
யை முன்னிட்டே யுண்டாகவேண்டும். அவ்வித நா
ன்குபூதமுள்ள ஜகம் உண்டாகுமுன்னமே வெளியா

ன் ஆகாயமாத்திரமாக இருந்திடில், அவ்வித அரூப
மான ஆகாயத்தினின்றும் ஆகாரமான ஸ்வரூபமு
டைய ஜகம் உண்டாயிற்றென்று சொல்லக்கூடாது.
ஆகையால் ஆகாயத்தைத்தவிர ஜகம் வேறில்லவேயி
ல்லை. இங்ஙனமாயின் தோற்றிற்றென்று சொல்ல வே
ண்டும். தோன்றிடில் ஆகாயத்திற் றோற்றியதா, ஆகா
யத்திற்சீவ னிடமாகத் தோற்றியதா? ஆகாயம் ஜடமா
னதால் ஜகமாகத் தானே தோற்றாது. சீவனிடமாகத்
தோற்றியதென்னில்; அவ்விதசீவன் இந்திரியரூப
னா, அந்தக்கரணரூபனா, அஞ்ஞானரூபனா, அல்லது
இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அஞ்ஞானம் இம்மூன்
றுங்கூடிய அறிவா, அல்லது இம்மூன்றுக்கும் அ
ப்புறப்பட்ட சுத்த அறிவா? ௧வது இந்திரியமே சீவன்
அவனிடமாக ஆகாயத்தில் ஜகம் கற்பிக்கப்பட்டதெ
ன்னில்? இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகவிளங்கிய ஆகா
யம் விளங்குமாத்திரஞ்செய்யுமேயன்றி, ஆகாயமெ
ன்றகற்பனைகூட அதில் விளங்கத்தகாது; மேலும் மு
ற்சொன்ன நான்குபூதங்களை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த
ஆகாயத்தைத்தவிர நான்குபூதங்களும் வேறில்லை
யென்றும் நான்குபூதங்களும் உண்டாகவேண்டு
மானால் ஆகாயமே காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்
றும்- அரூபமான அவ்வாகாயத்தினின்றும் ரூபமு
டையஜகம் உண்டாகத்தகாதென்றும்- அவ்வாகாயத்

தைத்தவிர ஆகாயம்வேறில்லவேயில்லையென்றும் - நிரூபி
த்ததுபோல, இவ்வாகாயமும்விளங்கவேண்டுமானல்
இந்திரியமன்றிக் கூடாதானல் எவ்விடமாய் ஆகா
யம்விளங்கினலும், அவ்விடமாய் இந்திரியசத்தை
யும் இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கவேண்டும். அ
ங்ஙனம் இந்திரியசத்தை இடைவிடாத்தன்மையாய்
விளங்கிடில், ஆகாயம் விளங்குதலைத்தவிர வேறாயிரு
க்கிலதென்று கூறப்பட்டது.

மேலும் நாமரூபங்களெல்லாம் வாசனைரூபங்களா
னதால், அவ்வாசனை அந்தக்கரணத்தைச்சார்ந்ததால்
இந்திரியத்தில் விளங்கிய வஸ்துக்களை, மனமானது
நாமரூபமுடையதாகமாத்திரஞ்சங்கற்பித்திடும். அப்
படியாகில் அவ்வித நாமரூபங்களுடையதாகவே அவ்
வஸ்துக்களை இந்திரியம் விளங்குவித்திடத்தெரியும்.

இங்ஙனங் கூறியபிரகாரம் இந்திரியத்தின் விளக்க
மே விரிவாய் விளங்கத்தெரிய அவ்விளங்குதலில் நா
மரூபமில்லாத்திறை, ஆகாயமென்ற நாமரூபம் சங்க
ற்பமுடையமனதாற்றோன்றி இந்திரியத்திலிடமாய்
விளங்குகின்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகையால் இந்திரியத்திற்றோன்றியது விளங்குத
லும் மனதிற்றோன்றியது நாமரூபமுமாகலாம். அவ்வி
த வியாபக இந்திரிய விளங்குதல்மாத்திரமாயுள்ள விள
ங்குதலில், மனதாற்கற்பிக்கப்பட்ட ஆகாயமென்றநாம

ரூபகதன்மை இடைவிடாமல நிறைந்திருந்தபோதிலும்,, அவ்விளங்குதல் மனோவிகாரமான ஆகாயமென்ற நாமரூபத்துக்கு உட்பட்டதல்ல.

முன்சொன்ன பூதங்களை இந்திரியத்தைத்தவிர வேறில்லையென்று நிச்சயித்ததுபோல, இவ்விந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய வியாபகவிளங்குதலை மனதைத்தவிர வேறில்லையென நிச்சயிக்கத்தகாது: ஆகவே இந்திரியத்துக்கு இந்திரியமென்ற நாமரூபமாத்திரம் மனதின்சங்கற்பத்தைத்தவிர வேறில்லையெனச்சொல்லலாம். அவ்விதசங்கற்பரூபமான மனதின் விகாரத்தாற் றோன்றி இந்திரியத்தின் முன்னிலையாக் விளங்குகின்ற நாமரூபங்களை, மனதின்சங்கற்பப்பிரகாரம் நிச்சயப்படுத்தும் புத்தியின்விளங்குதலென்ன. அப்பிரகாரம் ஆலோசிக்குஞ்சித்தத்தின்விளங்குதலென்ன-சொந்தமாகக்காட்டுந் திறமையையுடைய அகங்காரத்தின் விளங்குதலென்ன-இவ்வளவுவிளங்குதலும் வியாபகமான இந்திரியவிளங்குதலில் மனதாற்கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபங்களை முன்னிட்டிருந்தபோதிலும்,, நாமரூபம் கற்பிதமானதுபோல புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவைகளின் விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது: ஆனால் சங்கற்பரூபமான நாமரூபத்தைத்தள்ளிவிட்டுவந்தவிவகாரங்களை நிச்சய ஆலோசனை சொந்தத்தன்மை இவைகளாகத் தோற்றிய சங்கற்பா

ம்சமாத்திரம் கற்பிதமாகலாம். அப்படியே மனநுக்கு மனமென்றசங்கற்பத்தன்மை மாத்திரம் கற்பிதமாகுமேயன்றி, ஞாநவிளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது.

இவ்விதமனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவ்வளவும் சங்கற்பவிஷயங்களன்றி விளங்குதல்மாத்திரம் சத்தியமாயின், ஞான இந்திரியத்தால் விளங்கிய மையாபகவிளங்குதலைத்தவிர வேறுவிளங்குதல் பேதமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க இடமில்லாததால், புத்திமனமிவைகளுக்குள் அகங்காரமனைத்திலும் தோற்றியங்கள் ஞாநமும் விளங்குதலைத்தவிர வேறில்லையென்று அநுபவிக்கவரலாம்.

சுழுத்தியில் அவ்விளங்குதலுமில்லாததினால், இந்திரியம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய இவைகளற்றவிடம் அந்தக்கரணமானதால், அவ்வந்தக்கரணமே விளங்குந்தன்மையுடையதாகக்கருதப்படுவதால், அவ்வந்தக்கரணவிளங்குதலைத்தவிர மேற்சொன்னதுகளும் வேறில்லையென்னில்; அச்சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாவிடினும் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகவேண்டும்; எங்ஙனமென்னில், சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாததினால் விளங்குதலில்லையென்று சொல்லவேண்டுமாகும், அவ்வந்தக்கரணமில்லையென்று விளங்குவிக்க ஒருவிளங்குதல் அநுகத்தியம் எவர்களும் ஒப்பவேண்டும். அவ்விதவிளங்

ஜகத்தைப்பூதப்பாகுப்பாகப்பிரித்தது மென

ருதல் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானரூபமாய் விளங்குவதா ல், அவ்விளங்குதலும் அஞ்ஞானத்தைத்தவிர வே றாகக்காணப்படாததினாலும், சகலரும் விழித்தபின் ஒன்றுந்தெரியாமற்றூங்கினேனென்று சுழுத்தியின் அஞ்ஞானாநுபவத்தை அநுபவமாகச் சொல்வதினா லும், அவ்விகாரணமான அஞ்ஞானத்தைத்தவிர மேற்சொல்லிய அந்தக்கரணங்களுக்குச் சுழுத்தியி லே ஆதாரங்காணப்படாததினாலும், அஞ்ஞானத் தைத்தவிர ஒன்றுமேயில்லையென்றுவரவேண்டிட அவ்வி த அஞ்ஞானமும் விளங்குதலிலேயே விளங்கவே ண்டும். இந்தவிதத்தில் விளங்குதல் ஒப்புதலாகிவிடில் அஞ்ஞானமிருந்ததாகக்கூறத்தகாது. அஞ்ஞானமே ன்றவியாப விளங்குதலில்லாமைரூபமானதால், வி ளங்குதலிருக்குமிடத்தில் விளங்குதலில்லாமை யாகிய அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாக ஒப்புவதற்குச் சரியாகவிருக்கத்தகாததினால், விளங்குதலிலிருந்த தென்று வாசிக்கப்படாத யுக்தி அநுபவங்களால் ஒப் புவேண்டும்.

இதையொப்புக்கொண்ட சகலரும் ஒரேதன்மையராய் விளங்குகின்ற விளங்குதலைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லையென்றனர்; அந்தக்கரணமென்றும் அஞ்ஞா னமென்றும் விளங்குதல்மாத்திரமாயும் மறைவாயு முள்ள இருவகைகளுக்கும் விளங்கக்காரணமாய

தென்னில்? விளங்கியவென்றும் மறைந்ததென்றும் இருவகையாய்த் தோற்றிய சங்கற்பரூபமான மனக்காரணமேயன்றி, வேறுகாரணமில்லை.

ஆனால் எல்லாம் விளங்குதல்ரூபமாகில், சங்கற்பரூபமான மனமாத்திரம் விளங்குதலுக்கு அந்நியமா? விளங்குதலுக்கு அந்நியமாகில்; அஞ்ஞானம் போல இல்லாததாகத்தானிருக்கும். விளங்குதல்ரூபமாகில்; அதனை மனமென்றுசொல்லக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் சகரந்தொட்டு அஞ்ஞானம்வரை விளங்குதலைத் தவிர வேறுகாணப்படாததினால், விளங்குதலென்றதின்பொருள் அறிவுரூபமானதால், மேற்சொன்னபிரகாரம் முக்காலத்திலும் அதனைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், அவ்வறிவை இந்திரியமென்றுவது அந்தக்கரணமென்றுவது அஞ்ஞானமென்றுவது அவைகளுடன்கூடிய விளங்குகிறதென்றுரைப்பது பெரியோர்களாலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நிரூபிக்கத்தகாததுதான். கற்பனையன்றிக் கற்பிக்கக்கூடாது; கற்பகனன்றிக் கற்பனை கூடாது. சீவனென்பது கற்பகரூபமானதால் கற்பனையில் வித்தாவான். ஆன்மாவினிடத்திலோ விருத்தியில்லாத்தன்மையால், கற்பியம் அதற்கேதுவான கற்பனை அதற்கேதுவான கற்பகன் என்றமூன்றுதன்மையும் முக்காலத்திலும் ஒப்பக்கூடவேகூடாது.

அதைபோல்சுத்த ஞானமான அவனைச் சிவனென்னக் கடவது. சுத்த நிர்குண அந்தபாவங்களினால் பிரமமென்னுசொல் ஞானமென்னல்; பிரமமென்ற விவகார மும் நிலைத்த கன்மம முக்காலத்திலுமில்லாதநிலையில் நிருபக்கத்திலாகாது. சிவன் பிரமம் இரண்டு விவகாரமும் கற்பனையைச் சார்ந்ததால், சிவன் பிரமம் என்றகற்பனைகளிற் கற்பிதம் இவ்விரண்டு விவகாரங்களிலும் கற்பனையினின்றே அகற்றும். அதைகையால் சருவ விவகாரங்களையுமின்றி விளங்குந் தத்வ நிராமயமே தானு நிற்பதும் முக்காலத்திலுமில்லையில்லையென்று விளங்குதல் தத்துவமாய் இல்லாமலின்று விளங்கிடுவார்கள்.

முற்றிற்று

மூன்றாவது

காடாறுதிருணைப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்.

மேற்கண்டபடி நினைக்கச் சொரித்துச் சிலகாலத்தில் இப்படியும் அவலோகிக்கின்றார்கள். எப்படியென்னில் பிருதுவி என்பது கடினத்தைத்தவிர வேறில்லை: கடினமென்பது நெய்யுவின் சலனவிசேஷமுடைய அக்கினியின் தகன்சாமர்த்தியத்தால் ஸ்தப்தமாகிய அ

ப்புவின் திரவகுணத்தைத்தவிர முன்சொன்ன ஞான குணமும் பிருதிவியினுடைய வேறில்லாததாகலாம். அப்புவின் திரவகுணமும் அக்கினியின் தகனகுணத்தால் விருத்து தகிக்கப்படக்கூடியது, திரவங்காணப் படாததால் அதுவும் அப்புவோடுகூட அக்கினியின் தகனகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகலாம். தகனகுணமாயும் திரவகுணமாயும் விளங்கிய பிருதிவியும் அப்புவும் உஷ்ணகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாவிடில், நிராதாரமாகக்கொண்டு எங்கனம் சலனவிசேஷமானஸ்பரிசத்தால் திரவகுணமாயும் தகனகுணமாயும் விளங்கினதோ, அந்தவாயுவின் நிராகாரஸ்பரிசகுணமாத்திரமாய்ச்சேர்ந்து முன்போலவே மூன்று குணங்களும் இல்லாததாக விடுகிறது.

ஆகாயம் அசங்கதாத்மாவானதால் ஸ்பரிசகுணரூபமான வாயுவைத்தவிர ஸ்பரிசயோக்கியமான சங்கரூபமொன்று பூதங்களுமில்லாததனாலும், தனக்குத்தானேஸ்பரிசமாகிய பிரகிருதிகுணமும், ஸ்பரிசரூபமான வாயுவுக்கு ஸ்பரிசத்தன்மையாகியதாகையால் ஆகாயத்தன்மையைத்தவிர வேறில்லாததாகிவிடும்.

அவ்விதம் ஆகாயமும் சப்தகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததின்றேல், ஸ்பரிசமில்லாவிடத்தில் சப்தமுண்டாகக்காரணமில்லாததினாலும் நிராகாரமானதினாலும் வியாபகமே ஆகாரமென்றிடில்; இந்திரியவியாபக

நனைத்தவிர வேறொன்றாகாக நிறுத்தக்க உபகாரப் படாதிருந்தாலும், அதற்குவெளித்தன்மையே ஆகாரமென்றுசொல்லிறல், அவ்விதவெளித்தன்மையும் ஸ்பஷ்டமானத்துக்குத்தவிர வேறுகாணப்படாதிருந்தாலும், அதற்கு இந்திரியவியாபகத்தைத்தவிர வேறுதன்மை ஒப்பத்தக்கதல்ல.

இங்ஙனமாயின் பஞ்சகுணங்களோடு பஞ்சபூதங்களுமில்லாதிருந்தால், சகலஞானங்களும் சகலஸ்தூலதேகங்களோடுகூட இல்லாததாகவேயும்: ஸ்தூலதேகமுதலியசகலஞானங்களுமில்லாவிடில், பஞ்சேந்திரியங்களும் விஷயங்களைவல்லமையிறைல், இந்திரியங்களென்றசொல்லுக்குக்கூடயிடமிருப்பதிறலும், ஸ்தூலதேகமென்பதே இருக்கமாட்டாததிறலும், நிர்விஷயங்களையும் நிராதாரங்களாயுங்கொண்டு மனத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவேயாயும்.

மனமென்பது வாசனைகூடமானதால் வாசனையென்பது இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களையும் விஷயங்களையுந்தவிர வேறில்லாதிருந்தால், இந்திரியங்களும் அதின்வியாபாரங்களும் அதின்விஷயங்களும் மேற்சொன்னபடி இல்லாவிடில், வாசனையும் இல்லாததாகவேயிருக்கும்: வாசனை இல்லாவிடில் மனதுமில்லாததாகவேயிருக்கும்: மனமில்லாவிடில், புத்தி, சித்தம் அகங்காரம் இம்மூன்றும் திரியில்லாததீபம்போல்

இல்லாதவையாகக்காணப்படும்.

இந்தநான்குமில்லாதவிடம் சூனியமென்றுவ து, அறியுந்தன்மையில்லாததினால் அஞ்ஞானமென் றுவந்து நிரூபிக்கஉபகாரப்படத்தக்கது. சூனியமென் றால் ஜகமுதல் அகங்காரமவரையுள்ள யாவைகளும் சூனியமா, அல்லது இவைகளைச் சூனியமென்றறிந்து நிரூபிக்கின்றஅறிவே சூனியமா? அறிவையுஞ்சூனியமென் றது சூனியமென்று நிரூபிக்கில் அவைகள்யாவையு முக்காலத்திலுமில்லாததினால், முக்காலத்திலுமில்லா த சசவிஷாணத்தை இல்லையென்பவகாரம் உபகா ரப்படாததுபோல உபகாரப்படத்தக்கதல்ல.

அதையறிந்தஅறிவைச் சூனியமென்றிடில்; கண் ணன்றி விஷயத்தை அறியாததுபோல,சூனியமென்றவி ஷயமும் அறிவையன்றிச் சித்தியாது. சூனியமும் அ றிவும்இருப்பதாகஒப்பிடில்; முக்காலத்திலுமில்லாததே சூனியமானதால், இல்லாததை இருக்கின்றதாகஅப் படி ஒருக்காலும் ஒப்பக்கூடாதே. அப்படியே இரண் டாம்வஸ்துவை எதிரிடாது, ஏகத்தன்மையாயிருக்கி ன்றஅறிவையும் இருக்கின்றதாக ஒப்பவேண்டும்.

அப்படியே அவ்விடத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கின்ற தாகஒப்பிடில்; சூனியம்போலவே அறிவன்றிஒப்புவத காது. அறிவு அஞ்ஞானம் இரண்டுமிருப்பதாக ஒப்பி னல்; அவ்வஞ்ஞானம் அறிவைமறைக்கின்றதா ஜகத்

தைமறைக்கின்றதா? அதினையென்னில்; கண்ணான்றி
இருளிருக்கிறதுபோல், அவ்வன்றிச் சித்திக்கத்த
காது. சகத்தைமறைக்கின்றதென்னில்; முக்காலத்தி
லுமில்லாதசகத்தை எவ்விதமாக மறைக்குமென்பது
கூடும். மேலும் ஞானம் அஞ்ஞானம் என்றிரண்டு
தன்மையும் சங்கற்பத்தால் தோற்றவேண்டுவதால்,
முன்சொன்னபிரகாரம் சங்கற்பத்தன்மையுடையமன
ம் முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், அதுகளுமில்லாததா
கவேசித்திக்கும். அப்படியே அறிவையுந்தொல்லக்
கூடாதோவென்னில்; அறிவே இல்லையென்று சொ
ல்லவேண்டியிருப்பதால், அறிவுத்தன்மை அறிவுக்
கொன்றில் வேறொன்றிற்குங்கூடாததினாலும், தன்னை
த்தவிர பற்றொருபொருள் தன்னையுற்றில் முக்காலத்
திலுமில்லாததினாலும், தன்னைத் தானறியத் தன்னிட
த்தில் பிரியஅம்சமில்லாததினாலும், தானேகவேசித்தி
க்கின்றது. முக்காலத்திலும் தானேதானுக்ச
சித்திக்க, எல்லாம் தானேதானென்று அநுபவியாரும
ஒப்புவிக்க ஞானத்தபராவசத்தராய் அப்படியேயுனக்
தக்கடவாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

௪.

நான்காவது.

சப்தாதி குணப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்.

இந்தப்பிரகாரமாயுநிர்மலகாலத்தில் ஆலோசிக்கின்றோர்கள் பிருதுவியில் சப்த ஸ்பரிச ரூபரச கந்தம் இவ்வைந்துங்காணப்படுவதால், இவைகள் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருப்பதால், மற்றப்பூதங்களிலும் அவற்றின் குணங்களும் இப்பூதமும் இவ்வைந்தும் என்னமாய்ச்சேர்ந்திருக்கின்றதென்றாராய்க்க, எல்லாக் குணமும் எங்கும் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்படுவதால் எங்குமெல்லாப்பூதமாயிருக்கவேண்டும்.

அதில் கடினமுள்ள இடங்களெல்லாம் கந்தமாகக் காணப்படுவதால், கந்தத்தைத்தவிரக்கடினம்வேறில்லாததினால் இவ்வைவருமைத்தோடுங்கூடப் பிருதுவியுமில்லாததாகவேசித்திக்கும். அவ்விதகந்தமான பிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட்டதால், அவ்விதபிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட்டஇரசமும் கந்தத்தைத்தவிரப்பிருதுவியில்லாவிடில், கந்தசத்தையில் இடைவிடாத்தன்மையாயிருக்கவேண்டும்.

இரசமென்பது நாக்கினால் நுகாரணையமான சலத்தின் கு ணமானதால், அம்மிரதன்னகத்தாபம் தன்னைத்தவிர காரணம் விஷணைதுணைம் பிருதிவி இவ்விரண்டிலுமில்லை யென்கிறபடியால் நிராகாரமாகக்கொண்டு தன்னை புனராவிருத்தியாயிருக்கிற இரசமாத்திரமாக வேசேஷித்திடும். அவ்விதஇரசம் சலத்தில் எவ்விடத் திலும் சுக்கிலவர்ணமும் சீதஸ்பரிசமுங்கிருச்சி இவை களோடும் இடைவிடாமல் கலந்தே காணப்படுவதா ல், அவைகளைக்கொண்டு நாங்காலத்திலும் இரசமின்றிச் சீதங்கிடையாது: சீதமன்றிச்சுக்கிலவர்ணங்கிடை யாது: சுக்கிலவர்ணமன்றி இரசங்கிடையாது: இர சமன்றி அப்புக்கிடையாது: அவ்விதஅப்பு இரசத்தை த்தவிர வேறொன்றையுமறியான்; அவ்விதஇரசத்தைவெ ளிப்படுத்துவது சிநேகமென்றுவே நாவைப்பிடியென்று வழ சொல்லத்தகாது. ஆகையால் அவை இரசத்தைத்தவிர இ ல்லாததுவையாக விசேஷித்திடும்; அவையில்லாவிடில், தானும் நிராகாரமாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித் திக்கும்.

அப்படியே அக்கினியும் நிராகாரமாகக்கொண்டு ரூபமற்றுத் துணைநுகாரணமான ஸ்பரிசரூபவாயுவிலடங் கி ஸ்பரிசமாத்திரமாயச்சேஷித்திடும். அவ்விதவாயு அரூபமானதால், ரூபமற்றதாகக்கொண்டு, இல்லாத தாகவேவிடுகிறதும்: அதற்கு ரூபமில்லாவிடினும் ஸ்பரி

சத்தன்மையாயிருப்பதால், இல்லையென்ன நிரூபிக்கத்தகா
தென்னில்? அதற்கு அவ்விதஸ்பரிசமுண்டா, அல்ல
தசுபாவமா? உண்டென்னில்; அரூபத்துக்குஸ்பரிச
ங்கிடையாது. சுபாவமென்னில்; மேற்சொன்னபடி
காரியபூதங்கள் பிரளயகாலத்திலழிந்தபோதிலும்,
காரணபூதமான ஆகாயம் நிராகாரமாயிருந்தாலும், சம்ப
ந்தாரிதமாகக்கொண்டு ஸ்பரிசமெய்தியாவிடில் வா
யுவிருக்கின்றதாகவெண்ணமாகப்படாதே. ஸ்பரிசமில்
லாவிடில் வாயுவில்லாதிருந்தால் ஸ்பரிசமென்பதும் வி
ளங்காது. சப்தத்தைத்தவிர ஆகாயத்துக்கு வேறொருத
ன்மையில்லாதிருந்தால், ஆகாயமுமில்லாததாகவேகா
ணப்படுகின்றது. அதற்குவிதமே சுபாவமும் சப்தம்
குணமுமாயிருக்கும்போது இல்லையென்று மனனமா
கச்சொல்லக்கூடுமென்னில்; ஸ்பரிசமில்லாதிருந்தால்
சப்தமுண்டாகக்கூடாதென்றது, வாயுவின்ஸ்பரிசத்தை
ப்பற்றியதற்கேயன்றி, இந்திரியத்துக்கும் ஆகாயத்துக்
கும் சம்பந்தம் ஏன்கூடாது. சம்பந்தங்கூடுமாயின்
சப்தம் விளங்கக்கடையில்லையென்னில்; இந்திரியம்
ஆகாயம் இவ்விரண்டின் சம்பந்தத்தால் சப்தம் உற்ப
விக்கின்றதா, அல்லது விளங்குகின்றதா? இல்லாதச
ப்தம் உற்பவிக்கின்றதெனின், இல்லாதரூபமும் உற்ப
விக்கின்றதெனவரும். விளங்குகின்றதெனின்; விஷ
யமாயிருந்திடில் விளங்கவேண்டும். இந்திரியமுள்ள

தைவிளங்குவிக்குமேயன்றி இல்லாததைவிளங்கு விப்பியாது.

முன்சொன்னபிரகாரம் ஆகாயதத்துவசம்பந்தமி ல்லாததினாலே சப்தமுமில்லாததெனவேதாற்பரியம். வெளியென்பது நாலுபூதங்களின் அபாவத்தையிட் டிருக்கிறதால், அபாவத்தைப்பார்வைமாத்திரமாக நிருணை யிக்கக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் பிரத்தியக்ஷமுதல் ஆகா யப்பரமாணுக்களாகிய பிரமாணங்களைவிட்டு அபாவபதார்த் தமானதால், அதைவிளங்குவிக்குந்தன்மையால் வந்த இந்திரியமென்றவிகாரமும், அபாவமாகவே இருக்கவேண்டும். இந்திரியமென்றதன்மைவிஷயத் தால்வந்ததா, இந்திரியத்தால்வந்ததாமனதாலேவந்ததா? விஷயத்தாலென்னில்; விஷயம் அபாவமானதால் சித் தியாது. இந்திரியத்தாலென்னில்; விஷயகிரகணவல் லமையிருத்தலே இந்திரியமெனப்படும். விஷய மில்லாவிடினும் விஷயங்களைக்கிரகிக்கின்ற இந்திரிய மிருக்கின்றதாகவேண்டும். தன்னைத்தான்விஷ யமில்லாததினால், தானேஇந்திரியமெனவருவதுகூடாது. விளங்காப்பொருளை இருக்கின்றதாக ஒப்புக்கூடாது. மனதாற்கூடுமென்னில்; மனமென்றது சங்கற்பரூப மானதால் இருக்கின்றதைச் சங்கற்பிக்கின்றதா இல் லாததைச்சங்கற்பிக்கின்றதா? இருக்கின்றதைச்சங்கற் பிக்கின்றதெனில்; இந்திரியமுதற்சகலமும் அப

வபதார்த்தமானதால், இவைகளைச் சங்கற்பிக்கின்றதென்றுகூறக்கூடாது. இல்லாதவைகளைக் கற்பிக்கின்றதென்பதில்; ஒருகாலத்தில் வந்தியாபுத்திரனையுங் கற்பிக்கவரும். மேலும் மனதானசங்கற்பிக்கவேண்டுமானால் சாக்கிரம் சொப்பனமென்ற இரண்டவஸ்தைகளிலும் இந்திரியவாசனையில்லாததநாக்கொண்டு கற்பிக்கவேண்டும். இதில் முன்னமே இந்திரியங்களை அபூர்வரூபமாகக்கூறினதாற்றான். அவ்வணிஷாயின் மனதாற்கற்பித்தசொப்பனமுமறையத்தக்கன் திருஷ்டியில் ரூபம்விளங்குவதுபோல, இந்திரியவாசனையில்லாதமனதுக்கு சொப்பனமுதலிய ஜகம் விளங்கிடத்தெரியும்.

இப்பிரகாரம் சாக்கிரம் இந்திரியத்தோடுஞ் சொப்பனம் மனதோடுங்கூடிவிளங்காவிடில், முன் இந்திரியம் அபாவமாகக்கூறப்பட்டதுபோல, மனமும் அபாவமாகவேயிருக்கும்; மனமுதற்சகலமும் அபாவமாகச்சித்தித்திடில் விருத்தியில்லாததன்மையால் ஞானமுமில்லாததாகவேயிருக்கவேண்டும். ஞானமில்லாதவிடம் அந்ஞானமானதால், அந்ஞானமாத்திரமாயிருக்கின்றதாகவப்படவேண்டும். இதுவுசிதமாகவிருக்கத்தெரிய, "ஞானம் அந்ஞானமென்ற இவ்விரண்டுவிவகாரமும் மேற்சொன்னபடிமனமில்லாததன்மையால், என்னமாகக்கற்பிக்கக்கூடும். ஞானமில்லா

விடம் அஞ்ஞானமென்றால், ஜகத்ஞானபாவமா, அ
றிந்தான ஞானபாவமா? ஜகத்ஞானபாவமென்றால்;
ஜகம் முக்காலத்திலுமில்லாததினால், இருக்கிறதே
அபாவமாயாதால், ஜகத்ஞானமேயில்லாவிடில் ஜகத்
ஞானபாவமிருக்கிறதென் னவிதமாகக்கூறத்தகும்.
அறிந்தான ஞானபாவமிருக்கிறதென்னில் பாவமாயா
கிலும் அபாவமாயாகிலும் ஒருவஸ்துவிளங்கவேண்
டுமாதலால், ஞானமன்றிவிளங்கத்தகாது: அவ்விதஞா
னத்தைப் பாவாபாவ விகாரங்களுக்கு ஆதிதமாக
வெளிப்படவேண்டும். பாவாபாவ விகாரங்களுக்கு
ஆதிதமாகவிளங்கிய ஞானத்தை இல்லையென்றுசொ
ல்லத்தகாது: இருக்கிறதென நினைக்கவுந்தகா
து: இருக்கின்றதென்பதுவிருத்தியும் இல்லையென்
றதுபாவவிருத்தியும் சங்கற்பரூபமான மனத்தைச்சார்
ந்ததால், புன்னமேமனமில்லாததாகச்சித்தித்தபோ
லிபாவாபாவவிகாரமு மில்லாததாகச்சித்தித்திடும்.
இங்ஙனஞ்சித்தித்திடில் முக்காலத்திலும்பர்வா
ஞாவாரிதஅறிந்தானஞானத்தைத்தவிர வேறுஜகமி
ல்லாததினால், "ஜகமிருந்தாசசனென்றும் ஜகதுபி
மாவிசீவனென்றும் விவகாரம்வரக்கணக்கில்லை: சீவே
சபேதம்முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், அவைகளின் ஐக்
கியமாகிய பிரமபதவியென்றவிவகாரமும் மிகவுஞ்சி
த்திக்கத்தகாததுதானென்னத்தெளிந்து அறிவாய்விள

ங்கிடத்துமோ விசித்திரமெனப்பிரமாணந்தபரவசர்க ளாய்விளங்குகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

கிரியாசக்திப்பிரபாகவிருத்தி

பிரகரணம்.

அநுபவிக்கப்படுகின்ற இந்த கர்மப்பந்தியாசரணை யகாரியமென்றுவாகக்காலையாலிதைகாண், காரியமென்று ங்கிருதிகென்கிற பிரமாணப்படிக்கிறதியென்றிவ்வயமேல் இச்சைஞானக்கிரியைகளேன்றிக்கிறதுபோர்காசத்தி சித்தியாது எங்களமேனில் ஞானக்கிரியைகளுள்ளடாக்கப்பட்டகடம் ஞானனா இச்சாஞானம்பொருந்திய கிரியையன்றியெப்படிசித்தியாதோ, அப்படியோசமீசானுடைய இச்சாஞானக்கிரியையன்றிக்கட்டிக்கப்படாட்டாது. இங்ஙனமாயின் சகலஜகத்தையும் கிரியாசக்திமாத்திரமாகப்பிடிக்க, இச்சாசக்திமாத்திரமாயிருக்கினித்துப் பொருளில்லாததாய்க்கொண்டு ஞானசக்திமாத்திரமாய்ச்சேவித்திடும் ஞானசக்திமாத்திரமாய்ச்சேவித்திடில், மேற்சொன்னசகலத்தையும் இச்சாகிரியா

ளினங்களாகக்கொண்டு ஞானசத்திமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். அப்பொழுது ஞானசக்தியும் நாமரூபத்தோற்றமகலற்று ஏகாகாரமாய் அகண்டமாகவிளங்கிட்டுநிற்கும்.

அதெப்படியாகுமென்றால்? நானாவருணங்களால் சித்திரமுடையதாய் விலையேறப்பெற்ற ஒரு சவுக்கவஸ்திரம் நூலாகப்பிரிக்கப்பட்ட வஸ்திரமென்கிறபெயர்நீங்கி நூல்மாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அந்தநூலும்பிரிக்கப்பட்டப் பஞ்சுமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அப்பஞ்சும்பிரிக்கப்பட ஆகாயமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து அவ்வாகாயமும் பார்வையில்விளங்கிப் பார்வையைத் தவிர எப்படி வேறில்லாததாக ஆகிவிடுமோ, அப்படியேசகலாகாரமும் பார்வைரூபமான ஞானத்தைத்தவிர இல்லாததாகவே விளங்கிடும்.

அவ்விதஅகண்டமாயி விளங்கும்பார்வையாகிய ஞானமும், நாமரூபங்களாகத்தோற்றியஜகத்தை முன் விட்டுவந்த ஜீவேசபேதமில்லாததாகவேகொண்டு விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஞானத்துக்குச் ஜீவேசபேதத்தோடிங்கட ஒருகாலத்திலுமில்லாவிடிற் பார்வையெனும் ஞானதருமமும் ஞானத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவே சித்தித்து, ஞாதுரு ஞான ஞேயமற்றதத்துவத்திட்டான ஞானமாத்திரமான தான்மாத்திரமாகவே விளங்குகின்றதென ஆனந்த உற்சிதங்

கொண்டு அப்படியே ஆனந்தக்கடலாகி விடுகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஆறாவது

ஜகத்தைஇதம்விருத்தியாற்பிரித்த

பிரகரணம்

நானாநாமரூபங்களுடன் அநேகப்ரமாண்டகோடிகளாய் விளங்குகின்ற இந்தஜகத்தை, ஞானவிசேஷத்தால், இதுஜகமென்று விஷயீகரிக்கத்தகிய, இதுஜகமென்றஞானத்தில் இதுவென்றும் ஜகமென்றும் இரண்டுஞானமொன்றாய்க் காணப்படுகின்றது.

அதைச்சோதிக்குங்காலத்தில், ஜகதர்மத்தை அவச்சேதமாகவுடைய ஜகத்தென்றவிசேஷியஞானத்தோடும், இதின்தர்மத்தை அவச்சேதமாகவுடைய இதுவென்றவிசேஷியஞானத்துக்கு, ஒருவிருத்திபிரசமானஇருப்புக்காணப்படுவதால், இரண்டுஞானத்துக்கும் ஒருவிருத்தியே அதிகரணமாகின்றது.

அவ்விதஇரண்டுஞானத்திலும், இதம்விருத்தியாரூடஞானத்தில் ஜகவிருத்தியாரூடஞானம்விளங்குவதால், கிளிஞ்சிலிற்றோன்றிய இதுரஜதமென்றஞானப்

இருவகையாய்த்தோற்றினும், இதுவென்ற ஞானம் முன்விளங்குகின்றசுத்தியையும் தோற்றுகின்றவெள்ளியையும் அவலம்பித்துளப்படிவிளங்குகின்றதோ அப்படியே இந்தஜகமென்றஞானத்தில் இதுவென்றஞானம் தோற்றியஜகத்தையும் அதின் அதிஷ்டானப்பொருளையும் அவலம்பித்தேவிளங்கவேண்டும்.

இங்ஙனமாயின்சுத்தியில் ஆரோபிக்கப்பட்டரஜதஞானத்தில், ரஜதத்தன்மமாத்திரம் நிஷேதிக்கப்பட, அவ்விதரஜதஞானம் இதுவென்றஞானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அந்தவேசுத்திஞானமாய்விளங்குவதுபோல், ஜகத்தர்மம்நிஷேதிக்கப்பட ஜகத்தர்மத்தை உள்ளும்வெளியும்வியாபித்த இதுவென்றஞானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, இந்தஜகத்துக்கு அதிஷ்டானமான ஞானமாத்திரமாய்விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஅதிஷ்டானத்தை சுருதியுக்திஅநுபவங்களாற்சோதித்துப்பார்க்கப், பிரஞ்ஞையைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், பிரஞ்ஞையென்பது ஞானசுபாவமானதால், ஆகாயத்தில் ஆகாயபேதம்போல் ஞானத்தில்ஞானபேதம் ஒப்பத்தகாது: பேதம் ஒத்திடில் விசேஷம் வேண்டும். ஞானமோ நிர்விசேஷம்.

இங்ஙனமாயின் இதுசுத்திகையென்ற ஞானத்திற்சுத்திகைஜடமானதால், திருசியமாகியசுத்திகாதர்மத்தோடும் விளங்கிய, இதுசுத்திகையென்ற ஞானம்

தர்மதர்மியாகக் காணப்பட்டிடினும், இதுஜடமெ ன்றஞானத்தில் ஜகதர்மம் நிஷேதிக்கப்பட இதுவெ ன்றஞானம் அகண்டவியாபகமாயிருந்தபோதிலும் நி ர்விஷயமாகக்கொண்டு நிர்விசேஷகூடஸ்தமாக்ஷரமா ய்ச்சேவித்து, ஸஜாதீயவிஜாதீயசுகதபேதரகிதஅதிஷ் டானசின்மாத்திரமான, நாமாகவே விளங்குகின்றதெ னமகாஆச்சரியத்தோடுங்கூட நிஸ்தரங்கசமுத்திரம் போல், சுவாத்மானந்தமாத்திரமாகவேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

எழாவது

ஜகத்தைநாமரூபபாங்காகப்பிரித்த

பிரகரணம்

நாநாவாகவிளங்குகின்ற இப்பிரபஞ்சம் சுபாவ மாகவிளங்குகின்றதா, அல்லதுசிலேச்வரர்களால் வி ளங்குகின்றதா, பிரபஞ்ச லக்ஷணமென்ன, சீவலக்ஷ ணமென்ன, ஈசலக்ஷணமென்ன? பிரபஞ்சமென்பது நாமரூபசுபாவமென்றால்; பஞ்சபூதத்தின் நாமரூபங்க ளா, அல்லது தேவ- மனுட- பசு- பக்ஷி- விருக்ஷ- கோபுர- அட்டால- பட்டண- கிராம- கிரக- கட- பட படாதி நாமரூபங்களா, அல்லது பொற்காரியரூபங்க ளா? பஞ்சபூதங்களின்நாமரூபமே ஜகத்தின்நாமரூப

மென்னில் பஞ்சபூதங்களைத்தவிர ஜகத்து இல்லாத
தாய்விடும். தேவாதிமடாலயந்தமுமான நானாநாமரூபங்
களே பிரபஞ்சத்தின் நாமரூபமென்னில்; பஞ்சபூதங்
களும் இல்லாததாகக்கொண்டு ஜகத்தும் இல்லாததாய்
விடத்தெரியும். மொத்த நாமரூபமே ஜகத்தின் நாமரூப
மென்னில்; ஜகத்திலெங்கும் பஞ்சபூதங்காணப்படுவ
தால், இந்த நாமரூபங்களாலந்த நாமரூபங்களும் அந்த
நாமரூபங்களாலிந்த நாமரூபங்களும் விரோதப்பட்டு
இரண்டு நாமரூபங்களுஞ் சித்தியாமல், பிரபஞ்சமுமி
ல்லாததாகவே சித்தித்திடும். அங்ஙனம் பிரபஞ்சம் நாம
ரூபமில்லாததாகக்கொண்டு தானுமில்லாததாகச் சித்தி
த்திடில், அதை விளங்குவிக்குஞ் சீவேஸ்வரர்களுமில்
லாதவர்களாகவே சித்தித்திடுவார்கள்.

அதெப்படியென்னில் சீவனாவது ஞானேந்தி
ரியகர்மேந்திரிய மனோபுத்தி சித்த அகங்கார பிராண
அஞ்ஞானம் இவற்றோடுங்கூடி விளங்கிய சைதன்னிய
மானதால், ஞானேந்திரியமென்பது பஞ்சபூதத்தின் சத்
துவகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், ஞானேந்திரி
யத்துக்கு சத்துவகுணமானது சுபாவமா, ஞானேந்
திரியமென்றதோர் சுபாவமா, அல்லது இவ்விரண்டுங்கூ
டினது சுபாவமா? சத்துவகுணம் சுபாவமென்னில்;
இந்திரியங்கள் இல்லாததாய்விடும். இந்திரியங்களென்
ற நாமரூபம் சுபாவமென்னில்; பஞ்சபூதத்தின் சத்துவ

குணத்தைத்தவிர வேறாகவேண்டும்; வேறாகக்கூறிடிற்சொரூபமில்லாததாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். இரண்டுங்கூடியதென்னில்; பரஸ்பர விரோதமாகக்கொண்டு ஒன்றுஞ்சித்தியாது. கன்மேந்திரியமும் அப்படியே.

இங்ஙனமாயின் மனோபுத்திசித்தம் அகங்காரம் நான்கும் அந்தக்கரணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், அந்தக்கரணமென்பது சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்துவாம்சத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், மேற்சொன்னபிரகாரம் அந்தக்கரணமுஞ்சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்துவாம்சமும், நாமரூபங்களில்லாததாகக் கொண்டு முக்காலத்திலும் இல்லாததாகவேசித்திக்கவேண்டும்; அந்தக்கரணமும் சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின் சத்துவாம்சமும் இல்லாவிடில், அஞ்ஞானமும் இல்லாததாகவேசித்தித்திடும்.

எங்ஙனமென்னில்; அஞ்ஞானமென்பது ஞானாபாவமா, ஞானத்தைமறையாநின்றதமோகுணமா? ஞானாபாவமென்னில்; அஞ்ஞானம் விளங்கத்தகாததாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். ஞானத்தைமறையாநின்றதமோகுணமென்னில், தமோகுணத்தால்ஞானம்மறைத்திடப்படில், தமோகுணம் எவ்விதமாய்த் தானேவிளங்கிடும். கண்ணைமறைக்கின்ற இருளும்கண்ணும்போலவிளங்கிடுமென்னில்; இருள்

விஷயங்களைமறைக்குமேயன்றிக், கண்ணைமறையாது: கண்ணைமறையாவிடினும் கண் இருளைவிளங்குவிப்பதுபோல, தமோகுணமாகிய அஞ்ஞானத்தை ஞானம்விளங்குவிக்கட்டுமேயெனின்? இருள்ஜடநிஷ்டமானதாற் கண்ணால்விளங்கிடத்தெரியுமேயன்றிக், கண்ணிலிருந்தேவிளங்கிடத்தெரியாததுபோல, அவ்விடத்தில் தமோகுணஞ்சித்தால்விளங்கவேண்டுமானால், எதிலிடமாயாயினுமிருந்து சித்தால் விளங்கவேண்டும். பஞ்சபூதநிஷ்டதமோகுணமென்னில், பஞ்சபூதமே இல்லாவிடத்தது தமோகுணம் எவ்விதமாகச்சித்தித்திடும். நிஷ்டமென்பது இருக்கை. அவ்விதபஞ்சபூதத்திலிருக்கை இல்லாவிடமெனக்கொள்க.

மேலும் அவ்விததமோகுணம சுபாவமாகவே சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடையதா அல்லது சித்தினுதவியாற் சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடையதா? சுபாவமாகவேமறைக்கும்வல்லமையுடையதெனில், அவ்விதவல்லமை ஜடமா அல்லது சித்தா? ஜடமென்னில், அதற்கு விளங்கும்வல்லமையேகிடையாது. அங்ஙனமிருக்க, சித்தைமறைக்குந்தன்மை எங்ஙனங்கூடும். சித்தென்னில், சித்தைச்சித்து ஒருக்காலுமறைக்கத்தகாது. மேலும் சித்தைத்தவிர, வேறு அஞ்ஞானத்தின் வல்லமையாகச் சித்திக்கிறதாயொத்

கிடில், சூரியனது ஒளியைத்தவிர இருளுக்குந் தனிப்பட ஒருஒளியிருப்பதாக ஒப்பவேண்டும். அங்ஙனம் ஒத்திடில், இருள்சத்தியமாகாதுபோல் தமோகுணமும் இல்லாததாகவேசித்திக்கிறது. தமோகுணமாகியது அஞ்ஞானமுதல், ஜகம்வரையிலும் அனைத்தும் முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், அந்ஞானம் அந்தக்கரணம் இந்திரியங்கள் இவற்றோடுங்கூடி, சீவன் ஜகத்தை விளங்குவித்தானென்றும், வந்தியாபுத்திரமஹாராஜனாக இராச்சியாதிகாரஞ் செய்தானென்பதுபோலாகும்.

இங்ஙனமாயின் ஜகமுதல் அஞ்ஞானம்வரை சீவனோடுங்கூட முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும், இவற்றின் அதிஷ்டானமாய்நின்ற சுத்தஅறிவை இல்லையென்று நிஷேதிக்கத்தகாது. பழுதையிற்றோன்றியும் விளங்கியும் மறைந்தும் விளங்கிய சர்ப்பம் பழுதையைத்தவிர முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும் பழுதையை இல்லையென்று எப்படிநிஷேதிக்கத்தகாதோ, அப்படியே அதிஷ்டானஞானத்தையும் நிஷேதிக்கத்தகாது.

அதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறு இரண்டாம்வஸ்து இல்லாவிடில், இல்லாதஜகத்தை ஈசன் விளங்குவித்தானென்று எவ்விதமாக்கக்கூறலாம்? என்னென்றால் சித்தா, வேறு வேறெனில்; ஜ

கம்பேரமில்லாதவனைகத்தெரிவான். சித்தெனில்; அதிஷ்டானமான சுத்தசித்தைத்தவிர வேறில்லாதவனை கவேசித்திடுவான். இங்ஙனங்கூறியபிரகாரம் ஜகமுதல் ஈஸ்வரர்கள்வரை தோன்றித்தோன்றி விளங்கிமறைந்திடினும் சுத்தசித்தாகிய அதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லாமையினால் சுத்தசித்தான அதிஷ்டானமான நாமே அனைத்தும். நாமே அனைத்துமென்றால் சுத்தசித்தான நாமே நாமெனத்தாற்பரியம். இப்படி ஆலோசித்து அநுபவித்திட எப்படியோ அப்படியேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

எட்டாவது

இந்திரியாதிகளின் சூக்ஷமாநுபவம்

உரைத்த பிரகரணம்

அதாவது இந்திரியம்மனம்புத்திசித்தம்அகங்காரமந்தக்கரணமஞ்ஞானம் இவற்றின் சூக்ஷமாநுபவமாம்

விஷயங்களை இந்திரியங்கள் விளக்கமாத்திரஞ் செய்யும். இந்திரியங்கள் எண்ணமுன்பே எப்படி விளங்குவிக்கின்றதோ, அப்படியே மனம்புத்திசித்தம்அகங்காரம் இவைகள் ஸ்தூலமாய் எண்ணத்துக்குப்

ப்ரத்தியப்படாமல், வாசனைமாத்திரமாகக்கொண்டு அநுபவரூபமாய்விளங்குவித்து விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதவாசனைபீஜமுமடங்கி விருத்திமாத்திரமாய் நின்றது அந்தக்கரணானுபவமாகும். அவ்விதஅந்தக்கரணத்தின் மத்திமாம்சமான சம்சய நிச்சய ஆலோசனை அகங்காரமென்ற ஸ்தூலசங்கற்பத்தன்மையில்லாத இவைகளின் வாசனாபீஜரூபமான விருத்தியில், பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு விஷயமாகாததாகக்கொண்டு வாசனைமாத்திரமாய் மயக்கமநுபவிக்கப்பட, அவ்விதமயக்கமாகிய அநுபூதியால் முந்தியலயவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தோடுந் தாதான்மியப்பட்டுச், சங்கற்பத்தை எதிரிடாமல், நானேஒன்றுந் தெரியாமற்றூங்கினேனென்று அஞ்ஞானாநுபூதி, சங்கற்பமில்லாதமனோபுத்திசித்தஅகங்காரமென்ற இவற்றின் வாசனைரூபமான அநுபவவிசேஷத்தால், மத்திமாம்சமான அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானாநுபூதிவரத்தெரிய, அதனை ஸ்தூலமானசங்கற்பசத்தையால்விளங்கிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவற்றைஸ்தூலமாகவுடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன், ஸ்தூலமாக நான்தூங்கினேனென்று விவகரிக்கின்றான்.

இவற்றை உள்ளபடிசோதித்து வாசனாபீஜங்க

ளோதேக்ஷிக். கூடஸ்தஞானமாத்திரமாயிருக்கவேண்டும். சிதாபாசனுக்கு விஷயங்களை அறிய விருத்தியினுதவிவேண்டுதல்போல் கூடஸ்தனுக்குமாத்திரம் விஷயஞானத்தின்பொருட்டு விருத்தியினுதவி ஏன்வேண்டுவதில்லை? விஷயங்கள் கூடஸ்தஞானத்தில் மனோவிருத்தியாற் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதால், கற்பனைவிசேஷங்களை அறியும்பொருட்டு கற்பகமானமனோவிருத்தியினுதவி சிதாபாசனுக்கு அகத்தியம்வேண்டும். கூடஸ்தனுக்குச்சகலவிஷயங்களுந் தானேயாயிருப்பதால் விருத்தியினுதவிவேண்டியதில்லை.

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுணர்த்த

பிரகரணம்.

அதாவது. தர்மம தர்மி-கிரியை-கிரியி-சம்பந்தம்சம்பந்தி - குணம். குணி - இலக்ஷணம் - இலக்ஷியம் - பதம் - வாக்கியம் - வாசகம் - வாச்சியம் - அபிதை - இலக்ஷணை - விசேஷணம் - விசேஷியம் - விசேஷம் - வெதிகரணம் சமானாதிகரணம் - இவற்றின்வரலாறு

க - தர்மமாவது, கடத்தில் கும்பக்கிரீவாதிமத்
தாயுள்ள விளங்குதல்போல, ஜீவேசபேதம்நீங்கிய
அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபலித்தசைதன்னிய
மேயாம்.

உ - தர்மியாவது, அவ்விதசைதன்னியம் விரு
த்தியின் சம்பந்தத்தால் ஏகாகாரத்தன்மைக்குட்பட்
டுத் தோனுவதால், அவ்விதவுபாதிநீங்கின இடம்
சுத்தசைதன்னியமானதால், அனைநுசுபாவமே விரு
த்தியால் அகண்டமாய்விளங்குவதால் இந்தவிருத்தி
யைஅபேக்ஷித்தும் பிம்பசைதன்னியத்துக்கு நிருப
ணங்கூறப்படுகின்றதேயாம்.

ரு - கிரியையாவது, ஒருகடத்தைவிட்டுவந்த
குலாலனதுந்தாயில்போல, கண்டம்போல்விளங்கி
ய ஆன்மசுபாவத்தை, சுருதியுக்தி அநுபவங்களா
ல் நான்அகண்டமென்ற அந்தக்கரணத்தின்வறைவா
னை சலனவிருத்தியிற் பிரதிவிம்பித்தசைதன்னியமே
யாம்.

ச - கிரியாவது, அவ்விதசம்மையுதாற் சலனமு
டையவன்போற் றோன்றப்பட்ட, சலனரூபக்கிரியாதார
மான: முந்தினவிருத்தியையபேக்ஷித்து, நிஷ்கிரியா
சைதன்னியமேயாம்.

ரு - சம்பந்தமாவது, சமவாயமென்றும் - சம்
யோகமென்றும் - தாதான்மியமென்றும் - மூன்றுவ

குப்புடையதாகும். இவற்றில், சமவாயசம்பந்தமாவது நித்தியசம்பந்தமுடையது. சம்யோகசம்பந்தமென்றது அநித்தியசம்பந்தமுடையது. தாதாம்மியமென்றது அபேதசம்பந்தமுடையதாம்.

கூ – சம்பந்தியாவது, அவ்விதசம்பந்தமுடையவனென்னப்படுகிறான். இதற்குதாரணம், கம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள கடதர்மமானது கடத்தைவிட்டு ஒருக்காலும் நீங்கத்தக்காமல் நித்தியசம்பந்தமாகக் காணப்படுகிறதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தம் நித்தியசம்பந்தமுடையதென்றும், இரண்டாம் உதாரணம், தெண்டியென்றால் தெண்டமுடையவனானதால் அவ்விததெண்டசம்பந்தம் அவனிலின்றும் நீங்கினதாக அநுபவிக்கப்படுகிறதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி விருத்திசம்பந்தத்தால் சச்சிதானந்தமென்றும் அவ்விருத்திகளின் வியோகத்தால் அசங்கியென்றும், மூன்றாம் உதாரணம், நீலோத்பலமென்றது நீலமென்றால் நீலமாய் நீலாபின்னமாயுள்ள உத்பலம் நீலோத்பலமென்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்ற அநுபூதியில் அகண்டாகார அசம்விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சச்சிதானந்தாகாரமாக விளங்கிய அகங்காரியாயுள்ள பிரமமென்றும் மதவாதியர்களின் அபிப்பிராயமாம்.

இவ்விதசம்பந்தங்களில தாதான்மியம் இரண்டு வகுப்புடையதாகும்: அவைசகஜதாதான்மியமெனவும் அசகஜதாதான்மியமெனவுமாம். சகஜதாதான்மியமாவது பந்தமுதல் மோக்ஷம்வரையிலும் அவிவேக விவேகவிருத்திகளால், அகங்கிருதிக்கு ஆன்மசம்பந்தம் சுபாவமாகக் காணப்படுதலால், அவ்வித அகங்காரசம்பந்தம் சகஜதாதான்மியமெனப்படும். மற்றஅகக்கரணம் புறக்கரணம் இவற்றின் தாதான்மியம் அசகஜமெனப்படும்.

அவ்விதஅசகஜதாதான்மியம், உத்தமம், மத்திமம்- அதமம்- எனமூன்றுவகுப்பாகக் கூறப்படும். இக்கரணங்களில் தாதான்மியம் உத்தமாசகஜம். தேகத்தைபற்றிவந்த ஸ்தூல- கிருச- வயோ- அவஸ்தாதிகளைப்பற்றிய தாதான்மியம் மத்திமாசகஜம். சிகா- எக்கியோபவீதாதிஉபநயனகர்ம- விவாககர்ம - தத்கிரியாககர்மாதிகளில் சேரிட்ட ஜாதிவருணாச்சிரமாதிதாதான்மியம் அதமாசகஜம். இந்தத்தாதான்மிய சம்பந்தமானது அவிவேகதிசையிற் பூர்வகாண்டத்திற் கர்மசாதனமாயினும், “உத்தரகாண்டத்தில் மும்மூட்சுத்துவதிசையில் விசாரணையால் நீங்கிடத்தெரியும் சகஜதாதான்மியமென்ற அகங்காரசம்பந்தமானது விவேகதிசையில் பாதிக்கப்பட்டபோதிலும், “ஜீவந்திசையைப்பற்றிவந்த தாதான்மியமாத்திரம் பாதிக்கப்

படுமேயன்றி, உத்தரகாண்டத்தாற் போதிப்பிக்கப்பட்ட பிரமசுபாவமான ஆன்மாகங்காரதாதான்மியம் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபரியந்தம் வாதிக்கப்படமாட்டாது. அவ்விதசகஜதாதான்மியமும் உத்தரகாண்டத்தில் விஜேகந்தையில் சம்பிரதாய பேதமாகவுப்பிய தேயன்றி, மதவாதியர்களின் சம்பிரதாய முறையாய் கலைக்கப்படவில்லை. அதெப்படியென்னில் நீலகடமென்றால் அபேதகடமில்லையெனக் காண்பதுபோல் நான்பிரமமென்றால் பிரமாகார அகங்காரவிருத்தியின் வியாவிருத்தியே அபிப்பிராயமாம்.

எ – குணமென்றால், சுக்கிலபடமென்பதில் வெண்மை குணமாயிருப்பதுபோல், நானகண்டமென்றவிருத்தியில் திரிபுடி தோற்றுவதால், திரிபுடியாய் விளங்கிய ஞாதுருஞானஞேயரூப் தமோசத்வரஜோவிகாரங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

அ – அவ்விதகுணமான சோபாதிகசைதன்னியம் நிருபாதிகசைதன்னியத்தினிடமாக விளங்குவதால், இந்தக்குணவிருத்தியை அபேக்ஷித்து நிர்கருண சைதன்னியம் குணியெனக்கூறப்படும்.

கூ – இலக்ஷணமென்பது தடஸ்தலக்ஷணமென்றும், சொரூபலக்ஷணமென்றும், இரண்டுபிரிவுடையதாகும். தடஸ்தலக்ஷணமாவது இப்பிரபஞ்சத்துக்

ரு சிருஷ்டிஸ்திதிசங்காரம் என்னின்றேவென்ற வி ருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியாநுபவமாம் சொரூபலக்ஷணமாவது சச்சிதானந்தம்பிரமமென்றசச்சிதானந்தாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த பிரமாகார சைதன்னியாநுபவமாம்.

ம – இலக்ஷியமென்பது அவ்விதஅநுபவம் திரிபுடியுடையதாயிருப்பதால், அவ்விததிரிபுடி விருத்தியைப்பற்றியதால், அவ்விதவிருத்தி ஜடமானதால், அதிற்பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஜடம்போலத் தோற்றுவதால், அவ்விதஜடவிருத்தியின்தர்மமாகுமஅநித்தஜடதுக்கத்தன்மையையும் பற்கூறியசைதன்னியம் உடையதுபோலவே தோற்றுவதால், அவ்விதஅநித்தஜடதுக்காதிபிரதீதியைசைதன்னியத்தினின்று நீக்கும்பொருட்டு உபதேசத்தாற் பிரமத்தைச் சச்சிதானந்தமாகத்தோற்றுவித்து, அவ்விதசச்சிதானந்தாகாரமாயப் பரிணமித்த சித்தவிருத்தியில் சுயம்புசச்சிதானந்தமாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்க, அச்சைதன்னியாநுபூதியில முன்னமே பிராந்தியால் தன்னை அநித்தஜடதுக்கரூபமாகக் கொண்டிருந்தபிரதீதி நீங்கிடத்தெரியும். அப்பிரதீதிநீங்கிடில், சேஷித்தது வஸ்துவானதால் அவ்விதவஸ்துவே லக்ஷியமாம். அலக்ஷியத்தையும்பொருட்டு முன்கூறிய அநுபூதியன்றிச் சித்தியாததினால், அவ்வநுபூதி

ணையே சொரூபலக்ஷணமெனக்கூறியது.

௰௧ - பதம். அதாவது யோக்கிதையுடையதாம். யோக்கிதையென்றால் உள்ளபடி ஒருபொருளைப் பிரதிபாதிக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளது.

௰௨ - வாக்கியமாவது, ஆகாங்க்ஷை சந்நிதி யோக்கிதை என்ற மூன்றையும் லக்ஷணமாகவுடையதாம்.

௰௩ - வாசகமாவது, பதரூபமாயாயினும் வாக்கியரூபமாயாயினும் பொருளைப் போதிப்பிக்குந் திறமையுடைய சப்தமாம்.

௰௪ - வாச்சியமாவது, வாசகத்தின் பொருளாகும்.

௰௫ - அபிதையாவது, வாச்சியத்தின் பரியாயநாமமாம்.

௰௬ - லக்ஷணையாவது, வாசகத்துக்கு வாச்சியார்த்தத்தில் முக்கியமாய்ப்பிரவேசமில்லாவிடில், அருத்தபோதகமா யுபகாரப்படுவதாம்: அது ஜகலக்ஷணை அஜகலக்ஷணை ஜகதஜகலக்ஷணை எனமூன்றுபிரிவுடையது. (௧வது ஜகலக்ஷணையாவது கங்கையிற் கோஷமென்பதில் கங்கையில் இடைச்சேரியிருக்கக்காணக்கிலேயும் அறிந்து, கங்கைக்கரையிலெனப்பொருள்கொள்வதுபோல், நானொன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்றதில், தூங்கியிருந்தால் தூக்கத்தையறியக்கூடாததினால், நான் தூங்கினேனென்றதின்பொருள் நான் சாக்ஷியெனக் கொள்ளுகையாய் விளங்கிய விருத்தியிற்பிரதிபிம்

பித்த சாக்ஷிசைதன்னியாநுபூதியாகும். (உ-வது) அஜகலக்ஷணையாவது, சிவப்பு ஓடுகின்றதென்றதில் சிவப்புநிறமுடைய குதிரை ஓடுகின்றதெனப் பொருள் கொள்வதுபோல், நான் சாக்ஷியென்றதில், நானென்ற அகங்காரவிருத்தி ஜடமானதால், அவ்வித அகங்கார விருத்தியையுடையதுபோற்றோன்றிய, சித்தையே, சாக்ஷியெனக் கொள்ளுகையாய் விளங்கிய சைதன்னியாநுபூதியாகும். (ங-வது) ஜகதஜகலக்ஷணையாவது, அந்தப்புருஷனே இவனென்றதில், அத்தேசகாலவர்த்தமானங்களென்ன இத்தேசகாலவர்த்தமானங்களென்ன, இவைகள் விரோதத்தன்மையடைந்திருந்தபோதிலும், அவைகளைத்தள்ளிப் புருஷமாத்திரத்தை அபிப்பிராயமாக்குவதுபோல், அவஸ்தாத்திரயத்துக்குட்பட்டதால் வந்த சீவனது கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமென்ன, சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரங்களையிட்டுவந்த ஈசனது சர்வஞ்ஞத்துவமென்ன, இந்தஇரண்டையும் நீக்க இரண்டுஉபாதிகளிலும் சேஷித்தஅறிவொன்றாக அநுபவத்துக்குவருவதால், அவ்விதசர்வஞ்ஞத்துவம் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ உபாதிநீங்கிய ஏகாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த அறிவின் அநுபூதியேயாகும்.

ம௫- விசேஷணமாவது, சத்புருஷன் என்றதில் சத்தாயிருக்கின்றபுருஷன் சத்புருஷன். சத்தாயிருக்கின்றதென்பது விசேஷணமாவதுபோல், சச்சிதானந்

தம் பிரமமென்பதில், சச்சிதானந்தவிருத்தியிற் பிரதி பலித்த சைதன்னியானுபூதியே விசேஷணமாகும்.

மஅ- விசேஷியமாவது, நிருபாதிகபிரமசைதன்னி யமே உபாதியிற் சச்சிதானந்தமாய் விளங்குவதால், அச்சைதன்னியானுபூதியேயாம்.

மகூ- விசேஷமாவது, அதிந்திரியங்களாயுள்ள பூ தங்களின், பரமாணுக்கள் ஒன்றுக்கொன்று பேதமு டையதாக நிரூபணங் காணப்படுவதால், அவற்றின் பேதத்தின்பொருட்டு விசேஷமெனச் சாஸ்திரசங்கே தத்தால் ஒப்பியதுபோல், பிரமசீவசைதன்னியங்களு க்கு ஸ்வரூபத்தால் தானே பேதமொப்புகிறதின்பொ ருட்டு அவற்றின்விசேஷமிருக்கின்றதாயொப்பியதா ம். இது இதர்மதங்களினுபகாரம்.

உய- வெதிகரணமாவது, பின்னாதிகரணமெனப்ப டுவதாம்,

உக- சமானாதிகரணமாவது, இவன் அரசனென்ப தில் இவனென்றஞானமும் அரசனென்றஞானமும ஒருடலைப்பற்றியிருப்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியெ ன்றவாக்கியானுபூதியில், பிரமாகாரமாய் விளங்கியஅ கண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஜகத்காரண சைதன்னியத்துக்கும் அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியாய் விளங்கிய சாக்ஷிவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த ஆத்மசை தன்னியத்துக்கும் நிர்விசேஷ கூடஸ்தசைதன்னியு

மே அதிகரணமாயிருப்பதால், அவ்விதநிர்விசேஷபிர மசைதன்னியத்தைத்தவிர அவ்விரண்டுசைதன்னிய மும் வேறில்லாததினால், அவ்விதஏகாகாரபிரமாநுபூ தியேயாம்.

இவ்விதசமானாதிகரணம் முக்கியமெனவும் வா தையெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அதில் முக் கியசமானாதிகரணமாவது முன்சொன்னதேயாம். வா தாசமானாதிகரணமாவது சீவபிரமோபாதிகள் தமப்பி ரகாசங்கள்போல், விரோதிகளானதால் அவைகளுக் குச் சாமானாதிகரணியமுக்கியஞானத்தாற்கூறத்த காது. சமாதிபலத்தாற் சீவோபாதி நசித்திடற்கூடு மென்பதாம்.

மேலும் முக்கியசமானாதிகரணமேற்பட்டிடில்; எ ப்பொழுதும் சீவஜகத்காரணசைதன்னியங்களுக்கு நிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தைத்தவிர அதிகரணம் வேறில்லாததினால், சித்தசாதனமென்றதோஷமும் வ ரத்தெரியும். அப்படியே பாரமார்த்திகத்தில் வஸ்து அங்கியானதால், ஒருபதார்த்தத்துக்கு அதை அதிக ரணமாகநிரூபிக்கவுங்கூடாது. ஆகையால் கேவலபார மார்த்திகவிசாரணைமாத்திரத்தால் சமானாதிகரணமுறை ப்படத்தகாது. ஆகையால் வியாவகாரிகத்தில் வந்தசீ வோபாதி வியாவகாரிகமாகவே நசித்திடவேண்டும். அங்ஙனம் சீவோபாதிநசித்திடில்; பின்பு இரண்டுசை

ஜன்னையபூமனென்றுகிவிட்டதால், சாமானாதிகரண்ணியங்கூடும். ஆகையால் வாதாசாமானாதிகரண்ணியமே பிரமாணுபூதியில் உபகாரமேயன்றி, முக்கியசமானாதிகரணம் ஒப்பத்தகாதென்று சேசுரசாங்கியத்தத்திலும், அபிமானமுடைய அத்துவிதிகளில்ஏகதேசிகளும் கூறுகின்றார்கள். அந்தவிஷயத்தில். சிலவாதியர்கள் சீவோபாதியால் வாதாசாமானாதிகரண்ணியுத்தாம்கூட சீவபிரமசாமானாதிகரண்ணியம் ஒப்புகின்றது அசங்கதமென்கிறார்கள்.

எங்ஙனமென்னில்? ஒருராஜசேவகனை நீமஹாராஜர் என்று ஆதரித்திடில், அவன் அப்படிமஹாராஜாவாகத்தகாதே, அவ்விதப்பிரயோகம் அவனிடத்தில் எப்படி உபசாரமாத்திரமாயாகுமோ அப்படிப்போல், சுருதியால் அகம்பிரமாஸ்மியென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், உபகாரமேயன்றிப் பாரமார்த்தமல்லவென்றும்,, சிலர்கள் மஹாராஜன்போலுள்ள கனம்பொருந்திய ஒருபுருடனை இவன்மஹாராஜனென்றிடில், மஹாராஜசமானனெனக் கொள்வதுபோல், பிரமசமானனெனக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி ஒருக்காலும் ஐக்கியங்கூடாதெனக் கூறுகின்றார்கள். இங்ஙனம்வரத்தெரிய முக்கியஅத்துவிதிகள் அதைக்கண்டிக்கின்றார்கள். வேதத்திற்கு அந்நியதாகற்பனைசெய்கின்ற மதவாதியர்களின்பொருட்டு விவாதஞ்செய்கின்றது

நமக்கு அகத்தியமல்ல, ஆனால் வாதாசமானாதிகரணவா
தியர்கள் அத்துவிதிகள்போற் றோற்றுவதால். அவர்க
ளபொருட்டுமாத்திரம் உத்தரங்கூறப்படுகின்றது.

(௧௰௩) சித்தசாதனதோஷம் வருமெனக்கூறியது
சரியே, ஆயினும் பாரமார்த்திகத்தில் அவித்தையாசம்
பந்தமிருக்கின்றதுபோலத்தோற்றியதால், அவ்விதத்
தோற்றுதலான அவித்தையாநிவிர்த்தி ஞானமன்றிக்
கூடாததினால், அவ்விதஞானமும் சாங்கியவிசாரணை
யன்றிச் சித்திக்கமாட்டாததினால், விசாரணையாற் பிரா
ந்தியாற்றோன்றிய சீவோபாதியாம் அஞ்ஞானம், அ
திஷ்டானபிரமமாத்திரமாயில்லாமல் நீங்கிட அக்காலத்
திற் சீவேசபேதமாய்த் தோற்றிவிளங்கிய சைதன்னி
யப்பிரதீதி அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாய் அத்வைதத்த
விரவேறில்லாததாகக்கொண்டு அநுபவத்துக்குவருவ
தால், அவ்விதசீவேசவுபாதிநீங்கிய அகண்டாகாரசை
தன்னியாநுபூதியிற் சைதன்னியபேதங்காணப்படாத
தினால், முன் பிரதீதிமாத்திரத்திற் றோன்றியசீவேச
சைதன்னியங்களுக்குப் பேதம் நீங்கி அதிஷ்டானபிர
மசைதன்னியாநுபூதியில் முக்கியசாமானாதிகரண்
ணியங்கூறப்படுகை.

(௨௰௪) ஆன்மா அசங்கியானதால் அவனிடத்தி
ல் சீவேசசோபாதிகசைதன்னியங்களுக்கு இருக்கை
கூடாததினால், முக்கியசாமானாதிகரண்ணியமே சித்

ரிக்ஷித்தகாதென்றதில் யதார்த்தமாய்ச் சிவேசசோபா திகளைதன்னியங்களுக்கு அதிஷ்டானத்திலிடமாய்ச் சாமானாதிகரண்ணியம் ஒக்கிறதில் அதுசார், " பூர்த்தம் வந்ததுபோற்றோன்றிய அதிகாரிகளுக்கு இவ்வித முக்கியசாமானாதிகரண்ணியமன்றிப் பிரமாபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரானுபூதிசித்திக்கக்காரணமில்லாததினால், அகந்நியும் முக்கியசாமானாதிகரண்ணியம் ஒத்தே தீரவேண்டுமெனவும்,, வாதாசாமானாதிகரண்ணியும் அநாவசியமென்றுங்கூறுகின்றார்கள்.

இவ்விருவர்களின் அபிப்பிராயம் முக்கியசாமானாதிகரண்ணியவாதியர்கள் ஞானத்தாற் பிரமசாக்ஷாத்காரமுண்டாவதால், மனோநாசம் பிரயோசனமில்லையெனக்கொள்கின்றார்கள். வாதாசாமானாதிகரண்ணியவாதியர்கள் பிரமஞானமென்பது திரிபுடிசூனியஞானமானதால் விசாரணையாற் கிடைத்தஞானம் விருத்திஞானமானதால், விருத்திநாசமின்றி அதிஷ்டானஞானநுபூதி கிடையாதென்று கூறுகின்றார்கள்.

இதின்சமாசம் முக்கியசாமானாதிபக்ஷத்திற் பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார முண்டாயினும், அவ்வித அநுபூதியில் விருத்தியிருந்திடினும் நிர்விருத்திகனைகன்னியமே அநுபூதியாகத் திருப்பிக்குவருவதால், அவர்களின் விருத்தியுஞ் சூனியம்போலவேதான். வாதாசாமானாதிகரண்ணியர்கள் மதத்தில் மனோநாசத்

ளைதயே முக்கியமாயொத்திருக்கினும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தை முன்னிட்டே சித்திக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் மனோநாசானந்தரம் அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தின் பூர்ணமேயாங்குகின்றது. அவர்கள்மனோநாசம் மனோநாசமுமல்ல இவர்களின்விருத்திவிருத்தியுமல்ல இருவர்களுடைய அநுபவத்திலும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானமே திருப்தியாகச் சித்தித்திருப்பதால், எவர்களுக்குச் சமாதிசாதனமன்றிச் சிரவணமாத்திரத்தில் பிரமாபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரம் அநுபவத்துக்கு வருகின்றதோ, அதே அவர்களுக்குமனோநாசம். எந்த அதிகாரிகளுக்குச் சிரவணமாத்திரத்தில் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரங்கிடையாமற் சமாதிபலத்தால் மனோநாசத்தின்பேரில் அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரங் கிடைக்கின்றதோ அவ்வித அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரஞானமே அவர்களுக்கு ஞானம். இருவர்களுடையபக்ஷத்திலும் மனோலயமும் ஞானமும் இரண்டும் ஒப்புத்தக்கதுதான்: ஆனால் முக்கியசாமானாதிபக்ஷத்தில மனோநாசம் சூக்ஷ்மமாயும் ஔபசாரசாமானாதிபக்ஷத்தில் மனோநாசம் ஸ்தூலமாயும் ஒப்புப்படுகின்றதெனவும், முக்கியசாமானாதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் ஞானம் முக்கியமாயும் மனோநாசம் கௌணமாயும் ஒப்பியதாகக் கற்ப்படு

னும், வாதசாமாநாதிகரண்ணியத்தில் முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியம் அகத்தியம் ஒப்பத்தக்கதாகவே இருக்கின்றது: முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் வாதசாமாநாதிகரண்ணியம் கணமாத்திரமாயினும் சித்தித்ததாகவே இருக்கின்றது. அதிகாரிபேதத்தால் இரண்டும் உபகாரமேபடுகின்றது. முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியம் முக்கியஅதிகாரியைப் பற்றியது. வாதசாமாநாதிகரண்ணியம் மத்திம அதிகாரியைப்பற்றியது. இரண்டதிகாரியினாலும் அடைந்தஞானத்தில் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரானந்தரம் பேதங்கிடையாது: சாதனதசையில் விவாதமேயன்றி அடைந்த சத்தியத்தில் விவாதங்கிடையாது.

முற்றிற்று

பத்தாவது

அகண்டவிருத்திசோதனையுரைத்த பிரகரணம்.

ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் இவற்றுள் ஞேயத்தையொன்றுமேயமாய் உபாசிக்குந்தன்மை.

சமாதியில் அதிஷ்டானமாத்திரமாகச் சேஷித்தது பின்பு விழிக்குங்காலத்தில், நிராகாரமான விளங்குதல்மாத்திரமாய் விளங்கத்தெரிய, அக்காலத்தில் அதை திரிபுடாந்தமற பார்வையின்வருத்தி முந்திய

விளங்குதலைக் கிரகிக்க வல்லமையற்று நிராகாரமா ய் வியாபகப்பரவுகலையடைய, அவ்விருத்தியிற் பிர திபிம்பித்த சைதன்னியத்தை இதுவென்றுசுட்டித் தெரிய அவ்விதமாகச்சுட்டிய இதுவென்றவிருத்தியி ற பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப், பூர்வவாசனை யால் அகண்டனென்று நமனுபமுடையதாகச் சங்க ற்பிக்க அவ்விருத்தியினால் அகண்டமாய்த்தோற்ற, அ வ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தையும் அ வ்விருத்தியையும் மூன்று இதுவென்றவிருத்தியையும் அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தையும் ஒன்றாக விளங்குவித்திடக் காரணமாய்நின்ற கூடஸ்தவிளக்க த்தை அறியவல்லமையில்லாத நிராகாரகூனிய விரு த்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமே ஆவரணவிரு த்தியையுடையதனதுசக்தியால், தன்னில் உள்ளடங் கிய அகங்காரநாநாருசக்தியைப், பிந்தியவிருத்திக் கு இதுவென்றுகிரிய விருத்தியாகக் காண்பிக்க, அவ்விதகிரியயும்போல விளங்குகின்ற இதுவென்ற ஞானசக்தியே தன்னுளடங்கிய ஆவரணஞானசக் திகளில் மனதுக்கு உள்ளபடி தெரிய வல்லமையின் றி அகண்டமென்று சங்கற்பிக்க, அவ்வகண்டவிருத் தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஆவரண ஞா ன சக்திகளால் ஆவரிக்கப்பட்டுக், கூடஸ்தவிழுங் கு தல், நிராகாரகூனியவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த ஞா

தாரு இதுவென்ற சமாதயையுள்ள ஞானவிருத்தி அதிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமாகிய ஞானம் அகண்டமென்று விஷயாகார சங்கற்பரூப அகண்டாகார ஞேயவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம் இவ்விரண்டும், அகண்டாகாரஞேயவிருத்தியிற் சூக்ஷ்மமாயடங்கி அகண்டஞேயவிருத்தியைப் பார்க்கவேறெதோற்றுதலைகளாகத் தோற்றி ஞேயமாத்திரமாய் விளங்குகின்றது அவற்றை மேற்சொன்னபடி பிரித்துப்பார்த்திடத் தெரியவரும்.

முற்றிற்று
பதினெண்ருவது
சரியாதிநிந்தாநிவேதனப்
பிரகரணம்

சருவஞ்ஞனும் சருவவல்லமையுடையவனும் சருவதயாபரனும் இடைவிடாத்தன்மையின யெங்குமுள்ளவனும் ஈக்கள் மதுவைப்போல எம்மதத்தோரும் என்கடவுள் என்கடவுளென்று விரும்பிசார்ந்திடத்தக்க ரசக்கடலாயும் என்றும்ஒன்றுபோல் விளங்குகின்றதாயுமுள்ள சருவகாதனாகிய கடவுளை சரியை கிரியை யோகம் இம்மூன்றின் சமரசப்பெருமையால் அவனது அநுக்கிரகத்தைஸ்துதித்து ஞானக்கடலில் மூழ்குதலின் விவரம்.

சரியை கிரியை இவ்விரண்டும் கர்மகாண்டத்தில் உபகாரமானதால் அக்கர்மகாண்டத்தில் யாகாதிகிருத்துக்களென்ன, ஆலயாதி ஈஸ்வரவிஷய கிருத்துக்களென்ன, இவ்விரண்டிலும் குண்டமண்டபவேதிமுதலாகிய நிருமாணம் சரியாரூபமானதால். அர்ச்சரியா விஷயத்தில் கிரியையென்ற உபாசனை சாத்தியமானதால், அவ்வித உபாசனை ஈசனை முன்னிட்டுவிளங்குவதால், அவ்விதஈசனைத்தெரியச் சீவர்களுக்கு வல்லமையில்லாதநிலையில், அதிமூடமாயுள்ள இந்தஜகத்திற்கு, அதிலகுவாக ஈசனை அறியும்பொருட்டு அக்கினி சிவலிங்காதிகளிற் சாஸ்திரங்களாற் சர்வவியாபகமானஈசனை மந்திராதிகளாற் பாவித்துஉபசரித்திட அவனதுபிரசாதத்தால் அவனதுசுபாவம்தெரியக்கூடுதல்.

இலிங்கம் அக்கினி முதலானவைகள் ஜடங்களாயிருந்தபோதிலும், அவைகளிற் பாவிக்கப்பட்ட ஈசன் சித்துரூபனாதலால், அவைகளிற் செய்யப்பட்டஉபசாரங்கள் நித்தியதிருப்தனாகியஈசனுக்கு, ஒரு உபகாரமுமில்லாமற்போனாலும், "ஜகத்தில் மஹாகனம்பொருந்திய மஹாராக்ஞியராணியவர்களுக்கு ஜகத்தால் ஒருபிரயோஜனமுமில்லாமற்போனாலும் ஜடமாயுள்ள அவர்களதுமுத்திரைக்குச் சகல இந்து ஐரோப்பியர்களும் வெகுதிரவியச் செலவுடையஉப

சாரத்தை அநிவிணைக்கத் தாடன்செய்ய, அவ்விதஉப சாரத்தால் அவர்கள் நுகர்ந்தனைக்கு இவர்கள்பாத்தியப் படலாமாயின், சருவஞ்ஞனையும் சருவவியாபகனை யும் சருவதயாபரனையுமிருக்கின்ற ஈசனாக நினை யின்பொருட்டு, மேற்சொன்ன சிவலிங்காதிகளிற் பாவனையாலுபசரிக்கப்பட்டவீசன், அவர்களின்பொ ருட்டு என்றிருமைசெய்யப்பட்டான்.

ஈசனையேதெரியாத இந்தஜகத்துக்கு ஆலயம் யாகசாலை இவற்றைக்கண்டவுடன், ஈசனதுயாதுஉ ண்டாவதால், அதுவேமுந்தின கைகண்டபிரயோச னம் அப்படி, ஈசனதுயாதுவாரும்போது அவனைச் சரு வல்லமையுடையவனையும், தன்னை ஒன்றுந்தெரியா தவனையும் உனக்குள் நானடக்கமெனக்குவிருந்தும்ப டிசெய்து அகங்காரத்தை நீக்கியது இரண்டாம்பிர யோசனம். மேலும், சாஸ்திராதிகளால் விவேகமு டையவர்களுக்குமாத்திரம், சர்வவியாபகமாய் அரூ பமானபரம்பொருள் இருக்கின்றதாக அறியப்படும் அவ்வித அறிவாலுமுள்ள உபகாரம் நாதமொருவனி ருக்கிறானென்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகின்ற தைக்காட்டிலும்வேறுபகாரத்தைக் காணவில்லை. அ வ்விதசிலைகள் அவனை மறந்திடில் உபகாரப்படுவது போல், இவ்வாலயாதிகளும் ஈசனைத்தெரிந்தவன் தெரியாதவன் யாவர்களுக்கும் தங்களது அகங்கா

ரத்தை நீக்கி ஈசன துயாதையுண்டடண்ணிக் குவிங் துவணங்கிடச் செய்விக்கின்றது. ஆகையாற் கல்வி கள் வித்வான்களுக்குமாத்திரம் உபகாரப்படும்: ஆ லயாதிகள் யாவர்களுக்கும் ஈசனைத்தெரிவிப்பதற்கு உபகாரப்படும் இதுமூன்றும்பிரயோசனம்.

அன்றியும் இவ்வித ஆலயாதிதோறும் ஈசனைவண ங்கிய பெரியோர்களுக்கு வெகுவிதநன்மைகள் கி டைத்திருப்பதால்; இப்போதுங் கிடைத்துவருவதா ல்; அப்படியே சாஸ்திரங்களும் வெகுபெருமைபாகச் சொல்வதால், அவனைச் சரியை கிரியையாதிகளால் அ கத்தியம் வணங்கவேண்டும்.

ஆனால ஜகத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆலயாதி களில் விளங்கிய ஈசனை, நாம்பணங்கவேண்டுமென்ன, வணங்காவிடில் என்னதாழ்வுவருமென்றால்? ஒ ருஅரணியிற் கடைந்தஅக்கினி நம்மாலுண்டுபண் ணப்பட்டிருந்தபோதிலும் நாமுண்டுபண்ணினதுதா னெயென்று அவமானிக்கவுபகாரப்படாது. எவ்வா றெனில் உட்லைக்கொடுத்தால் எரித்துவிடும், சீதகால த்தில்அநுசரித்தாற் குளிரைநீக்கும். அப்படிப்போல் நிந்தித்திடில் அவனதுகோபத்திற்குரித்தாவான். வண ங்கிடிற் கருணைக்குரித்தாவான்

சாஸ்திரங்களிலே நாதனானவன் யோகியர்களு க்குஉள்ளத்திலிருக்கிறுனென்றும், ஞானிகளுக்கு

எங்குமிருக்கிறானென்றும், பிராமணர்களுக்கு அக்கினியில் இருக்கிறானென்றும், அற்பபுத்தியாளர்களுக்கு விக்கிரகமுதலானதுகளிலிருக்கிறானென்றும் சொல்லியிருப்பதில், விக்கிரகாதிகளை உபாசிக்கின்றவர்களை அற்பப் புத்தியாளர்களென்று சொல்லியிருக்க, நீர் இப்படிக்கூறியதென்னவெனில்? அக்கினியில் ஈசனை உபாசனை வேதமந்திரங்களின் அப்பியாசத்தாற் சித்திக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால், அவ்விதவேதம் பிராமணர்களுக்கே உரித்தென்று காணப்படுவதால், அக்கினியிற் பிராமணர்களுக்கு நாதனிருக்கிறானெனக்கூறியது. அவ்விதவேதங்களிற் சொல்லியநாதனை உள்ளத்திலும் அறியவேண்டுமெனக்கூறிய சாஸ்திரப்படி காரணகலைகளை யோகத்தாலடக்கி யுள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையுடையவர்களான யோகியர்களுக்கு அவ்விதவல்லமையிருப்பதால், அவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனிருக்கிறானெனக்கூறியது. ஈசன் எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறிய ஞானசாஸ்திரப்பிரகாரம், ஈசன் எங்குமிருக்கின்றதாக அறிய கடவுளதுகருணையை அடைந்த ஞானியர்களால், எங்கும் ஈசனை அறிய உபகாரப்படுமானதால், அவர்களுக்கு எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறியது. வேதமந்திரங்களை அப்பியாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், அதில் அதிகாரமில்

லாதவர்களாயும், உள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், எங்கும் ஈசனிருக்கின்றதை அறியவல்லமையில்லாதவர்களாயும், இருக்கின்றவர்களுக்கு விக்கிரகமுதலியதில் ஈசனிருக்கின்றதாகக்கூறியதில், அவர்களை அற்பபுத்தியுடையவர்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதாகக்காணப்படுகின்றது. அதில், சூரியனும் அக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் இருக்கின்றநாதனை, பிம்பாதிகளில்லாத்திரம் இருக்கின்றதாக ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்தேயன்றி, அவ்விக்கிரகாதிகளில் ஈசனிருக்கின்றனென ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்துக்கூறினதல்ல.

பிராமணர்களுக்கும் யோகியர்களுக்கும அக்கினியிலும் உள்ளத்திலும் நாதனிருக்கின்றனெனக் கூறியதில், பிராமணர்களைத்தவிர மற்றப்பேர்களுக்குவேதத்தில் அதிகாரமில்லையெனமாத்திரந் தாற்பரியமேயன்றி, பிராமணர்களுக்கு விக்கிரகாதிகளிலும் உள்ளத்திலும் எங்கும் நாதனை உபாசிக்கக் கூடாதென்றநிஷேதங்கிடையாது.

யோகியர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனைந்தரிசிக்க வல்லமையிருப்பதால், அக்கினிவிக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டு நாதனது உபாசனைவேண்டாவிடினும், அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் ஈசனை உபாசிக்கக்கூடாதென்றாவது அவைகளில் நாதன் இல்லையென்று

வது, அவர்களால் நிஷேதிக்க வுபகாரப்படாது, அவ்வி தயோகியர்களுக்கும் உள்ளத்தில் கண்டநாதனை எங்கு மிருக்கின்றதாகச் சொல்லிய ஞானசாஸ்திரத்தில் அதி காரமுண்டு.

எங்குமசேதனையறிந்த ஞானிகளும் அக்கினி விக்கி ரகம உள்ளும் இவற்றில் சக்கனில்லை யென்றுவது, இவ ற்றுள் நாதனை உபாசிக்கக் கூடாதெனறுவது, நிஷேதி க்கத் தககவரா காங்கள்; எவர்களாவது நிஷேதித்திடில் நிஷேதித்தவர்களே அறபடப்புத்தியாளரென நிஷேதிக்க ப்படுவார்கள். எதனாலெனில் எங்கு மிருக்கின்றவன் சங்கேதாவிருககததகான். மேலும் எல்லாசசாஸ்திரங் களையும் அப்பியாசித்து போதிலும் நாதனது கருணையு ன்றி அவனது சுபாவம் வெளியாகத்தகாது; அவனது கருணை கிடைக்க வேண்டுமானல், உறுதியாக அவனை நம்பிவணங்கச் சித்தித்திடும். அவனையவனைக்குறி த்து வணக்கஞ்செய்யும் விஷயத்தில், சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்களில் எந்தமார்க்கமாக உறுதிப்பட்டு ந ம்பிவணங்கிடிற்றுன் கிருபைசெய்யத்தகான்.

ஆகையால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னு ம் நான்கிலும் விசுவாசமுடையவர்களான கர்மடன் ப க்தன் யோகி ஞானி இவர்களுக்குள்ளதுகளிற் சொல்

வீய நூடக்கைக்குரூ தகைபடி பலன் கிடைக்கவேண்டி மானால், ஈசனது கருணையன்றிக் கிடையாது: ஈசனது கருணைகிடைக்கில மமமாக்கத்தாரிலும் எவர் பெரியர் எவர்சிறியர். ஆகையால மேற்சொல்லியசமயங்களில் ஒருசமயத்தையும் நியதென்று நோக்கத்தகாது

மேலும் சமயங்களை பலனைக்கொடுக்குமா? ஒருஎஜமானுக்குப் பாத்தியபபடாத ஒருகாட்டில் ஒருவன் வேலைசெய்யில, அவ் வேலையே அவனுக்குச் சம்பளங கொடுக்கத் தகாததுபோல, சமயங்களதாமே பலனைக்கொடுக்கத் தகாது. ஆகையால எச்சமயத்தோருக்குநாதனே பலநாதாவாககாரணப்படிவதால எச்சமயத்தோர்களும் அநநாதனைக் குறித நூஉண்மையுடன் ஸ்துதிசெய்யவேண்டுமேயன்றி நாதனடியவராகியஎச்சமயத்தோரையாவது எச்சமயத்தோராயினும் நிந்திப்பார்களாகல் அவர்கள் நாதனையேநிந்தித்தவர்களாவார்கள

ஆலயங்களில் விக்கிரகாதிகள் மூலமாக ஈசனைப் பூசித்து நம்பி வணங்கிவருவதில், விக்கிரகாதிகள் பின்னப்படும்போது ஈசனும் அழிவுடையவனேன்று

பலதாதா-பிரயோசனதருபவன.

சங்கிசுகதுதாரணமில்லே: விக்கிரகாதிகளேயே சாதனைக நம்பியிருக்கிறவன் அநுசரி; ஒரு அரசனது தேகத்தை முன்னிட்டுச் சகலஜனங்களுக்கும் அரசனென்ற அதிகாரத்துக்குத் தக்கதந்த உபசாரஞ்செய்ய நம்பிக்கை வந்திருந்தாலும், அவ்வரசனது தேகம் நீங்கினகாலத்தும் அவ்வரசனது அதிகாரம் மற்றொரு தேகத்தை முன்னிட்டுங் காணப்படுவதுபோல, ஈசனது உபாசனையும் மற்றொரு விக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டுச் செய்திக்கத் தகலாம்.

வேதங்களுக்கு "எங்கும் ஈசன் இருக்கின்றனென்பதை தெரியப்படுத்த வேண்டுவதே" தாற்பரியமானால் அக்கினி விக்கிரகாதிகளிலே மாத்திரம் உபாசனைசெய்தலை விதிக்க வேண்டுவதேனெனில்? ஈசனையே அறியாதவர்களுக்கு ஈசனைப்பற்றிய யாதுவொருவகின்பொருட்டு, அக்கினி விக்கிரகாதிகளிற் கூறலேபோதிலும், நித்திசமுத்திரம் சிலவிருக்ஷம் சிலபக்ஷி சலமிருகம் சிலமனிதர் என்னும் இவைகளில், ஈசனைப் பாவித்துத் தொழம்படிக்குஞ், சாஸ்திரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தானிருக்கின்றது.

எங்கும் வியாபகத்துயும் அந்தர்யாமியும் இருக்கின்ற ஈசனை ஒருபிம்பாதியில் அடக்கி [illegible]

யவனையும் உபாசிக்க வேண்டுமானால், நிராகாரனுக்கு ஆகாரம் ஒப்பப்பட்டிடில் அதுசரி, நிராகாரனுக்கு ரூப முண்டாமென்னிலோ? நிராகாரனயிருக்கிற நாதனுக்கு, இவ்வித நாமரூபங்களுடைய! இவ்வியாகத்தை உண்டுபண்ண வல்லமை இருக்கிறதாக ஒப்பிடில், இவ்வித ஜகத்தின் பொருட்டு நிகரிக அதுக்கு வல்லமையுடையை, ஓருடல தன ... உரியதாகக் கற்பிக்கவல்லமையுடையவனுக ஏன் ஆகத்தகான்.

மேலும் சீவர்களகூடத்தங்கள்ஸ்தூலதேகவ்யாபாரத்தைநீங்கி, சொப்பனாவஸ்தைக்குப் போகுங்கால ... ல், நானுவிசித்திரமுடையஜகத்தைக் கற்பித்து, தங்களுக்கு உரியதாக ஓருடலையுங் கற்பிக்க வல்லமையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள்; பின்பு சுழுத்தியில் இவ்வித இரண்டுடலையும்விட்டு நிராகாரமாயுங் காணப்படுகின்றார்கள்; அவ்வித சீவர்களே நிராகாரமாயிருந்து சாகாரம்போலத் தோற்றலாமாகில், நிராகாரனுயிருக்கும் ஈசன் தன்னுற் கற்பிக்கப்பட்ட ஜகத்துக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு, ஏன் ரூபமுடையவனுகமாட்டான்? அன்றியும் எங்குமுள்ள ஆகாயம் ஒரு உபாசித்துவாரத்திலுமிருக்குமானால், எங்குநிறைந்திருக்கும் நாதன் ஒரு பிம்பத்திலில் உபாசனையின் பொருட்டிருக்கத்த.

கான்; சுருக்கமுடையது விஸ்தாரமாயிருக்கத்தகாதே யன்றி விஸ்தாரமுடையது சுருக்கமாய்க் காணப்படலாம். நல்லது, வேதமென்றால் அதின்பொருள் யாதெனில் * வேதயதீதி வேதமெனப்படும். அதற்கு அவ்வளவுவல்லமையேதெனில் நாதனிடத்தினின்றுமுண்டாயிருப்பதினாற்றான். அவ்விதவேதம் பிராமணர்கள்முகமாக இருக்கு எசுர் சாமம் அதாவணம் என்னும் நான்கு வகுப்பாயிருக்கின்ற, இந்தவேதமொன்றுமாத்ரந்தான் ஆகுமேயன்றி மற்றமதத்தார் சொல்லிய யாதொருசாஸ்திரங்களும வேதமாகத்தகாது; ஏதெனில் மற்றெந்த மதத்திலும் சொல்லிய சாஸ்திரங்கள் அந்தந்தமதங்களின் கோட்பாடென்ன, அந்தந்த பிரவாதிகளின் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் நடக்கையென்ன, அத்தேசத்திலுள்ள பருவதம் நதி விருக்ஷம் மற்றவஸ்துக்களென்ன, இவைகளைச்சொல்லுங்கால் அந்தந்தேசத்திற்றானே சிலவஸ்துக்களையும், மற்றொருதேசத்திலுள்ள மதங்களின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றிலுள்ளவஸ்துக்களையும், வெவ்வேறு நாமமுடையவையாகச் சொல்லாததினாலும், உண்மையைத் தெரிவிக்க அச்சாஸ்திரத்தில் வல்லமையில்லாததினாலும், இந்தவேதத்தில் சக

---

* வேதயதீதி - நாதனையுள்ளபடி தெரிவிப்பது.

ஷஜகங்களையும அவற்றிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் சகலமதங்களையும், அந்தந்தக கோட்பாடுகளோடும தரு ந்தியுக்தி யநுபவங்களோடுங்கூட நிரூபித்து, அந்தந்த ச்சாஸ்திரங்களில் அகப்படாத உண்மையையும் இனி வரப்போகிறதும் இப்போது நடக்கின்றதும் முந்தியிருந் ததுமாகிய நூதங்களையும் விவரமாகவிளக்கி, அவைகளி ல் உண்மையில்லாததற்குக் காரணமும இன்னஇன்ன மதவாதியர்கள் இன்ன இன்ன காரணத்தினால் உண்மை யற்றவர்களானார்களென்றும், இவ்வேதத்திற்சொல்லிய பொருளை அவரவாக ளாங்கிய பாஷைகளிலேய வாசத்தோடுங்கூட விசாரித்திடில், எவர்களாலும் இவ் வேதத்திற்சொல்லிய உண்மையானது யுக்தியநுபவங் களால் தள்ளவுபகாரப்படாமல ஒப்பத்தகுமென்றும், சுருதியுக்தியநுபவங்களாற்காணப்படுவதால், அப்படி சொல்லும் வல்லமை நாதனுவாகளுக கன்றி மற் றெரு சாஸ்திரத்துக்கும் கூடாததினால், நாதனதுவா க்கே வேதமானதால், அவ்வாக்குஞ் சர்வஞ்ஞானதா துவ்வித லக்ஷணம் இவ்வேதத்துக்கே யிருப்பதால், இதையே வேதமெனக்கூறத்தக்கது.

இவ்விதவேதத்தினுண்மையை உள்ளபடி அறியவே ண்டியவனுக்கு இருக்கவேண்டியவை யாவை யெனின், "உதாத்தம், அநுதாத்தம் ஸ் வரிதம் பிரசுரம்முதலாகிய ஸ்வரஞாயமென்ன, ஆங்

தஸ்வரத்தை விட்டுவந்த மாத்திரை விசர்க்கம் ஸ்தாயி கலா இவைமுதலாகிய ஞானமென்ன, மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிதம் நிருத்தம் சோதிடம். இந்த ஆறு அங்கஞானமென்ன, பதம் கிரமம் கனம் ஜடை இவற்றின் ஞானமென்ன, * புராணம் பதினெட்டு அதின் @ உபபுராணம் பதினெட்டு மறுக்கூறல் விஸ்திரிக்கப்பட்ட ※ ஸ்மிருதி பதினெட்டு இவரகசியம் பார

---

* புராணம் பதினெட்டாவன- பிரமம, பதுமம; வைணவம், சைவம், பாகவதம், பௌஷ்யம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்நேயம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வாராகம் ஸ்காந்தம். வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் யென்பனவாம,

@ உபபுராணம் பதினெட்டாவன- உசனம் கபிலம் காளிகம் சனற்குமாரம் சாம்பவம் சிவ [illegible] சௌரம் தூர்வாசம் நந்தீசம் நாரசிங்கம் நாரதீயம் பாராசரம் பார்க்கவம் ஆதித்திரம் மாரீசம் மானவம் வாசிட்டலைங்கம் வாருணம் என்பனவாம்.

※ ஸ்மிருதி பதினெட்டாவன- மநு அத்திரி ஔ[illegible] விஷ்ணு யாஞ்ஞவற்கியம் உசனம் ஆங்கிரசம் யமம் ஆபஸ்தம்பம் சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம் பிரஹஸ்பதி பராசரம் வியாசம் சங்கலிதம் தக்கம் கௌதமம் சாதாதபம் வசிட்டம். இவற்றுள் சங்கலிதம் யுகம் [illegible]

முதலாகிய இதிகாசங்கள் ஈசனால் மொழிந்தருளப் பட்ட சைவாகமம் ✠ இருபத்தெட்டு வைகானசம் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய வைணவாகமங்கள் இரணிய கர்ப்பமென்ற ஆகமம் வார்கஸ்பத்தி. யாமளம் இவற்றின் ஞானமென்ன, சாம்பர முதலிய அறுபத்துநாலுகலை ஞானமென்ன, இவைகளெல்லாம், ஞானமுடையவனும் குருசம்பிரதாயமாகக் கிரகித்தவனும் ஈசனருக்கருணைக்கு உரித்தானவனும், இருக்கவேண்டும். இவையே முன்சொல்லிய வேதப்பொருளில் அதிகாரியின் இலக்ஷணமாம்.

இப்படிப்பட்ட வேதப்பொருளின் விவரம், பதத்தை விட்டுவந்த பொருளொன்று வாக்கியத்தை விட்டுவந்த பொருளொன்று அக்ஷரத்தை விட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம் மந்திரரூபமானதால் மந்திரத்தை விட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்யாகசாதகமாயிருப்பதால் பிரயோகத்தை விட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்

✠ சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன - காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்குமம் சகத்திரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதகம் விசயம் நிசுவாசம் சுவாயம்புவம் அனலம் வீரம் இரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் விம்பம் புரோற்கீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சருவோத்தம் பரமேச்சுரம் கிரணம் மேதம் வாதுளம் என்பனவாம்.

சுரூபப்... சுரத்தைவிட்டுவந்த பொருளென்று இவ்வளவு பொருள கரும் அதிகாரியின் பேதத்தால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இந்த நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் உபகாரப் படும். இவ்வண்ணமாகப பொருளகளை அறியவல்லமையுடையவனுக்குத்தான் வேதங்களின்சுபாவம்வெளியாகும்.

முற்றிற்று.

பண்ணிரெண்டாவது.

நாமார்த்தவைப்வமுறைத்து

பிரகரணம.

க. சிவ என்பதின்பொருள் - அழிவில்லாத தனமையாயிருந்து - விளங்கிய ஆனந்தமாம் மங்களமென்ற பொருளுடைய சச்சிதானந் தனெனப்படும்.

உ. மகாதேவ - என் - பூரணனுக்கும் பூரணமெனவும் இரண்டாம்வஸ்துவை முக்காலத்திலும் உடைத்தாகாத தானென ஞானசுவரிய மகிமையால் மகத்துய்விளங்கிய தெனவும்படும.

௩. ஈசுவர - என் - முத்தொழிலுக்கும்முதலாயின்று முத்தொழிலுக்கும் பாதிக்கப்படாத தெனப்படும்.

௪- சங்கர- என்- ஜகமனைத்திற்கும் ஆனந்த
தானவிசேஷத்தால் சுகத்தைக்கொடுத்துச் சுகிப்பித்து
ம், மற்றொருதவியின்றித் தானுஞ்சுகரூபமாயிருக்கின்
றதெனப்படும்.

௫- நீலகண்ட - என்- உடலாய்விளங்கிய நானாவ
ஸ்தைகளில் மூன்றுமவஸ்தையாங் கண்டத்தில் அஞ்
ஞானமாங் காளகூடவிஷத்தைத் தரித்தும், துரியசுபா
வமாந்தான் அவிச்சியாய்க்கொண்டு மற்றமூன்றவஸ்
தையாகு சீவசுபாவத்தைத் தன்வல்லமையால் இரக்ஷி
த்திருந்ததெனப்படும்.

௬- திரிநேத்திர- என்- மூன்றவஸ்தையிலும் மூ
ன்றுகண்களாகவிளங்கிய விஸ்வதைஜஸப்பிராஞ்ஞர்களை
மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றுகண்ணாக உடையதெனப்
படும்

௭- சந்திரசூட - என்- சமத்காரத்தால சருவஜ
கத்தையுஞ் சித்துப்போல விளங்குவித்து, சித்தைத்த
விர வேறில்லையென்று ஜகத்தைநிஷேதித்து, விளங்கி
நின்ற சின்னிபத்தை முடிவில் தானாகவிழுங்கி விளங்
குகின்றதே அலங்காரமாக உடையதெனப்படும்.

௮- கங்காதர- என்- சூழ்க்கியிற் சுபாவமாய்
ண்மையை ஆளாக்கிருந்திடினும், அடையப்படாத
போதுதோன்றிய பிராந்தியைநீக்கி, அவஸ்தைமூன்று

க்குஞ் சூக்ஷ்மமாய விளங்கியபிரஞ்ஞையை முடிவில தனக்கு வேறில்லாததாயத் தரிக்கின்ற தெனப்படும்.

கூ— கபாலீ— எ- ன்- நிர்ப்புடியாம மூன்று முடிச்சுடைய மூலாவஸ்தையென்ற ஜடையை, முடிவில் தன்னைத்தவிர வேறில்லையெனத் தானாய்ச் சேஷித்த ஞானமெனப்படும்.

யo— பகவான்- த - ள்- முத்தொழிலும் மூன்றவஸ்தையிலும் பேதமாய்விளங்கிய ஐகவரம், மூன்றவஸ்தையுடைய முத்தொழிலும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாக அறியச்செய்து, தானாகத் தன்னையறிந்து விளங்கியதெனப்படும்.

யக- திரியம்பக- எ- ள்- விராட்டு இரணியகர்ப்ப அந்தரியாமி மூவரும் தன்னிற்றோன்றியவர்களெனவும், தன்னைத்தவிர அவர்கள் வேறில்லையெனவும், தெரிவித்துத் தானாய் விளங்குகின்றதெனப்படும்.

யஉ. திரிபுராரி- எ- ள்- அதிஷ்டான ஞானமான தனது விளங்குதலாம் மந்தகாசத்தால், அவஸ்த்தை..... ந்திரிபுரமெரிக்கப்பட அவைகளுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவைகளாகக் கொண்டு, தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

யந. காலாரி- எ- ள்- அஞ்ஞானம் மாயை காலத்

துவம் இவ்வளவும் அதிஷ்டானமாந் தன்னைத்தவிர ஏ
க்காலத்திலும் வேறில்லையென நிஷேதித்துத், தானய
விளங்கியதெனப்படும்.

௰௪. கிரீச—எ ள பரை பரியந்த மம்மை வைக
இவைகளாய விளங்கிய நாதங்களைத், தன் சத்தையா
ல விளங்குவித்து, அவைகளாயுந் தன்னைத்தவிர வேறி
லலாததாகக்கொண்டு, தானாக விளங்கின்றதெதுவோ
அதுவெனப்படும்.

௰௫. மிருதர—எ—ள—பசுதத்துவமாய் விளங்கிய
சீவாகளைத் தன்சத்தையால விளங்குவித்து, அவைகளை
த் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாயத்தரிபபித்துத் தானு
விளங்கியதெனபபடும.

௰௬. பசுபதி—எ—ள—மேறகூறியபடியே

௰௭. ஸாமப—எ—ள—தானைதன்சக்தியாற்சகலமாய்
விளங்கி அசேதனமான கன்சகங்களும் தன்னைத்தவிரவே
றில்லாததாகக்கொண்டு, தானே தனிகருச சக்தியாயவி
ளங்கிய தெனப்படும்.

௰௮ கிரிசஎ—ம்—முன் கிரீசநாமத்திற்கூறியவரை.
நான்குபேதமுடைய நாத தத்துவமாம் உபாதி
த்தின் உட்பொருளாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௯. நடேச—எ—ள—ஐந்தொழிலுக் குட்பட்ட ஜக
த்தின் தன்சந்நிதானமாம் நடனத்தால் நடிப்பித்து

ச, சகபந _ னமுந் தன்னடனத் தைத் தவிர வேறில்லா ததாகக்கொணடு, தானைதன்னடனமாய் விளஙகியதெ னபபடும.

உ0- ஞானரீச-எ-ள்-இசசா ஞானக் கிரியை யெ ன்ற தானைகன்சகதியாற், சகலஙகளாய்பபவித்து, அ வைகளைத் தனனைத்தவிர வேறிலலாததாகக் கொண்டு, தானாய்விளஙகிய தெனபபடும.

உக. காலவஙிரவ ம-எ ள தானை தன்னுடைய சக்தி யால ஐநதுவித கலைபேதமுடைய ஜகத்தாயப்பவித்து அவ்விதஜகததையுங கலைசகதியையுந தன்னைத் தவி ரவேறில்லாததாககொணடு, தானாயவிளங்கிய தென பபடும.

உஉ- உன்மத்தசேகர- எ- ள- நான எனறென்ற அகஙகாரமாகுமமதையை நீங்கினவர்களாய் விளங்கிய பிரமவித்தியாகுருக்களுக்கு சகுணமாய்நின்றிலங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

உங- சரப- எ- ள்- சகல ஜீவஙகளுக்குங் கலையுந் தனது விளங்குதலால விளஙகுவித்து, அவைக்ளைச் சுவப் பிரகாசமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு சுவப்பிரகாசமான தான்மாத்திரமாய் விளங்கினின்ற தெனப்படும்.

நாராயண- எ- ள்-சகல நாமரூப முடையதுக்குத் தன்து

தனைசத்தையால் வியாபித்து, அச்சகத்தையும், அச்சக்தியையும் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாகக்கொண்டு, தானாய்நிறைந்த சைதன்னியமெனப்படும்.

உ- அச்சுத-எ-ன்-தானேதன்சக்தியாலே, ஜகத்தாப்த்தோற்றி, அந்தஜகமிருந்திடினும் நசித்திடினும் ஏற்றக் குறைச்சல்களின்றி ஏகசுபாவமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௩- கோவிந்த-எ-வ-ஜீவர்களுக்கு நானாவாய்த்தோன்றிய ஜகத்ரூப சம்சாரத்தைத, தனது ஆத்மசுபாவத்தால் இல்லாமற்செய்து, அவர்களையுந் தானாகவிளங்குவித்து, மோக்ஷரூபமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௪- பத்மநாப எ-ா-தனது சக்தியாற் சகலஜகத்தையும் சங்கோச விகாசமுடையதாயளவிட்டு, அவ்விதஜகத்தையுஞ் சக்தியையுந் தனக்கு வேறில்லாததாய்த் தன்னுளடக்கிக், தானாய்நின்றதெனப்படும்.

௫- மாதவ-எ-ன்-சகல ஜகத்துக்கும் வித்தாகிய மாயைக்கு மேலானவனும், தனக்குமேலாக ஒன்றையுங் கொள்ளாதவனையும், அந்தஜகத்தையும் மாயையையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவனாகக்கொண்டு தானாக விளங்கியதெனப்படும்.

௬- ஹ்ருஷீகேச: எ-ன்-சகலஜகத்தையும் சுகவேசிக்

தால் தூண்டிலின் மாமசததால் மசகங்களைப்போல சகலஜகத்தையும் பிரேதம்போல செய்யாநின்ற ஆனந்தமயகோசாபிமானியாம் சீவனென்ற அசுரனையும் சுகலஜகத்தையும் தானேன தன்னருளாம அநிஷ்டானவலைமையால் வென்று இராகூதநத தானாய்க்கொண்டு விளங்கிய தெனபபடும்,

எ- கேசவனா தானை ஆனநதசுபாவமாய் தன்னிடத்தில சகலஜகததையும பிராணியுடையதாய் அவரித்து,ஆனநதசுபாவமாநகமெனத் தமிரவேறில்லாததாக்க கொண்டு தாயநின்றதெனபபடும்.

அ- அனந்த என காலமேச வஸ்துபரிசசேதமில்லாத தெனப்படும.

கூ- வாமன-என மூவறவஸதைகளிலும முதலொழிவிலும் வியாபகமாயிருந்து சகலஜகத்தாலும் அறியப்படாததாய்சச மஸ்த்தையும் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாய்க்கொண்டு சூக்குமமாயின்றதெனப்படும்.

ய- இருஷிகேச-என்-வர்-சகலஜகத்தின் ஏகாதச இந்திரியங்களைத் தன்சந்நிதானத்தால் விளங்குவிக்கு ந், தன்னைத்தவிர அவைகளைவேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

கக-இராம-என-ன்-புண்ணிய பாவமுடைய சகலஜநங்களையுமந்த சிக்ஷா ரக்ஷணைகளால் சரிமெனமேலைய

செய்து, தனதருளால் விஷயசுழுத்தி சமாதி இவைகளில் ஆனந்தமாயவிளங்கிய தானென தன்சக்தியால சகலங்களையும் ரமிப்பித்து, சகலத்தையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாயிநின்ற தெனப்படும்.

௰உ- திரிவிக்கிரம ஈ-வ-மூன்றவஸ்தைகளையும் முத்தொழிலையும் கிரியையையும் தனதுசுபாவத்தால் அதிக்கிரமித்து அவைகளையும் தனைத்தவிர வேறிலலாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௩- கிருஷ்ண- எ- வ- ஆனந்த சுபாவமாந் தனது சக்தியால் சகலங்களையும் புஷ்டிபாபித்து, சகலங்களையும் அதிமோகத்துடன தனனிடத்தில் பிரேமையுடையதாகச் செய்து அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாக விழுங்கித் தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௪- ஜநார்த்தன- எ- வ- சகல ஜகத்தும் தன்னால் சிருஷ்டிக்கப்படவும் பரிபாலிக்கப் படவும் சங்கரிக்கப் படவும், அதைகளத்தையுந்தன்னைத் தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்நின்றிலங்கிய தெனப்படும்.

௰௫- தாமோதர- எ- வ- சகல ஜகமும் உண்டாகியும் விளங்கியும் அழிந்தும், தன் வியாபகத்துக்கு வேறில்லாததாகத் தன்னிடத்தில்லையென்றுந் தானாயிருக்கின்றதெனப்படும்.

௰௬ - பங்கஜாக்ஷ - எ-ள். சகலசீவர்களையும் சேற்றிலகப்பட்ட பிராணியைப்போல அசைவுக்கிடமின்றிச்செய்யும்படி, அஞ்ஞானமாம் பங்கத்தில் அழுந்தி அறிவில்லாததாய்ப் பவித்தும், விவேகமாந் தனதருளால் ஞானக்கண்ணைத் தந்து சருவவல்லமையாக அவர்களுக்குத் தன்னை விளங்குவித்து, அவர்களையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்த் தரித்ததெனப் படும்.

௰௭ - நாரசிம்ஹ எ-ள்- அநேக நாமரூபங்களாய்த் தோன்றிய ஜகத்தை இரண்டாமவஸ்தையிற் சிதாபாச சீவஞானத்தால் விளங்குவித்து, மூன்றாமவஸ்தையில் ஜகத்தையுந் தன்னையும் அறியவல்லமையில்லாததாயனுப்பவித்த பிராஞ்ஞனுக்கு சிவபோதத்தைத், தனதருளால் விளங்குவித்து, சாக்ஷியாய்நின்ற தானானது தன் ஞானக்கண்ணால் அனைத்தையும் வேறில்லாததாகக் கொண்டு, தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௮ - வாராக-எ-ள்- சகலஜகத்துக்குமோகத்தால் முதலாகவிளங்கிய நானென்கிற ஆனந்தமயகோசத்தை அநான்மப்பொருளாக நீக்கி, மேலான ஆன்மப்பொருளாய் விளங்கித் தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லையெனக்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௯ - மத்ஸ்ய-எ-ள்- ஜடமான சகலஜகத்தையும்

தனது திருவருளாம் பார்வையாற் பார்க்க, அனைத்தும் ஞானவல்லமையுடையதாய் விளங்கிடச்செய்து, அவ்விதஞானவல்லமையுடைய அனைத்தும், தனது ஞானப்பார்வையாற் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானமாத்திரமாயச் சேஷித்த தெனப்படும்.

உய- சூக்ஷம-என்-அதிரிசியமான தானே திரிசியமாக அதிவிர்வுடைய சகலஜகங்களாய விரிந்து, அவைகளை அதிரிசியமான தனதுசக்தியால அதிரிசியமான தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாயடக்கிக்கொண்டு, சூக்குமமான தானாய விளங்கியதெனபபடும். இந்நாமங்கள் யோகம ஆலலது காரணமெனபபடும்.

உக- நர்சுஷ்டி-என்- சகல இந்திரிய அநதக்கரணங்களின்வேகமுடைய அடைவுககுமுன்னமே சலனமின்றி, அவ்விடங்களில் தனது அடைவு இருக்கின்றதாங்கவே விளங்குவித்து, அவ்வித தனது வேகவல்லமையைத்தவிர அவைகளுக்கு கமனசாமர்த்தியமும் வேறிலலையெனச்செய்து, அனைத்துந் தானாய்க்கொண்டிவின ...டியதெனப்படும்.

கஜமுக-என்- தோற்றி மறையாநின்ற சகல ஜகங்களின் தோற்றதலும் மறைதலும் தன்முகமாகச் ...த்து அனைத்துந் தானை தன்முகத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, முதன்மையான ...மா

த்திரமாய்ச் சேஷித்ததெனப்படும்.

உ- கணேச- என்- சகலஜகங்களின் பகிரிந்திரியம் அந்தரேந்திரியமாகிய சமஷ்டி வியஷ்டியான தேவகணங்களைத் தனது சன்னிதானத்தால் நியமித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாகக்கொண்டு, தானேவிளங்கியதெனப்படும்.

க- குமார- என்- சகலஜகங்களின் சூக்ஷிதமாகிய அஞ்ஞானமயமாய இவற்றைத் தனதருளால் இல்லாததாகச்செய்து, அனைத்தையுந்தானாக விளங்குவித்துத், தான்மாத்திரமாயத் தனித்ததெனப்படும்.

ச- சுப்பிரமணிய- என்- ஸ்ரீவேசர்ப்பத்தோடுங் கூடியஅனைத்தையு முக்காலத்திலும் வேறில்லாமற் கொண்டு, தானாகப் பிரகாசித்ததெனப்படும்.

இவ்வித நாமங்களின் இலக்கணமாய் விளங்கிய நிர்க்குணப்பொருளை, ஜகமறிந்து உய்யும்பொருட்டு அவ்வித சூக்குமார்த்தங்களை ஸ்தூலமாய அவதாரங்களிற் காண்பித்து, அதை உபாசிக்கின்றவர்களுக்குச் சூக்குமமான தன்சுபாவத்தை அருளிச்செய்கின்றதென்பது தாற்பரியம்.

சொரூபமே ரூபமாயவளங்குகின்றது; ரூபமேநாமமாய் விளங்குகின்றது; நாமம் ரூபத்தைத்தெரியப்படுத்தி அத்ரூபமாத்திரமாய் விளங்கிடும். அவ்வித ரூப

ம் தன்னைத் தியானஞ்செய்யாநின்றசாதகர்களின்மனம் தன்னிடத்திலயிக்க, தானும் சாதகர்களின்மனதோடும் லயித்துத், தன்னுதாரமான ஞானசுபாவமாகத் திரிபுடியற்றுவிளங்கிடும். அப்பொழுது சாதகர்களின் தியான சாதனமான மனதிற பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுஞ் சீவசைதன்னியம், அதிஷ்டானத்தைத்தவிர வேறிலலாததாகக்கொண்டு அதிஷ்டானமாத்திரமாய் விளங்கி அதிஷ்டானத்தின்றுளால் விழித்தபின், அதிஷ்டானமான நாமே ரூபமாயும் நாமமாயும் நம்மைத் தியானிக்கும் மனம் சீவனகளாயும் தோற்றிவிளங்கிறோம் ஆகையால் நம்மைத் தவிர முக்காலத்திலும் வேறிலலையென அருளிச்செய்தீரும்.

மேலும் சொரூபத்துக்கு எவ்வளவு மகிமையிருக்கிறதோ ? அவ்வளவு மகிமைரூபத்துககும் நாமத்துக்கும். இருக்கவேயிருககிறது. அதெப்படியெனில் ? ஏகசக்கிராதிபதியாகிய ஒரு மஹாராஜா தான் அரண்மனையில் தூங்குங் காலத்தில், சொரூபமாத்திரமாயிருக்கின்றபடி, அந்தசொரூபத்தை மஹாராஜாவென்பதற்குத் தடையில்லை; 'நான் தூங்கினேனென்று' மஹாராஜாவாற்சொல்லப்படுவதால். அவனே விழித்தபின் சிங்காசனத்தில் உடலான ரூபமுடையவனாய் மஹாராஜாவென்று உபசரிக்கப்படுபவனைக் காணப்படுவதால்.

அவனது சொரூபத்துக்கும் சொரூபமுண்டயவனது உடலுக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை: அப்படியே அவனது நாமாங்கிதமாயுள்ள முகர் அல்லது முத்திரைக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை; மூன்றுக்கும் ஒன்றுபோலவே உபசாரஞ்செய்யத்தக்கதுதான்.

மேலும் நாமாங்கிதம் முகருக்கு மகிமையதிகமாகவுங்கூறப்படலாம் எப்படியெனில்? அரசனது சுபாவமும் அவனது ரூபமும் ஜகத்துக்குத் தெரியாதிருந்தபோதிலும், அவனது முகரால அவனது ஸ்திதி அறியப்பட்டு அந்த முகரை அவனைப்போலவே மானிப்பதானுக்காணப்படுவதால, முகருக்கு மகிமை அதிகமெனக்கூறுகிறதெப்படியோ? அப்படியே தேவர்களுக்குந் தேவராகிய மஹாதேவரது சொரூபமும் ரூபமும் அவரது நாமத்தால் தெரியவேண்டியதிருப்பதால், நாமத்துக்கும் அவரது ரூபத்துக்கும் அவரது சொரூபத்துக்கும் பேதமில்லையெனவும். [illegible] ஞாத்தெரிய உபசாரஞ்செய்வதில் நாமத்திற்கு அதிகமெனவும் கூறத்தக்கது. ஆகையால் பரமசிவத்தினது சுபாவத்தை அடையவேண்டுங் கருத்துடையவர்கள், அவரது திருநாமத்திலும் அவரது ரூபத்திலும் அதிகபக்தியுடையவர்களாயாகவேண்டும்.

முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது

பஞ்சவக்திரவிளக்கமுறைத்த

பிரகரணம்

பிரமா விஷ்ணு ருத்திர ஈசுர சதாசிவர் என்னும் ஐந்து தத்துவங்களையும், " ஈசான தற்புருஷ அகோர வாமதேவ சத்தியோஜாதமென்னும்,, ஐந்து முகங்களாகத் தரித்து விளங்கிய பரமசிவத்தைத், தனது இருதயகமலத்தில் அநுசந்தானித்து, அவ்வித பரமசிவத்துக்கும் ஜகத்திற்குமுள்ள ஐக்கியவிசேஷத்தால் சுவாநுபவத்தையடைந்து, சாதுக்கள் விளங்குந்தன்மையாவது.

பஞ்சதத்துவங்களாய் விளங்கிய பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவத்தை இருதயத்தில் தியானித்து, அதில் தற்புருஷமுகம் நிவிர்த்திகலையுடைய பிரமாவானதால், அவ்வித உபாதியையுடைய அம்முகத்தைச் சகலமான கந்தம் பொருந்திய பிருதிவிதத்துவத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாக விசாரித்து, ஒருகண்ணாடியில் பட்டணம் பிரதிபலிக்கின்றதுபோல, அம்முகத்தில் யாவத்பூமியும் அடங்கிவிளங்குவதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூமிக்கும் அம்முகத்திற்கும் அபேதத்தையாலோசித்து, அப்படியே ஜலதத்துவத்தை வாமதேவமுகத்திலும் அக்கினிதத்துவத்தை அகோரமுகத்திலும் வாயுதத்து

வத்தைத் தற்புருஷமுகத்திலும் ஆகாசத்தத்துவத்தை
ஈசானமுகத்திலுமாக ஐக்கியஞ்செய்து, அவ்விதபஞ்
சமுகமுடைய பரமசிவத்தை அபேதமாய்த் தன்னைத்
தவிர வேறில்லையெனப் பஞ்சகோசாதீதனைத் தியா
னித்து, தன்னுடைய பிரகாசத்தினாலேயே தனது பஞ்சேந்தி
ரியங்களும் விளங்குவதாக அறிந்து, தனது பஞ்சமுகத்
தின் வல்லமையே ஒவ்வொரு இந்திரியங்களின் வல்ல
மையாய் விளங்குகின்றதென அறிந்து, அவ்விதவல்ல
மைகளால் பிரமாண்டத்தை வியர்பிக்குங்காலத்தில் ஈ
சானதத்துவமாகிய சுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியிற் பிர
திபலித்த தனதுசைதன்னியத்தால், வியாபகமுடைய
பிரமாண்டத்தில இடைவிடாததன்மையாய் விளங்குகி
ன்றஆகாயம் சத்தகுணமுடையதாகையால் ஆகாயமிரு
க்குமிடமெல்லாம் சத்தமிருக்கவேண்டுமாகையாற்சத்
தத்தைத்தவிர ஆகாயம்வேறில்லையென்றிருணயித்து, அ
வ்விதபிரமாண்டத்தில் உள்ளும்வெளியும்வியாபித்திரு
க்கின்றபடிசத்தத்தை அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூர்ண
நாதத்தைச் சுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியால் வியாபித்
து, அவ்விதசத்தத்தை ஆகாயவிஷ்டகாரியசாங்கியத்தி
லேயாகவும் அவ்விதசுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியை ஈசா
னதத்துவவிஷ்டகாரணசாங்கியத்திலேயாகவும், அவ்
வாறு இரண்டுவிதமாகத்தோற்றிக் காரியகாரணமாய்

விளங்கிய சாந்தியதீதசக்தியைத் தவிர சத்தரும் சத்தத்தைவிளங்குவிக்கின்றவிருத்தியும் வேறில்லையெனத் தெளிந்து, அவ்விதசக்தியும் சக்தனான நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவிக்க, ஈசானதத்துவமும் ஆதின்சக்தியானசாந்தியதீதகலையும நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவருநம.

இப்படியே தற்புருஷ தத்துவமாகிய தொக்கிந்திரியமும் சாந்திகலையும சகலபிரமாணடங்களிலும் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த ஆகாயத்தில உள்ளடங்கியினங்கிய ஸ்பரிச குணமுடைய வாயுதத்துவத்தைஸ்பரிசகுணமாத்திரமாக அறிந்து அவ்வித வியாபகஸ்பரிசத்தை உள்ளபடி, அநுசந்தான விசேஷத்தால் அநுசந்தானித்து, தன் தேகத்தில ஸ்பரிச குணத்தைத் தொக்கிந்திரியம் வியாபித்தறிவதுபோல, தியானித்த வியாபகமுடைய ஸ்பரிச குணத்தைத், தனது தொக்கிந்திரியத்தால் விருப்பத்தறிய, வாயுவில் ஸ்பரிசகுணமாய் விளங்கிய காரியரூபசாந்திகலையும் தொக்கிந்திரியவிருத்திரூபமாய் விளங்கித் தற்புருடத்தின்காரணரூபசாந்திகலையும் வியாபகமாய் அநுபவிக்க, அவ்விதசக்தியும் சக்தனான நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவருநு.

அப்படியே அகோரதத்துவமான சோத்திரேந்திரியத்

தால் பிரமாண்டத்தில் வியாபகத்தன்மையுடையவாயு தத்துவத்திலுள்ளடங்கிய அக்கினி தத்துவத்தை ரூப குணமாக ஆலோசித்து, அவ்விதரூபத்தைத்தவிர அக்கினிவேறில்லையென அறிந்து, அவ்விதரூபத்தைத்தகுந்தபடி வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, வியாபித்தறிய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில விளங்கிய அகண்டரூபத்தைக் காரியரூப வித்தியாகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரியவிருத்தியை அகோரதத்துவத்தின் காரணவித்தியாகலையெனவும அறிந்து, அவ்வித இரண்டுசக்தியும் சக்தராகிய நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்கு வரும்.

அப்படியே வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தால்பிரமாண்டத்தை, உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த அக்கினித்தத்துவத்திலுள்ளடங்கிவிளங்கிய அப்புதத்துவத்தை, ரசகுணமாக நிரூபித்து அவ்விதரசத்தை எங்கும் நிறைவுடையதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூரணமாய்விளங்கிய ரசத்தை வியாபித்தறிய அவ்வித இந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய இடைவிடாத நிறைவுடைய ரசகுணத்தைக் காரியரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும், அதைவிளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியை வாமதேவத்தின் காரணரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும் அறிந்து, அவ்வித இரண்டு சக்தியும் சக்த

ஞன் தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்கு வரும்.

அப்படியே சத்யோஜாதமான ஆக்கிராணேந்திரியத்தால் ஜலத்தை வியாபித்து விளங்கிய ஜலதத்துவத்தில், உள்ளடங்கி விளங்குகின்றதான பிருதிவி தத்துவத்தைக், கந்தத்தைத்தவிர வேறில்லையென நிருணயித்து, அவ்விக்கந்தத்தோடு அநுசந்தான விசேஷத்தால் வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, அவ்வித வியாபகத்தத்தை வியாபித்திருப்ப அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில விளங்கிய கந்தகுணத்தைக் காரியரூபநிவிர்த்திகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியைசத்யோஜாதத்தின் காரணரூப நிவிர்த்திகலையெனவும், அறிந்து அவ்வித இருகலையாய் விளங்கிய சுத்தியும் சத்தஞன் தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

இனித் தன் ஸ்தூலசரீரமுதல் சகல தூலசரீரத்தோடுங்கூடிய பாஞ்சபௌதிகபஞ்சபூதங்களாய் விளங்கிய சகல ஜகமும் பஞ்சேந்திரியங்களாய் விளங்கிய ஞானேந்திரியத்துவங்களைத்தவிர வேறில்லையென்று, "அவ்விதபஞ்சதத்துவங்களாய்" விளங்கிய பஞ்சேந்திரிய விருத்திஞானபஞ்சகலைகளென்னை, அவ்விதகலைகளில் சுத்தமாய்விளங்கிய ஐந்து பேதமுடைய சக்தியென்னை,

இவற்றின் ஐக்கிய விவரமாவது.

கந்தகுணமானது பிருதுவிரூபமானதால், அப்பிருதுவி ஜலத்தினிடமாய் விளங்குவதால், அவ்வித ஜலம் ரசரூபமானதால், அவ்விதரசத்தைத்தவிர கந்தமும் வியாப்தியமானதால, இல்லாததாய்க்கொண்டு ரசத்திலடங்கிவிளங்கும், இவ்விதகந்தத்தை வியாபித்த காரணநிவிர்த்திகலையும், அதின் சக்தியை சம்யோஜகமென்று ஆக்ராணேந்திரிய சைதன்னியமும் ரசத்தோடுங்கூட வாயுதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தின் விருத்தியான காரணபிரதிஷ்டா கலையையுடைய சக்தியும் இந்திரிய சைதன்னியத்தில் அடங்கி நிற்கும்.

அப்படியே காரண சம்யோகிதகலைவரையும் அடங்கிட விளங்கும், இந்திரிய விருத்திகளான கலாபேதங்களில்லாததாய்க்கொண்டு ஜகப்பிரளயகாலத்திலும் இல்லாததாகவே ஆகிவிடும். இவ்விதம் இந்திரியரூபமான சகாரணகலைகளும், சங்காரரூபமான சகாரீரகலைகளும், ஜகத்தோடுங்கூட இல்லாவிடில் அந்தக்கரணமும மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இந்த நான்குங்கூட, "இந்திரியங்களின் இடமாக விளங்கிய பஞ்சகலைகளைத்தவிர தத்துவங்களுக்கு" வேறு வல்லமைகள் இல்லாததினால் சக்தியற்று அவைகளும் இல்லாததுகளாகவே

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய நான்கும்
இல்லாவிடில், அந்தக்கரணம் வியாபாரசூனியமாய்க்கொ
ண்டு இல்லாததாய் நசித்திடும்; நசிக்கவே அபார கரு
ணாசாகரமாகிய தியானத்தில அநுபவிக்கப்பட்ட பரு
சமூகமுடைய பரமசிவம், கருணையால் அகண்ட
சச்சிதானந்த பூர்ணமான கூடஸ்தஞான மாத்திரமாய்
விளங்கி, திபுரதா வசகவிர வேறில்லாததாகவே அநு
பவிக்கப்படும்.

பின்பு அதிஷ்டான சச்சிதானந்தஞானமாத்திரமாய்
விளங்கிய பரமசிவமாகியதான் விழித்தகாலத்தில்,
முன் உபாசனாகாலத்திற்கண்ட ஜகம், காரியரூபமான ச
கலை, காரணரூபமான சகலை, அவைகளின் ஐக்கியம் ஐக்
கியத்தால் மனோபுத்தி சித்தாகங்காரம் அந்தக்கரணம
இவற்றின் இலயமை, சகுண தியானகாலத்திலும் இப்
பொழுதுமுள்ள அவைகளின் விளங்குதல், தியானத்தில்
சகுணமாய் விளங்கிய பஞ்சமுகப்பரமசிவம், அனந்த
மும் அதிஷ்டானஞானரூபகூடஸ்தவியாபகப்பரமசிவ
மும் தன்னைத்தவிர வேறுகாணப் படாததினால், தன்
னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவித்து, பெருங்கரு
ணைக்கடலாகிய பரமசிவத்தின் காருண்ணியத்தைப்ர
மாச்சரியத்தோடும் ஸ்துதிக்க அப்படியே தியானக்

தத்திருப்தர்களாய் ஆகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

பதினான்காவது

தியானுநுபவமுறைத்த

பிரகரணம்.

தன்னுடலை இரத்தமாம்சாதி இல்லாத சருவாவய
வங்களோடுங்கூடிய தேகாகார விருத்தி மாத்திரமாகச்
சுத்திசெய்துகொண்டு, அவ்வித விருத்தி மாத்திரமாயு
ள்ள தேகத்தின் இருதயத்தில் எட்டிதழுடைய இரத்தி
னமயகமலத்தைத் தியானித்து, அதின்மத்தியில் அநே
ககோடி சூரியப்பிரகாசமாயுள்ள அபாரகருணாகரனு
டும் நீலகண்டனும் சந்திரசூடனும் உமையொருபா
கனும் கங்காதரனும் விளங்குகின்ற சதாசிவமூர்த்தி
யை, சத்தியசங்கற்பத்தால் தியானித்து, சோடசோப
சாரஞ்செய்து, அவனைச் சருவஞ்ஞனாகவும் சருவேசனா
கவும் சருவகாரணனாகவும் சச்சிதானந்தனாகவும் து
திசெய்து, அக்காலத்தில் ஆனந்தபாஷ்பாதியாவிர்மனமு
ளாகி, சுவானுபவவிசேஷத்தால் விருத்தியாகாரத்தினுட
லைத்தவிர மற்றுள்ள சகலபிரமாண்டத்தையும் அதனு
ள்ளடங்கிய வஸ்துக்களனைத்தையும் பஞ்சபூதாம்ச

களையும் பார்த்து இல்லாததுகளாகச் செய்து, சுத்தஸ் படிக சங்காசமாய் விளங்கிய விருத்திரூபமான வஸ் துக்களைத் தோடுங்கூடிய பிரமாண்டத்திற் பிரதிபிம் பித்து விளங்கிய நடராசமூர்த்தியை எல்லாவிடத்திலு ம் தன்னிடத்திற் போல எங்குமுள்ளவனாக அறிந்து, அவனது பிரகாசத்தினாலே சகலங்களும் பிரகாசிக்கி ன்றதாகவும், தான் முதலிய சகலங்களுக்கும் நானென் றதின்பொருள் அவனெனவும், அவனைத்தவிர வேறி ல்லையெனவும், அறிந்து அவனது திருநடனத்தில் அ திர்ந்திலகுகும் ஒளியால் தனதுதேகமுதற்சகலஜகமு ம் மறைபட்டு அப்பிரகாசத்தைத்தவிர வேறில்லாததாக வ ம் அநுபவிக்கப்பட, மின்னொளியிற் கண்ணொளிபடு பட்டுவிளங்காததுபோல மனமும் அவ்விதபூரணப்பிரகா சத்தைஎதிரிட்டுப்பார்க்கும் திறமையில்லாததாகக்கொ ண்டு அவ்விதபூரணப்பிரகாசத்தில் இல்லாததாகவே லயிப்பிக்கும்: மனமிலயிக்கிடில் திரிபுடியில்லாதநிலை முன் உபாசனைகாலத்தில் பூரணப்பிரகாசத்தோடும் விளங்கிய அபாரதயாசாகரனையுள்ள நடராசமூர்த்தியும் தின்றுங்குருவினையுமல் அவ்வித பகதனைத்தவிர வேறில் லாதவனாய்க்கொண்டு அதிஷ்டானஞானமாத்திரமாக வேவிளங்கிடத்தெரிவான்.

பின்பு அவ்விதபக்தனாகிய தான் சமாதிசுகத்தினின்

றும் விழிக்குங்காலத்தில், சகலஜகங்களென்னவ், அதுகளில் தன்றுடலிற் போலவிளங்கிய நடராசமூர்த்திகளென்ன, அதுகளின்பிரகாசத்தில் ஜகம் இல்லாததாக மறைபட்டுப் பிரகாசமாத்திரமாய் விளங்கிய பூரணப்பிரகாசமென்னு அதில இல்லாததாகி யொழிந்தமனோலயமென்ன, பின்பு இருக்கின்றதுபோலுதித்த மனமென்ன, அனைத்தும் சச்சிதானந்தகனமாய்ச் சமாதியிற்பூரணத்தில் விளங்கிய அதிஷ்டானஞானரூப நிர்க்குணநடராசன்றானாகவே காணப்படுவதால், தன்னைத்தவிர அனைத்தும் முக்காலத்திலும் வேறில்லலவேயில்லையெனத் தான்மாத்திரமாயச் சேவித்து இவ்விதபுத்தியை அருளிச்செய்த நடராசனது கருணையை என்னசொல்லுவோமெனமகிழ்ந்திட சமயசங்கரவென மொழிதழுதழுக்கிட அப்படியே அதிஷ்டானமாத்திரமாய் ஆனந்தக்கடலாடுதலு சித்தித்திடும்.

முற்றிற்று

பதினைந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

விட்கிபொன்றுமகத்தெனவும்மத்திமமெனவுமெலகு

வெனவும் மூவ்வகைப்படும்: அவற்றில் மகத்தாவது அநேககோடி பிரமாண்டமாய் விளங்கிய சிவேசுபேதமுடைய இப்பிரபஞ்சைசுவரியம்,, " எந்தசச்சிதானந்தசுபாவமான வஸ்துவின் தானென ஐசுவரியம்சிமாவிசேஷத்தால்,, முக்காலத்திலும் நிஷேதியாமல் நிஷேதித்ததாகச் சுயம்விளங்குகின்றதோ? அதுவேயாம்.

மத்திமமானது முசியமெனவும் சாமானியமெனவும் இருவகைப்படும். அவற்றில் முக்கியமாவது நானாபேதமுடைய ஜடமான இப்பிரபஞ்சத்தை * உணர்ணநாபிபோல தானே அபின்னநிமித்தோபாதானமாய்க்கொண்டு சிருட்டித்து, அதில் சீவரூபமாயும் அந்தரியாமிரூபமாயும் அநுபபிரவேசித்து அவ்விதசிவசுபாவமான ஜகத்தை அஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடையதாய்,, " அந்தரியாமிஸ்வரூபமான ஸ்வதந்திரஐசுவரியமுடைய தனதுஐசுவரியத்தால்,, மேவிச், சருவசாக்ஷியாய்ச் சருவசம்பூரணமாய் விளங்கிய சுவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமேயாம். சாமானியமாவது பரதந்திரமான ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி இவ்வவஸ்தைகளில், அபிமானமுடைய சீவசைதன்னியத்தின் ஐசுவரியமேயாம்.

பெருவாவது அதிஷ்டானமான பரமேஸ்வரனை அடைந்துய்யும்பொருட்டு சாதனமாக வேதங்களிற் கூறிய விபூதியேயாம்.

---

* ஊர்ணநாபி - சிலந்திப்பூச்சி.

விபூதியென்றதின்பொருள் (விசேஷ) (பூதிகி)* விபூதி. எவனது ஐசுவரியத்தை அபேக்ஷித்து மற்ற ஐசுவரியங்கள் ஐசுவரியங்களேயல்லவோ? அதுவெனப்படும். (விசேஷேண) (பூதிகி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியம் எல்லாஐசுவரியங்களுக்கு மேலானதோ! அதுவெனப்படும்.

இப்பொருளுடைய விபூதியில் சாதனவிபூதியென்பது சுருதிகள் சொல்லிய மந்திராதிசாதனங்களால் பசுவின் மலத்தை நீற்றி, அதில் நாசமில்லாத சுத்ததெளிவான நீற்றைப் பிரமபாவனையாற்பாவித்துத் தரித்திட, சீவன் மோக்ஷமுடையவனாகின்றனெனக்கூறியது. இவ்விபூதி ஸ்தூலம் சூக்ஷமம் காரணம் என்று மூன்று பேதமுடையதாகும்; அவற்றில் ஸ்தூலமாவது பாசுபதவிரதம் சீரணவிரதம் சிவவிரதம் விரதம் தவஜ, என்று இவ்விதமான அநேகபேதங்களாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சாதனதிரவியத்தின் விரலாறு வேதத்திற்சொல்லிய தெவ்வாறெனில்; கிரியையிற்சொன்னபடி குண்டமண்டபாதிநிருணயம்பண்ணி, அதில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்

* விபூதியெனினும், ஐசுவரியமெனினும், திரவியமெனினும், ஒன்றேயாம்.

டாபனஞ்செய்து, அதில்எங்கும் இடைவீடாத்தன் மையுடைய பரமசிவத்தை மந்திராதிகளிஞற் பாவித்து, அதில் தத்துவஹோமங்கள் செய்து, அதிற் கோமயபிண்டங்களைச் சிவபிண்டங்களாக மந்திராதிகளாற்பாவித்துஹோமஞ்செய்ய, அவ்விதசிவபிண்டத்துக்கும்முன் அக்கினியிற்பாவித்த பரமசிவத்துக்கும் மந்திரவிசேஷங்களால் ஐக்கியத்தைப்பரமகுருக்கள் முசமாகவிசாரித்து, அவ்விபூதியைச் சச்சிதானந்தகனமாம்பரமசிவத்துக்குவேறில்லாததாகவெண்ணி உத்தூளன திரிபுண்டரங்களாகத் தரித்திட, சகலபாவங்களுநீங்கி மேலான விபூதியின்பொருளையடையத்தகுஞ் சித்தசுத்தியுடையவனுய்ப்பவிப்பான் என்பதுதான்.

கோமயமென்பதுபசுவின்மலமானதால், பசுவென்றுல் உலகத்தில் கோவினிடத்திற்பிரசித்திபோல சீவனுங் குறிக்கப்படுவதால், சீவனதுமலம் அஞ்ஞானமாகையால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தைச்சுட்டிட ஞானேசுவரியந்தானுகப்பிரகாசிப்பதால், அவ்விதப்பொருளைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு ஸ்தூலமாகக்கூறியது; அவ்வித ஓமத்தின் மந்திரார்த்தம் சருவசம்பூரணஞக விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமே ஏறக்கியமெனப்படும்.

இதின்விவரம் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம், இசம்மாங் உதிரம் மேதஸ், மச்சை (வஸ்தி) சுரோக்

திரம் துவக்கு சடசு சங்கலை ஆக்கிராணம், வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம், ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி, விஸ்வன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞன்; ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம், இவ்வித உபாதிகளையுடைய பசுவா னஎன்மலத்தை நீற்றுவித்து, ஸ்வப்பிரகாசபதியாம்பர மசிவவிளங்குதலேத்தவிர வேறிலாத தாகக்கொண்டு விளங்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று, ஈசனை வேண்டிவிதிப்படி ஓமவிசேஷத்தால வணங்கிட வணங் குவோன் பக்திக்குத்தக்கதாக ஈசன்தனதுகருணையா ல அப்படியேஅருள்செய்கின்றான்.

இவ்விதவிபூதி தாரணவிதி யெவ்வாறெனில்? சச் சிதானந்தசுபாவமாய் ஏகரூம இடைவிடாநிறைவுடை ய சருவதயாபரனை பரமசிவமே விபூதியிற் பாவிக்கப் பட்டிருப்பதால், அதிற் பரமசிவத்தை அபேதபுத்தி செய்து இவ்விதவிபூதியே பஞ்சபூதங்களும்பஞ்சவி ஷயங்களும் தசேந்திரியங்களும் சருவசீவர்களும் சரு வமுமெனவும், பரமசிவமாம்விபூதியைத்தவிர்ச் சரு வமும் வேறில்லையெனவும் பாவித்து, அப்பரமசிவம் அகண்டமானதால் நகமுதற்சிரசுவரையிலும் வியாபித் திருப்பதாகப்பாவித்துப், பாவிக்கப்பட்டவிபூதியைஉத் தூளனஞ்செய்து, அகண்டபரமசிவத்தில் முக்குணம் மும்மூர்த்தி ஜீவசீவன் மும்மலம் மூன்றுசக்திசமன

றக்கினி சூரியரெளி மூவுலகம் முத்தொழில் எல்லாந் திரிபுடிபுடையதாய் மூன்றுபேதகத்தன்மையாய்த் தோற்றி விளங்குவதால், அவ்விதமான அனைத்தும் ஆதேயமெனவும், முற்கூறிய அகண்ட பரமசிவமே ஆதாரமெனவும், முடிவில் எல்லாம் பரமசிவமென்னும் ஞானாக்கினியால் நீற்றப்பட்டுப்போவதாலும் அவ்வித நீற்றினால் உத்தூளனத்தின் பேரில் திரிபுண்டரத்தை மேற்சொன்ன பாவனைப்பிரகாரம் பாவித்து பக்தியோடிட்டுக் கொண்டிடவேண்டும். இதுபதினைந்து பேதமுடையதாகலாம் அவைகள் ஜாதி சமயங்களில் உபகாரம்.

மத்திமத்தில் சாமானிய திரவியோற்பத் தியானது சாமானியசாமானியமெனவும் சாமானியமுக்கியமெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில் சாமானியசாமானியமாவது தொண்ணூற்றாறு அங்குலமுடையசரீரத்தில் மூக்கிரியபாகமாகிய மூலாதாரமுதற் சகஸ்திராரம்வரை ஆறாதாரங்களும் குதத்துக்குமேல் சிரசுவரை விளங்குவதால், அவ்வித ஆதாரங்கள் இடைபிங்கலை இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியான சுழிமுனைநாடியைப் பற்றிவிளங்குவதால், அவ்வாதாரங்களில் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரஈஸ்வர சதாசிவ விந்து நாதம் பரை சிவம்வரை ஒன்பது தத்துவமும், "சூக்ஷ்மாதாரம்மூன்றோடுங்கூடிய சடாதாரங்களுக்கு" அதிஷ்டான தேவதைகளாய்

விளங்குவதால் இவ்வித தேவதைகளைக் க்ருமமாக
மேற் சொன்ன ஆதாரங்களில் அஷ்டயோகசித்தியா
னமார்க்கமாயாவது, கேவலதியானமார்க்கமாயாவது, உ
ள்ளபடி அறிந்தநுபவித்து, அத்தேவதைகளை யுடைய
ஒவ்வொருதத்துவத்தையும் மேலான ஒவ்வொருதத்
துவத்தில் ஒடுங்குவித்து, மூலாதாரத்தினின்றும் மூ
லாக்கினியை உத்தீபனஞ்செய்து, அவ்வித அக்கினி
யினால் பஞ்சபூதங்களையுந்தகிப்பித்தும், பின்புகௌ
ரூபமான பரமசிவமாம் அமுதத்தால் சகஸ்திராரத்
தினின்றுஞ் சிரவிப்பித்து, பஞ்சகோசபஸ்மங்
களை ஆப்பிலாவனஞ்செய்து, அதினின்று ஸ்தூல
சரீரோற்பத்திசெய்து, அதிற்சடாதாரம்பொருந்
திய சூக்ஷ்மசரீரத்தோடும் அநுப்பிரவேசித்து, அச்சி
வத்தினின்றுஞ் சீவகலையைப்பிரித்து, ஸ்தூலசரீரத்தி
ல் வியாபகஞ்செய்வித்து, அவ்விதசீவனை தனது
ஆணவம் மாயிகம் காமிகம் என்ற பிரமக்கிரந்திவிஷ்
ணுக்கிரந்தி ருத்திரக்கிரந்தி இவை முதலான சீவ
திரோதாயகசத்திகளை அதிசூக்ஷுமமாய் அநேககோடி
சூரியப்பிரகாசமாய் விளங்கிய குண்டலிசத்தியானது சி
தகலையுயிர்ப்பேதித்து, அத்திரோதான நீங்கியசீவனைச்
சகஸ்திராரத்திற் பரமசிவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அச்
சத்தியும் அதில் ஐக்கியப்படத் தேகவாசனைநீங்கித் தி

ரிபுஷ்டியற்றுச் சமரசானந்தகனமாய அநுபவத்துக்குவ
ரும்; அவ்வித் சிவானந்தவிபூதியால் சீவனென தான் சி
வோபாதிநீங்கிச் சிவோபாதியாக விளங்கத்தெரிவதே
யாம். இது வேதத்திற்சொல்லியபடி யோகசம்பிரதாய
த்தாற்கூறியது.

சாமான்யமுக்கியதிரவியோற்பத்தியாவது இருபத்
துநான்குதத்துவமுடைய ஸ்தூலதேகத்தைப் பதி
னெழுதத்துவமுடைய சூக்ஷ்மதேகத்தில் அடக்கஞ்
செய்து, அவ்வித் சூக்ஷ்மதேகத்தை அவித்தையாஞ்
சூன்யாகாரகாரணசரீரத்தில் அடக்கஞ்செய்து, அக்
காரணசரீரத்தை விட இரண்டுசரீரமும் வேறில்லவே
யில்லையென நிஷேதித்து, அக்காரணசரீரமாகிய அவி
த்தையே சீவனென பசுவின் மலமானதால், அக்கோமய
த்தைச் சுழுத்திசாக்ஷியாந்துரியசிவசைதன்னியாக்கி
னியூரில் தகிப்பித்து, அவ்வித தக்தமாம் அவித்தையின்
சரமே சாக்ஷிபோதமாய் விளங்குவதால், அவ்வித்சா
க்ஷிபோதம்ாம் விபூதியால் தன்னை விரசனைகவும் விமி
ருத்தியுவாகவும் விசோகனைகவும் விபாவனைகவும் அறி
ந்து, பின்பு, சரீரத்திரயங்களையுஞ் சாக்ஷிபோதசக்தி
யால்வியாபித்து, சாக்ஷிபோதமானதன்னிடத்தில் பழு
தையிற்சர்ப்பம்போலக்கற்பிதமாயறிந்து, பழுதையை
த்தவிர சர்ப்பம்வேறில்லையென்றறிந்து தெளிவதுபோ

ல் சாட்சியான சித்தாந்தன்னைத்தவிர சர்வத்திட- வே
தில்லையென்ற அநுபவோற்பத்தியாம்.

இனிமுக்கியதிரவியோற்பத்தியானது முக்கியசாமா
ன்யமெனவும் முக்கிய முக்கிய மெனவும் இரண்டுபிரிவு
டையதாகும். அவற்றில் முக்கிய சாமான்யமாவது மு
ற்கூறிய சாக்ஷியாந்துரியசைதன்னியத்தைச் சுருதிகள்
சொல்லியபடி பரமசிவமாக அறிந்து, அப்பரமசிவத்
தில், சகல ஜகங்களும் அம்புதியில் அலை நுரைகள்போ
லத் தோற்றிவிளங்குவதால், அவ்விசுவபிரவஞ்சங்
களையும் அந்தந்த நாமரூபங்களோடுங்கூட குருபதே
சத்தாற்கிடைத்த அநுசந்தானவிசேஷத்தால் விஷயீ
கரித்து. அவ்விதசகலத்திலும் பஞ்சபூதாம்சங்களே இ
ல்லாதவைகளாகப்பிரித்திடில் தக்தபடம்போல சகலங்
களும் தத்தம் நாமரூபமுடைய விருத்திகள்மாத்திரமா
ய்விளங்கத்தெரியும்: அவ்வித பின்ன பின்ன நாமநாம
ரூபமுடைய விருத்திமாத்திரமாய் விளங்கிய பிரவஞ்
சத்தில் அந்தந்தவிருத்திகளில் பஞ்சபூதோபாதிநீங்கி
டினும், அவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியம் நானா
பேதங்கள்போலவே விளங்கத்தெரியும்: அவ்விதபிரவ
ஞ்சசோபாதிகசமஷ்டி பிரமாண்ட விருத்தியினுள்ள
டங்கிய நானாவுபாதியையுடைய சீவசைதன்னியங்க
ளை வியாபித்து உள்ளும்வெளியும் ஏகாகாரமாய்ப் பூ

ரணமாய் விளங்கிய சருவசாக்ஷியானசோபாதிக பிர மசைதன்னிய மாகின்ற நம்மிடத்திற்றோற்றிவிளங்கி ய, இப்பிரவஞ்சம் நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனத்தெ ரிந்து, நாமேசகலமுமாய்விளங்குகின்றோம் பின்ன பின்னதிரிபுடியுடைய இச்சீவசைதன்னியங்களாகின்ற ஆதேயவஸ்துக்களுக்கு, நாமே ஆதாரமென்று எல்லா வற்றிலும் அகண்டாகாரவிருத்திசைதன்னியமாக வி ளங்கிய அநுபூதியில் உற்பத்தியேயாம்.

முக்கியமுக்கியமாவது முற்கூறிய அகண்டாகார சோபாதிக பிரமசைதன்னியத்தில் நானுகாரஜகத்பேத ம் வரக்காரணமில்லாததினால், ஆதார ஆதேயவிவகார மும் விருத்தியைப்பற்றியதேயன்றி, அறிவைப் பற்றியத ல்ல, அவ்விதஞானசுபாவமான பூரணதிருக்கில் திரிசி யமான பிரவஞ்சவிருத்தி உற்பவிக்கவல்லமையுடைய தாகாது; ஆகையால் அப்பூரணசைதன்னியமாம்பிரம த்தைத்தவிரப் பிரவஞ்சம் முக்காலத்திலும் இல்லவே யில்லையெனப் பிரவஞ்ச சூனியாகாரமாயுள்ள அகண் டாகாரஞானாநுபவவிபூதியேயாம்.

மஹாவிபூதியாவது சீவேசபேதங்களுடைய பிர வஞ்சத்தின் ஆரோபாபவாதங்களை எதிரிடாமல் போ தவிருத்தியின் உதவியின்றிச் சுயஞ்சொரூபமாகவாவு ம் அநுபவியாமல்நுபவிக்கின்றதெனப்படும். இவ்வித

மஹாபஸ்மாநுபூதியின்பொருட்டு மேற்கூறியசாதனங்கள் அதிகாரியின்பேதத்தால் ஏகதேசம் அங்கீகரிக்கப்படும்.

இவ்விதநிர்க்குணமஹாவிபூதியின்பொருட்டு கேவலம்நிருக்கிவுபாகியவிபூதியால் என்னபிரயோசனம் ஏழையாகிய சிலர்கிரகங்கள் ஜெண்டாக்களே இல்லாதவைகளாயும், வர்த்தகரின்கிரகங்கள் வெவ்வேறுவிதமான ஜெண்டாக்கள் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்க, மஹாராஜாவின் அரண்மனை அவ்வின்பெருமைக்குத்தக்கபடி எப்படி மேலானஜெண்டாவால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படியே சிலசமயங்கள் புண்டரமேயில்லாதவைகளாயும், சிலசமயங்கள் வெவ்வேறுவிதமான புண்டரமுள்ளவைகளாயும், காணப்பட்டிருக்க, இச்சமயம் அதின்மகத்துவத்துக்குத் தக்கபடி விபூதிதாரணத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

ஆனால் ஜெண்டாவில் அரண்மனையைக் காண்பிக்குந் தன்மையிருப்பதுபோல இவ்விபூதியில் என்ன இருக்கின்றதெனில்? வீடடையும்படி பிரபஞ்சாபிமானத்தை நீக்குந்தம்வல்லமையிருக்கின்றது, எவ்வாறெனில்; வீடெனபது பிரபஞ்சாதீதப்பொருள், அது பிரபஞ்சாபிமானிகளுக்குக் கிட்டாது, பிரபஞ்சாபிமானம் நாதனது அநுக்கிரகமின்றிநீங்காது, நாதனது பிரசாதம்

வெகுசமயங்களில் அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வெகு பேதமாகக்காணப்படுகின்றன, வீட்டையவேண்டிய அதிகாரியின்பொருட்டுப் பிரசர்தம் எச்சமயத்திலிரு க்கின்றதென்றுலோசிக்கில், இச்சமயத்திலேயேயிருக்கி றதென்று யாவருந் தெரிந்து, வீட்டைவதற்கு இந் தவிபூதி உன்னதமான ஜெண்டாவாயிருக்கின்றதென்று வேதங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதின்றுற்பரியம் சகலபிரபஞ்சங்களும் முடிவின்ற த்தங்கவையாயும், எல்லாம் நீறியும், தான் நீறாததாயும், சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடிவான வீரியமெனவு ம், அவ்வீரியமாய்நின்ற பரமசிவம் ஸ்வப்பிரகாசஜகத் காரணமாய்க்கொண்டெவற்றினுஞ் சுபாவமாய் விளங் குவதால், அப்பரமசிவத்தைத் தவிர ஜகம் வேறில்லா ததாகச் சுருதியுக்தியநுபவங்களாற் காணப்படுவதால், அவ்வித அநுட்டமாம் வீடு பசுவாஞ் சீவனது அஞ் ஞானமலமலம்நீறியே அடையத்தக்கதாயிருப்பதால் அவ்விதஜகத்துக்கு அழியுந் தன்மையென்ன, வஸ்து வுக்கு அழியாத்தன்மையென்ன, சுத்தத்தன்மையென்ன பசுவின்மலந் தங்கட்டுச்சித்திக்கிடுதலென்ன, இவ் ளவும் விபூதியைக் கையிலெடுத்தமாத்திரத்தில், விவே கிகளுக்குத்தெரியவுராலாம்; ஆகையால் அதற்கவ்வள வுமகிமையுடையது.

முற்றிற்று.

பதினொருவது

ருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

ருத்திராக்ஷமென்றதின் பொருள். (ருக்கை) சம்சார துக்கத்தை (திராவிடயாபயதால்) நீக்குவிப்பதால், (ருத்திரம்)அதுவாயுள்ள (அக்ஷம்) கண் எனப்படும். இவ்வித ருத்திராக்ஷம் சித்தமென்றும் சாத்தியமென்றும் சாதனமென்றும் மூன்றுவகைப்புடையதாம்.

அவற்றுள் சித்தமாவது முக்காலத்திலும் சீவேச பேதமுதலிய இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாமல், ஸ்வயமானந்தவடிவாய் விளங்கிய அறிவெனப்படும்.

சாத்தியமாவது பிரதீதியில் ஜனனமரணதியாயுடைய துக்கசாகரத்தில் மூழ்குகின்றவனையச் சீவன் தோற்றப்பட, அவ்விதசீவனை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களாற் சோதிக்க, ஜாக்கிரம் சொப்பனத்திலும் பிரபஞ்சம் சுழுத்தியிலுமாயடங்கின்றவிடத்தில் சீவன் மாயவ்வண்ணமிருந்தானெனத் தூங்கிவிழித்தபின் ஆலோசிக்க, நான் ஒன்றுந்தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்று காணப்படுவதால், ஒன்றுந்தெரியாமை மௌடிமானதால், மௌட்டிகமே சகலருக்குந் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தால்

பேரிட்ட" ஆன்மஸ்ரோதானசுபாவமுடைய தெரியா மையென்னும் அஞ்ஞானகாரியமான சம்சாரதுக்கசாகரத்தில் மூழ்குகின்ற சீவனுக்கு * ஒன்றுந்தெரியாமல் தூங்கினேனென்ற பிரதீதியோடு சுகமாயென்றொரு பிரதீதியுந் தோற்றுவதால் அவ்வித ஞானந்தரநுபவம் ஜடமாயின் விளங்கத்தகாததினால் "அவ்வநுபவத்தைச் சித்தெனக்கூறலாம்; இருந்ததேவிளங்கவேண்டுமாகையால் "அவ்வநுபவத்தைச் சத்தென்றுங் கூறலாம்; இவ்வஸ்து சச்சிதானந்தமாயினும் சுழுத்தியில் விருத்தியில்லாததினால் விழித்தபின், விருத்தியிடமாய் ஆனந்தசொரூபம் அநுபவத்துக்கு வருவதால், ஒருபொருளையுமுன்னிலே கொள்ளாமல் விளங்கிய அறிவுசீவனுக் குவாசனையில்லாததினால், சுட்டிய அறிவையே அறிவெனக் கொண்டிருப்பதினால், விழிக்குங்காலத்தில் ஜகசூனியாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம்," அவ்விருத்தியின் வாசனை, ரூபமான ஏகதேசாம்சத்திற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு ஒன்றுந்தெரியாமையாகிய அஞ்ஞானமாக "அபிப்பிராயப்பட," அவ்வித அபிப்பிராயமே," ஒருவிருத்

* ஒன்றுந்தெரியாமலென்றது — சுகாநுபூதிதவிர மற்றயாதொரு பிரதீதியுமில்லையென்று ருசுவாதல்.

தியிற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சைதன்னியத்தை, விருத்தியில் உள்ளடங்கிய வாசனையால்? * இருவகையாகக் காண்பிக்கக் காரணமாய்நின்ற, அஞ்ஞானமாக விளங்க, இவ்வித சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானத்தால் தோன்றிட்ட சம்சார துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்கும்பொருட்டு ஒன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்று பிரதிதி பிராந்தியாற் றோற்றியது தானென நிஷேதிக்க வல்லமையுடைய சுகமாயென்ற ஆனந்தாநுபூதி அபாதிதமாய்க் கூடவேகாணப்படுவதால், அவ்வானந்தாநுபூதியால் அஞ்ஞானம் வரக்காரணமில்லையென நிஷேதித்திடின் அம்மறைவுநீங்கிடும்; அம்மறைவு நீங்கிடில் சுகமாத்திரஞ் சேஷிக்கும்; ஜடமெல்லாம் அழிவுடையதானபடியால், அவையெல்லாம் துக்கசுபாவமுடையதெனப்படும்; அழிவில்லாமல் என்றுமொன்றுபோலுள்ள இயல்பான சித்தே ஆனந்த மெனப்படும்; அவ்விதசச்சித

* இருவகையென்பது — வாசனையைஉள்ளடக்கியவிருத்தியில் விருத்திமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தை அந்தரியாமியெனவும்; அவ்விருத்தியில் அவ்விருத்திக்கு வேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிலுள்ளடங்கிய சருவாகார பீஜரூபாகாரமாகிய வாசனைமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப் பற்றிச்சிதாபாசனெனவும் இவைகளே

னந்த சுபாவமாந் திருக்கருபசத்தைத் தவிர, வேறொ ன்றுக்கும் சம்சார துக்கத்தைநிவிர்த்திக்கும் வல்லமை காணப்படாததினால், "அத்திருக்கையே" சாத்திய ருத்திராக்ஷமெனக்கூறியதாம்.

சாதனமாவது அவ்விதருத்திராக்ஷமாகிய தன்சுபாவ தனை அடையவேண்டிக், திரிபுரசங்காரகாலத்தில் ருத்திரனது ஞானக்கினிசுபாவமான நேத்திரத்தினின் றும், ஆனந்தாமிர்தவிந்து பூமியில்வீழ, அதினின்று ம் உண்டானதாகசசாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால் அவ்விதருத்திராக்ஷமேயாம.

இதின்தாற்பரியம் சகலமான சருவஜகங்களின்அ வஸ்தாத்திரயங்களான முப்புரங்களையும், தானே சகு ணரூபமாயாவது, மானுடச்சட்டைசாத்தியதுபோற ரேன்றிய குருவடிவமாயாவது, தன்சுபாவமான அரு ளாலாவது சருவசாக்ஷியான அகண்டாகாரதிருக்கருப வத்தாலே சம்சாரதுக்கநிவிர்த்திசெய்விப்பதாய்க்காண ப்படுவதால், அவ்வித ஆகிருதியின்பொருட்டு ஒப்பிய சன் சற்குரு இவர்களின் திருவருளாந்திருவடியே சாத னமாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதசித்த சாத்திய சா தனமென்ற ருத்திராக்ஷத்தை முமுக்ஷுக்களுக்கு அ டிக்கடி ஞாபகம்பண்ணும்வல்லமை இந்தருத்திராக்ஷ த்துக்கிருப்பதால், இவ்விதருத்திராக்ஷம்திரிபுரசங்கார

த்தின்பொருட்டே ருத்திரனது அக்ஷத்தினின்றும் உண்டானதாய்ப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், சுருதிகளில் சிருந்தபெருமை கூறப்பட்டிருப்பதாலும் இவ்ருத்திராக்ஷம் ஜடமாயினும், கெடிகாரம் எந்த அவசரத்திலும் நாழிகையை ஞாபகப்படுத்துவது போல இவ்ருத்திராக்ஷமும் தரிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு உள்ளபடி விவேகமுடைய பக்தர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துவதால், அந்தச்சாதன ருத்திராக்ஷமெனக்கூறியதாம்.

இன்னும். சாதன ருத்திராக்ஷம், ஆக்கினேயம் சௌரம் சாந்திரமென்று மூன்றுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில், ஆக்கினேயம் பத்துப்பேதமுடையது; சௌரம்பன்னிருபேதமுடையது; சாந்திரம் பதினறுபேதமுடையது. இவற்றின்ஜாதி, பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரவென்று நான்குஜாதியுடையனவாம். இவற்றின் வண்ணம், சுக்கிலம் பிராமணவண்ணம், இரத்தம் க்ஷத்திரியவண்ணம், பீதம் வைசியவண்ணம், கிருஷ்ணம் சூத்திரவண்ணமாம். இவற்றின்முகம் ஒன்றுமுதல் பதினன்குவரையினுமுடையனவாம்: இவைகளுக்கு மந்திரங்களும் அதிஷ்டானதேவதைகளும் வெவ்வேறாகும். சருவத்திர அதிஷ்டானதேவதை பரமசிவமாம்: இவ்விதமாய் ருத்திராக்ஷத்தை மந்திராதிஷ்டான தே

வதாபாவனையுடன பாவித்து, நித்தியமாய்த் தரித்திடி ல் எதார்த்த நிலைமையையுள்ளபடியடை யச்சித்தசுத்தியோடுங்கூடிச் சிவப்பிரசாதத் துக் குரித்தாகிவிடுவார்கள்: இப்படி இருக்கவும் சிலமந்தப் புத்தியாளர் இதெல்லாம் இந்துக்களது சாஸ்திரக்கட் டுப்பாட்டாற்கூறப்பட்டன, இதனால் என்னபிரயோ சனம் என்று ஆலோசிக்கின்றார்கள்; அவ்வித ஆலோசு னை செய்கின்றவர்கள் நாஸ்திகர்களாகில் உத்தரஞ் சொல்லவேண்டிய அகத்தியமில்லை; எம்மதத்திலாவ து நம்பிக்கையுடையவர்களாகில் அவர்கள்பொருட்டு உத்தரம்.

சகல சமயங்களையும் தூஷிக்கின்ற சிலஅதிமேதா விகள்கூட மதாந்திரங்களிற் சொல்லிய தீர்த்தத்தி முமைமுதலிய கட்டுப்பாடுகளை ஒப்பலாமாயின், இது மாத்திரம் ஏன் ஒப்பத்தகாது? மேலும் இந்தருத்திரா க்ஷம் வஸ்துவின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற நாமமுடையதாய்க் கூறப்படுவதாலும் யாவும் வஸ் துவைத்தவிர வேறில்லாததினாலும் அப்படிக் கூறிய தேயன்றி வேறுவிதமாகக் கூறியதல்ல. மற்றச்சமய ங்களின் கோட்பாடுகள் முடிவில் திருப்பொருளைத்தெரி விக்க உண்மையாய் உபகாரப்படவில்லை; ஆகையால் அச்சமயத்தோர்களும் தத்தஞ்சமயங்களிற் சொல்லிய

உபகாரமான சாதனநடத்தைகளைத் தள்ளவல்லமையு டையவர்களல்ல; தள்ளிவிடில் ஒருசமயத்திலும் அவர் களுக்கு விசுவாசத்தன்மையில்லாமல் கெடுதலுடைய வர்களாகவேபவிப்பார்கள்.

மேலும் சர்வாவயவ சௌந்தரிய வதியான ஒருசு மங்கிலி சர்வாபரண முடையவளாயிருந்திடினும், திருமங்கிலியமென்னும் ஒருஆபரணமலலாவிடில் அ வளெப்படி சுமங்கிலியெனப்படுவாளோ? அப்படியே இவ்விதமகிமைபொருந்திய ருத்திராக்ஷதாரணமில்லா தவர்கள், சிவப்பிரசாதத்துக்கு உரியராகார்கள். அரச ன் சேதனனாயிருந்திடினும் அதிகாரமுகர் தரிக்கப்ப டாமல் இராச்சியவல்லமைசெலுத்த எப்படிஉபகாரம் படாதோ? அப்படியே ருத்திராக்ஷதாரணசிரத்தையில்ல வரமற் சிவப்பிரசாதமடைய யாரும்உரியராகார்.

ஆனல் ருத்திராக்ஷத்துக்கு அவ்வளவுமகிமைசொ ல்வதற்கு பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் ஏதாயினு முண் டா? உண்டு இப்போதும் அநுபவத்திற் காணப்பட் டேவருகின்றது; உள்ளபடி ஸ்வயம் உற்பத்தியுடைய தும் வேதத்திற்சொல்லிய இலக்ஷணத்தோடுங்கூடப் பெருமைபொருந்தியதுமான ஏகமுக ருத்திராக்ஷத் தை அடியில்வைத்து அதற்குமேலே எவ்வளவுருத்தி ராக்ஷங்களை வைத்திடினும் அது அவ்வளவுக்கும் மே

லாகவர்க் காணப்படுவதால், அதனதுமகிமையை எவ
ர்களாற்கூறக்கூடும

அரசன் காணப்படாவிடினும் அவனதுமுகர் அவன
து ஸ்திதியை வெளிப்படுத்துவதுபோல, ருத்திராக்ஷ
ம் சிரத்தையுடன் தரிக்கப்பட்டவிவேகிகளுக்குப் பர
மசிவத்தின் ஞாபகத்தை உண்டுபணணி உய்யும்படிக்
கேசெய்யும்: ஆகையால் மேற்சொன்ன சித்ர முதல்
சாதனமவரையால் ருத்திராக்ஷதாரணம், அதிகாரிபே
தத்தால் சகலர்களுக்கும் அகத்தியம் ஒப்பவேண்டும்.
ருத்திராக்ஷமில்லாதசிவபத்தி கண்ணில்லாத மன்னன்
போலிருக்கும்.

முற்றிற்று

பதினேழாவது

பஞ்சாக்ஷரமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

பஞ்சாக்ஷரமானது சூக்ஷமம் மத்திமம் ஸ்தூலமெ
ன்று மூன்றுவகுப்புடைபதாம். கவது (பஞ்ச) விஸ்
தாரமாகிய (அக்ஷரம்) நசரகிதப்பொருள். உவது
(பஞ்ச) நாம்டாறும் பிரத்தியக்ஷமிருத்துவாய்விளங்
கிய சகலஜகத்ருபமெருப சூழ்த்திமிற்கூட (அக்ஷரம்)
அபாதீதசுபாவமுடைய நாசரகித ஆன்மப்பொருள்.
ஙவது (பஞ்ச) பஞ்சகர்த்தாக்களென்ன பஞ்சகிர்த்தி

யங்களென்ன பஞ்சபூதங்களென்ன இருவகைப்பட்ட பஞ்சேந்திரியங்களென்ன பஞ்சாவஸ்தைகளென்ன இவைகளில் (அக்ஷரம்) ஐந்துபேதமுடையவைபோல பிரதிபிம்பித்துவிளங்கிய விருத்தி சைதன்னியம் என்னப்படும். இவற்றை உள்ளபடிபோதிப்பிக்குந்திறமை ஐந்தெழுத்துக்கிருப்பதால், வாச்சியவாசகங்களுக்கு அபேதத்தன்மையானதால் இதையும் பஞ்சாக்ஷரமெனக்கூறியது.

ஆனால் ஜெபகாலத்தில இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில அப்பொருளுடைய பரமசிவம் அநுப்பிரவேசித்து விளங்குகின்ற தன்மை அறியப்படுமாயின், அந்தஅதிகாரியின்பொருட்டு அதுவே பரமசிவமென்று திருப்தியடையான்கொடுக்கமாட்டாது? திருப்தனைவே செய்விக்கும். ஜெபகாலத்தில் பரமசிவம் அப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் அநுப்பிரவேசித்து சாதுக்களின்மூலமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியெனில்? ஈசன் இச்சா ஞானக்கிரியாசக்தியுடன் கூடிவிளங்குவதால், அம்மூன்றுசக்தியுடைய பரமசிவம் சருவ வல்லமையுடைய பரிபூரண அறிவாகையால், அவ்விதஅறிவாய்விளங்கிய பரமசிவம் சாதகர்களால் பஞ்சாக்ஷர உச்சாடனகாலத்தில் உச்சாரிதமான ஐந்தெழுத்துடைய பஞ்சாக்ஷரமாம்சிங்காசனத்தில் எழுந்தருளி வாக்கினுலுச்சரிக்கப்படுகிற பஞ்

சாக்ஷரம தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான செவிக ளாற் கேட்கப்பட அவ்விதமகிமைபொருந்திய பரமசி வத்தின் வல்லமை இச்சிக்கத்தக்கதாக அந்தக்கரணத்தி ற்காணப்படுவதால், அவ்விச்சைப்படி அவ்வருணங்களி ன் பொருள்களுடைய பரமசிவமாகவே தியானித்தி டச்செய்து மனந்தெளிவதால், ஒருதிரி அக்கினியின் சம்பந்தமின்றி எப்படிமற்றொருதிரியைப் பிரகாசமு டையதாக்கி வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வல்ல மையுடையதாகாதோ? அப்படியே இந்தப்பஞ்சாக்ஷர சிரவணமாத்திரத்தால் அப்பரமசிவமகிமையை இச் சையோடுகூடவே மனசுக்குச் சிவஞானம் உண்டாக வேண்டுமானால் சிரவணதாரமான பஞ்சாக்ஷரத்தில் பரமசிவவிலக்கமின்றிக் கூடாது: ஆகையால் பஞ் சாக்ஷரத்துக்கும் அதை ஆலயமாக்கொண்டுவிளங்கி ய பரமசிவத்துக்கும் பேதமில்லையெனத்தெளிந்து பி ரேமபத்தியுடன் பூஜித்திடுவோர் சிவப்பிரசாதத்துக் குரியராகின்றார்.

அன்றல் எந்த சப்தங்களிலும் இச்சா ஞானகிரியாச க்திமூன்றுங்காணப்படுவதால், இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் மாத்திரம் அவ்வளவு மகிமையுள்ளதாகக் கூறியதென் னவெனில்? உலகத்தில் ஆதித்தனுக்குச்சமானம்வேறொ ருபிரகாசம் எப்படியில்லையோ, கீர்வாணத்துக்குச்சமா

ணம் வேறொருபாஷை எப்படியில்லையோ, வீடடையும்பொருட்டு வைதிகசைவ சமயத்துக்குச்சமானம் வேறொருசமயம் எப்படியில்லையோ, மகாராஜனது உக்குமத்துக்குச்சமானம் வேறொருஉக்குமம் எப்படியில்லையோ? அப்படியே இப்பஞ்சாக்ஷரம் பரமசிவத்தினது உக்குமரூபமாயும் பரமசிவத்தினது யாவத்வல்லமைகளையுங்கூற வல்லமையுடையதாயும், எந்தலாக்களும அரசனதுபெயருடையசயனை ஆச்ரித்திருப்பதுபோல, எம்மதங்களின் நூல்களும் எம்மதங்களின் அபிப்பிராயங்களும் இந்துக்களது நான்குவேதங்களும் அதன்மகிமையை ஆச்ரித்திருந்தே அரசனதுபொக்கிஷத்தைக் காவற்சேவகர்போல சாக்கிரதையாய்க்காத்து விளங்கப்படுபவதாயுமிருப்பதால, அதற்கு அவ்வளவும் கிமைகூறியதெனக்கொள்க.

பஞ்சாக்ஷரமென்பது (சிவயநம என்னும்) ஐந்தெழுத்துக்களேயாம். இவற்றின்பொருளாவது: சகளநிஷ்களரூபமாய்விளங்கிய சருவஞ்ஞபரமசிவத்தின்பொருட்டுச் சீவனது வணக்கமெனவாம். எவ்வாறெனில்? தேகாபேக்ஷையால் தானென்னும், சீவாபேக்ஷையால் கடலினொருதிவலைபோல் அம்சமெனவும் கூடஸ்தவுத்தியால அப்பரமசிவத்தைத்தவிர நானென்பது வேறில்லவேயில்லையெனவும் ஆகின்றன.

தாற்பாயம வன்னக்கமென்பது ஒன்றில்மற்றொன்று அடங்குவது அதாவது மாயையாற்றோன்றிய பேத சம்பேதத்தை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நீக்கி சேஷித்த ஏகசுபாவமாம் சிவஞானமாத்திரமாய் விளங்குதல்தான்.

இனி அவ்வக்ஷரத்தின் பொருள்விவரம் (சிவ) சச்சிதானந்தம் அவ்வித சச்சிதானந்த சுபாவமாகிய (ம) எனக்கு (ந) இல்லை கூட்டவும் தள்ளவும் தக்கதான இரண்டாம்பொருள் (ய)பிரயோசனமில்லை. இன்னும் (நம) என்பதில் (ந) இல்லை என்னஇல்லை (ம) அஞ்ஞானமாம் சூத்திரூப ஆவரணமென்னதுதின் அபிமானியாம் பிராஞ்ஞனென்ன இவைகள். யார்பொருட்டு? சிவாய அகண்டசச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவசொரூபத்தைத் தவிரவேறு துவிதத்துக்கு இடமில்லாததினால் அநியமான ஆன்மாவின் பொருட்டென்பதாம்.

சில்லிமென்றும் உபநிடதங்களில் அத்துவிதமென்றும்சாந்தமென்றும் துரியமென்றும் ஆன்மாவென்றும் காணப்படுவதால், ஆன்மாவென்றதின்பொருள் நானென்று சகலர்களாலும் கூறப்படுவதால், நானொன்றுந்தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தில் தூங்கினேனென்ற அநுபூதி சுழுத்திகாலத்தை பற்றிவந்த அகம்பொருளானதால், அவ்விடத்தில்

அகங்காரம் காணப்படாததினால், நானென்றதின் அகங்காரமில்லாத ஆன்மத்தன்மையெனவும், தூங்கினேன் என்றதின்பொருள் வாசனையிற்கண்ட அகங்காரம் இவ்விடத்தில் பிரயோசனமற்று நீங்கியிருந்ததெனவும், ஒன்றுந்தெரியாமல் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித விருத்திஞானம் சூனியமாயிருந்ததெனவும், சுகமாய் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித பிரதீதிநீங்கிய சுத்த அதிஷ்டானமாகையால், அவ்வதிஷ்டானசுபாவம் ஸ்வயமானந்தமானதால் அவ்வித அபாதீத ஸ்வப்பிரகாசமான அதிஷ்டான ஆனந்தமே விழித்தபின் விருத்திவிடமாய் அநுபவத்துக்குவருவதால், அநுபவம் ஞானரூபமானதால் அவ்விதவிருத்தி பிரதிபிம்பித ஞானானந்தாநுபவத்தை எவர்களாயினும் பூசித்திடில் ஜடதுக்கமென்க்கூறத்தகாததினாலும், அவ்விதவிருத்திப் பிரதிபிம்பிதஞானானந்தாநுபவம் பிரதிபிம்பிக்குமுன்னமே இருந்ததே பிரதிபிம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால், இருக்கும்வஸ்து சத்தாகையால் அவ்விதசத்தும்நாமாகவே சித்தித்துக்காணப்படுவதால், சத்தானதன்னை எவர்களும் அசத்தெனநிஷேதிக்க உபகாரமில்லாததினால், விழித்தபின் தோற்றியவிருத்தியை அபேக்ஷித்து விருத்தியிற்பிரதிபிம்பித்த ஆனந்தாநுபவத்தால் ஆனந்தமெனவும், அவ்வானந்தாநுபவம் ஞானரூபமாயிரு

ப்பதால சித்தெனவும், விருத்திஉதயத்துக்கு முன் வி ருத்தி விஷயமாயில்லாததினால் சத்தெனவும், முற்கூ றிய சிதானந்தாநுபவம் சித்தே ஆனந்தமாயும் ஆனந் தமே சித்தாயும் ஒருபொருளாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதசித்தான ஆனந்தம் சத்தைத்தவிர வேறில்லாத தினால், இவ்விதச்சிதானந்தமென்ற விவகாரப்பிரதீதி விருத்தியைமுன்னிட்டுக்கூறினபோதிலும், அவ்விரு த்தியநுபவகாலத்திற்குமுனேவிளங்கியபிரதீதி விருத்தி யில்லாத இடத்தைப்பற்றி வந்திருப்பதால், ஞாதுரு ஞான ஞேயரகித ஸ்வயஞ் சச்சிதானந்த தாற்பரிய பூமியான அதிஷ்டானமெனக்கூறியதாம்.

அவ்வித ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்த அதிஷ்டானமான த ன்னையேபொருளென உபநிடதங்கள் ஆகமங்கள் புரா ணங்கள் மற்றுஞ்சகலசமயங்களும் அபிப்பிராயப்படு வதினால், சிஷ்யனுதன்னிடத்திலே சுபாவமாயாவது விருத்திப்பிரதிபிம்பித சிதானந்தா நுபவமாயாவது அ நிர்தஜடதுக்கத்தன்மைப் நேரிடக்காரணமில்லாததினா ல், அச்சிவமாந்தனக்கு மகாவாக்கியத்தின் பொருளான சுழு த்திரூபஅஞ்ஞானமாம் ஆவரணமுக்காலத்திலுமில்லை யெனநிச்சயித்திட்டு, பிராஞ்ஞன் இல்லாதவனுவான்: அ வனில்லாதவனுகவே பிராஞ்ஞனும்பசுவிவகாரத்தைப் ற்றிவந்தபாசவிவகாரமென்ன அப்பசு பாசங்களையிட்

வெந்த புளிவிவகாரமென்ன இவையனைத்தும, பழு
தையில்மயக்கத்தாற்றோன்றியும விளங்கியும் விவே
கத்தால் இல்லாமல்நீங்கியும் அப்பழுதையைத்தவிர அ
வைத்துக்குஞ் சத்தையெப்படியில்லையோ, பழுதையின்
சத்தைமாத்திரமாயே எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ?
அப்படியே தோற்றமறைதலில்லாதஸ்வயஞ்சச்சிதான
ந்தசுபாவமாய் விளங்கிய சர்வாதிஷ்டானமான பரம
சிவமாம் ஆன்மாவானதன்னிடத்தில், அநிர்தஜடதுக்க
த்தன்மை பொருந்தியதுபோற்றோற்றிய இப்பிரபஞ்ச
ம் தோற்றிடினும் விளங்கிடினும நீக்கிடினும் விவேக
ஞானத்தால் இல்லாததாய்த்தெளிந்திடினுந் திரிபுடிர
ஹித ஒப்பில்லாத ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாம் ப
ரமசிவமாகிய தன்விளங்குதலைத்தவிரயாவும் வேறில்
லையுமில்லையெனத்தெளிந்து அதிஷ்டானமாத்திரமா
ய்விளங்குவதே பஞ்சாக்ஷரத்தின் ப்ரகியேசாற்பரிய
மாம்.

இப்பொருள் பஞ்சாக்ஷரமூலமாகவே விளங்குவ
தால் பஞ்சாக்ஷரஜெபமில்லாத சிவபத்தியுயிரில்லா
தவுடலெனக்கூறப்படும்.

இனி (சிவ) என்ற இரண்டக்ஷரத்துக்குமாத்திரம்
பொருள் சகாரம பரமசிவம் இகாரம் பராசக்தி வகா
ரம்மஹாவிஷ்ணு ஆகையால் சிவ எனறல் சிவசக்தி.

விஷ்ணுவாத்மமெனக் கூறப்படும். இவற்றில் சக்தி மஹாவிஷ்ணு இரண்டு தத்துவமும் வேதஆகமபுராணங்களில் சக்திகளாகவேகூறப்பட்டிருப்பதால், சதக்திகள்சக்தனைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், ஸ்நாலவிவகாரத்தினால் சக்திசக்தபேதமேயன்றி கண்ணும் பார்வையும்போல ஏகமே யெனக்கொள்க.

முற்றிற்று

பதினெட்டாவது

சிவலிங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

சிவலிங்கமானது சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமா சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமா? முற்கூறியபடி சிவமென்பது சச்சிதானந்தம லிங்கமென்பது விளங்குவிக்கும் வல்லமை ஆகையால் சச்சிதானந்தமாகியசிவம் வேறொருகுறிப்பால் விளங்கப்படுமாகில் ஜடமாகந்தெரியவரும்: மேலும் இதுகடம இதுபடம் என்று பரம்சிவமே விளங்குவிக்கிறதாகக் காணப்படுவதால், சிவனது லிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறாது: சிவனேலிங்கம், சிவலிங்கமெனக்கூறவேண்டும். இவ்விலிங்கம் அதிகாரி பேதத்தால் மூவகையாம். அவைமேல்விவரிக்கப்படும்.

மற்றொருகொள்கையில் லிங்கமென்றது லீன மாகியபொருளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றதெனப்படும். லீனமென்றது லயிக்கப்படுவது; எவ்வாறெனில்? ஜாக்கிரத்திற் காணப்படுகின்ற சருவஜகமும் அதின் அபிமானியான விஸ்வ விராட்டு என்னும் சருவேந்திரிய பிரதிபலன சைதன்னியத்தோடுங்கூட சொப்பனதிசையிலே லயிக்கின்றது: அச்சொப்பனமும் அதில அநுபவிக்கப்படாநின்ற மேமையமானஜகமும் அதின்அபிமானியான தைஜஸ இரணியகர்ப்பனென்ற அந்தரேந்திரியஉபாதியையுடைய சைதன்னியத்தோடுங்கூட சுழுத்தியிலே லயமாகின்றது; அச்சுழுத்தியுள்பட மூன்றவஸ்தைகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட சருவவிஷயங்களும் லயங்களானதால் அவற்றின் பொருளாகோ அதுலீனார்த்தமாகும்.

லீனமென்றதின் அபிப்பிராயம் யாதெனில்? ஸ்வயம் பிரகாசித்தலுக்கு வல்லமையில்லாததெதுவோ அதுவெனப்படும். லீனமென்பதே சூனியமாகும்; எப்படியெனில்? ஏதற்குஸ்வயம்விளங்குதலில்லையோ அதற்கு ஸ்வயமிருப்புமில்லை: எதற்குஸ்வயமிருப்பில்லையோ அதற்கு வஸ்துத்தன்மையுமில்லை: எதற்குவஸ்துத்தன்மையில்லையோ அதற்கு ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கின்ற வஸ்துவோடுங்கூ ச் சம்பந்தங்கூ ... இவ்வி

தமாகில் முக்காலத்திலும் இரச்சுசர்ப்பம்போல பிரா ந்தியாற்றோன்றுகின்ற மூன்றவஸ்தை முத்தொழில் இ வற்றால் சாத்தியமான இந்தஜகம் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாய்விடும்; விவகாரசத்தையால் விளங்குகின் றதுபோலிருந்தாலும் விவகாரசத்தையினாலும் யுக்தி அநுபவங்களினாலும் பார்க்கில் இல்லாததாகவே நிஷே திக்கப்படுகின்றது. எப்படியெனில்? விழித்தெழுந்திரு ந்தவன் நான் சுகமாயத் தூங்கினேன் ஒன்றுமறி யேன் என்பதில் அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித் த முந்திய விவகாரசத்தாய்த் தோன்றிய ஆவரணமா னது அநுபவிக்கப்பட அதிற்கண்ட விவகார அநுபவ ப்பிரகாரம் காணப்படுகின்றசகலஜகமும் சுழுத்தியில் இல்லாமையாக நிரூபிக்கப்படுகின்றது. சுழுத்தியில் அகம்விருத்தி இல்லாதநிலையில் ஆன்மாவின் இல்லாமை யும் வாராதோவெனில்? சருவஜகத்தின் இல்லாமையை

* சுகமாயென்றது-ஆனந்தமாத்திரமான சொரூபத்தன்மை யையடைந்து தானமாத்திரமாயிருந்ததென்பதாம்.

@ தூங்கினேனென்றது - சருவஜகத் விஷயமான பேத ஞானமின்றி யிருந்தேனென்பதாம்.

✠ ஒன்றுமறியேனென்றது - சுழுத்தியில் ஜகமில்லாததா லதிருசியத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற விருத்திஞானமும்இல்லாத வனாயிருந்தேனென்பதாம்.

அறிந்து அதையும்பிரகாசிப்பிக்கின்ற அதிஷ்டாதாவான ஆன்மா எப்படி இல்லாததாகும்.

அப்படியாகில் சுழுத்தியில்நின்றுவிழித்தபின் சுகமாய்த்தூங்கினேன். ஒன்றுமறியேன் என்பதில் அஞ்ஞானம் அகங்காரம் இவ்விரண்டும் அத்திசையிலிருக்கின்றதுபோற்றோன்றுகின்றதே அவ்வஞ்ஞானம் ஆன்மாவுக்கா அல்லது அகங்கார விருத்திக்கா? ஆன்மாவுக்கெனில்? அதை அறிவதற்கு ஆன்மாவைத்தவிர வேறில்லாததினால்கூடாது. அகங்காரவிருத்திக்கெனில்? அவ்விருத்திக்கு எப்பொழுதும் ஜடத்தன்மை சுபாவமானதால் கூடாது. நல்லது ஆன்மாவுக்கும்வேண்டாம் அகங்காரவிருத்திக்கும்வேண்டாம் அவ்விருத்தியில் அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? அகங்காரவிருத்தியே இல்லாவிடில் அதில் அவிவியக்திக்குந்தன்மை எப்படிக்கூடும். அகங்கார அவிவியக்தத்துக்கு அகங்காரபீஜமான அஞ்ஞான அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? ஞானமில்லாதது அஞ்ஞானம் அதுஞானாபாவமெனப்படும் ஞானமேயில்லாததால் பதார்த்தத்தை விஷயீகரிக்கின்றசாமர்த்தியமில்லாததாய்விடும்; அல்லாமலும் ஞானாபாவசுபாவமுடைய வஸ்துவுக்குத்தன்விஷயத்திலாவது பிறவிஷயத்திலாவது அநுபவம் கூடாததினாலும் அது

வும் சூனியத்தன்மையையுடையதாதலாலும் இல்லை யெனப்படும். அவ்வித இல்லாதவஸ்துவில் ஞானமான து அவ்வியக்தமானல், அப்படி அவ்வியக்தமான ஆ ன்மாவும் அத்தன்மையான சக்திமானுகவேபவித்து, அகங்காரத்தை விளங்குக்குஞ்சாமர்த்தியமுமற்று, அந்தகனல் அந்தகன்போலமுன்னமே அகங்காரமும் அந்தகமாய்க்கொண்டு அவ்வியக்தஞானத்தாலும் சக் தியில்லாததாய்விடும். ஆனபடியால் அதற்குங்கூடா து. அப்படியானல் ஒன்றுமறியேனென்ற விவகாரம் வருகிறதற்கு காரணமென்ன. அவ்விவகாரம் அகம் வி ருத்தியிற் சொன்னப்படுவதால் அகம்விருத்தி ஆரூடமான ஸ்வயம்சித்தமாயுள்ள அஞ்ஞானமானது அகங்காரத ர்ப்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சித்சாயாரூபமான சிதாபாஸனிடத்தில் அகங்காரத்தினுடையதென்றறியா மல், எதார்த்தமென்றறிந்து தனதுபிம்பமானகூடஸ்த பாமான்மாவில் ஆரோபிக்கப்பட்டதுதான். இப்படித் தோன்றுகின்றவிவகாரமும் அகம்விருத்தியிலிருக்கின் ற்றஜாபாச அநுபவத்திற்கண்டவிவகாரபலத்தினுலெ யேயன்றி மற்றப்படியல்ல. இவ்விவகாரபலத்தாற்றோ ன்றுகின்ற சருவஜகம் அதைப்பற்றிவந்த சிருஷ்டி ஸ் திதி சங்காரம் அதினுள்ளடங்கிய அவஸ்தாத்திரயங்க ள் இவைகளோடுங்கூடச். சுழுத்திதிசையில் இல்லை

யெனறேனிருணயமாம் அத்நிசையில்இல்லை யெடி
கால் அஞ்ஞானரூபசுழுத்தியென்றுசொல்லப்படவில்
லை வேறேப்படிசொல்லப்படுகின்றதென்னில் விஷயம்
இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அவற்றின். அபிமானியா
ன சிதாபாசனுகிய சகலஜகத்துக்கும் சுகசொரூ
பமான உண்மையென்று சொல்லப்படுகின்றது. உ
பநிடதம் ஆனந்தம்பிரமமெனக் கூறுவதால் சொரூ
பானந்தமாத்திரமான அடையெனக்கொள்க. இதின்
தாற்பரியம் விருத்திஇல்லாத அகிர்த்துருத்துவமான
சுகஸ்வரூபமாகிய தனக்குவேறில்லாததாகக் கொண்டு
இருத்தலெனவாம். இருத்தலென்றதின்பயன் முக்க
லத்திலும் வேறொருதன்மையை எகிரிந்தசுபாவமூா
கும். இப்படியாகில் க்ஷணம்காலத்நியத்திலும் கூட
ஸ்தசுபாவமான ஸஜாதிய விஜாதிய ஸ்வகதபேதமில்லா
த அத்துவித பரமான்மசுபாவமான அருத்தத்தைப்பிர
காசிப்பிக்கின்றதால், சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்
படும்.

மற்றொருபொருள் ஜகமனைத்தும் அழிந்தும் எது
அழியாமலிருக்கிறதோ அது லிங்கமெனக்காணப்படு
வதால், அவஸ்தைகள்மூன்றும் தொழில்கள்மூன்றும்
அதற்குட்பட்ட ஜகமனைத்தும் அவித்தை மாயையோ
டுங்கூடிப் பரமசிவஞ்சைதன்னியத்தில் இல்லாததாகி ல
யமாகக்காணப்படுவதால் சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெ
னப்படும்.

மற்றொருபொருள் லிங்கமெனில் காரணமானதை யால், பரமசிவமொன்றுதவிர மற்றனைத்தும் காரியமா கையால், காரியப்பொருள் காரணப்பொருளைத்தவிர வேறில்லாததினால். காரணமாம்பரமசிவமேலிங்கம் சி வலிங்கமெனப்படும். இது உத்தமாதிகாரிவிஷயலிங்க ங்களாம்.

மத்திமலிங்கமாவது ஆறுதாரங்களிலவிளங்கிய அனேககோடி சூரியப்பிரகாச லக்ஷியரூபங்களெனப்ப டும்.

ஸதூலலிங்கமாவது இருவகையான லிங்கங்களை, அறியவல்லமையற்ற கேவலம் பண்டித பாமர சாதுர ணமாயுள்ள உபாசனையின் பொருட்டு, சாஸ்திரங்களா ல் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டுப் பாவனைகளால் பரமசிவப் பிரசாதத்துக்கு உரித்தாகச்செய்யக் காரணமாய்விள ங்கிய ஆலயங்களிலுள்ள சிவலிங்காதிகளெனப்படும். உண்மையில் அவ்விலிங்கம் பரமசிவத்தைத் தவிர வேறில்லாததினாலும், அவ்விதப்பொருளுடையலிங். கார்த்தமான பரமசிவத்தை உள்ளபடிவிளங்குவிக்கத் தக்க பொருளுடையதாயும் இருப்பதால், சிவலிங்க மெனக்கூறப்பட்டது. அதிகாரிபேதங்களால் மூன்று லிங்கங்களும் அகத்தியம் உபாசிக்கப்படவேண்டுவதாம்.

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

சாதுசங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

சாதுவெனப்படுகின்றவர்கள் எப்பொருள்கட்கும் அப்பொருள்களாய் விளங்கிய கலைகளைக்கடலாம் பரமசிவனைத் தன்மயமென்றால், சகலஜீவர்கட்கும் அபயமாய் விளங்கிய சுபாவமுடையவர்களாயும் ‡ ஆப்தகாமமையுள்ள உத்தமாதிகாரிகளுக்குத் தரிசனமாத்திரத்தில் அகண்டபரமசிவானந்தானுபூதியை விளங்கச்செய்விக்கின்றவர்களாயும், தங்களை அநுசரித்த எவ்வதி

+ ஆப்தகாமாநுபூதியாவது முதலில் அதிஷ்டானமாத்திரமாய் விளங்கி, அப்பால் பரிபூரணசைதன்னியமயமாயிருந்து கொண்டு, அப்பரிபூரணத்தில் அநேகங்களான சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கெந்தாதிவிஷயங்களை அபின்னமாயகற்பித்து, ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களை அபின்னமாக அநுசந்தானித்து, அந்த அநுசந்தானபலத்தினால் அகண்டமானசைதன்னியரூபமாயுள்ளதைக்குப் பின்னமில்லாமலிருக்கின்ற பூரணங்களான பஞ்சேந்திரியங்களால் பஞ்சவிஷயங்களையும் உள்ளபடி அபேதமாய் அநுபவித்து, அவ்விதஅநுபூதியுடை

கா[illegible]களையும் அவர்களது சித்தபரிபாகத்துக்குத் தகு ந்தபடி சாதனங்களை அருளிச்செய்து பரமசிவானந்த சமுத்திரத்தில் குளிக்கச்செய்விக்கிற வல்லமையுடையவர்களாயும், எப்பொழுதும் எவர்களுக்கும் சல்லாப மாத்திரத்தில் பரமசிவப்பிரேமாவர்த்தர்களாயும், மொழியுமொழிகளெல்லாம் துவிதவாசனைபீசமான அகங்காரக் கிரந்தியிருளைச் சிதையச்செய்யும்பொருட்டுச் சிவஞானசூரியப்பிரகாசத்தன்மையைப் பிரகாசிப்பிக்கிறவர்களாயும், பிராணிகளிடத்தில் யாதொரு அபேக்ஷையுமில்லாமல் அவர்கள் வீட்டைந்துய்வி

ய பரிபூரண ஞானரூப ஞானதன்னிடத்தில் அநேககோடி பிரமாண்டங்களைப் பின்னபின்ன அநேக்கியவிஷயங்களொடும் விளங்குவிப்பித்து, அவ்விதவிஷயங்களையும் விஷயபோகங்களையும் விஷயபோக்தாக்களான பிரமாண்டங்களையும் விஷயரூபமாயும் போகரூபமாயும் போக்தாரூபமாயும் அநுபவித்து, அவ்விதஅநுபோககாலத்திலும் மேற்சொல்லிய மூவிதபேதமுறையஜகத்தில்சருவவிஷய இந்திரிய சொரூபமானஅகண்டபரிபூரணஞானமாகிய தன்னை இடைவிடாத்தன்மையாயநுபவித்து, விஷயம்போகம் போக்தா சகலமும்

னிமித்தம் நிருபைகூர்பவர்களாயும், கருணை மைத்திரி முதிதை பேக்ஷை ஆதிய சீலம்பொருந்தினவர்களாயும், நுவந்துவ விநிர்முக்தர்களாயும், எப்போதும் சுவாநுபூதியில் இரண்டாம்பொருளை எதிரிடாதவர்களாயுமுள்ள பெரியோர்களாம்; அவர்களது சங்கம் சாதுசங்கமெனப்படும்: இவர்களது சங்கத்தைத்தவிர பிராணிகளுக்கு வீடடையவேண்டியமார்க்கம்வேறில்லையென்பதே வேதாகமங்களின் முடிவான நிருணயமாம்.

முற்றிற்று.

விஷயரூபமாயாவது போகரூபமாயாவது போகதாரூபமாயாவது கேவலம்ஞானரூபமாயாவது தன்னைத்தவிர வேறில்லையென்று அதிஷ்டானமாத்திரமாய்ச் செறித்து அநுபவியாமல் நுபவிக்க, நுவிதபதார்த்தப்பிராந்தி அதையிட்டுவந்த ஐசுவரியவான்களாகிய தாரதம்மியமுடைய ஸ்தம்பமுதல் சதாசிவ ஆனந்தமுள்ள போகவிசேஷப்பிராந்தியும் அதிஷ்டானமாத்திரமாய் நீங்காமலபவிக்கிலிடும். இவ்வநுபூதிமானையே சுருதிகள் ஆப்தகாமனெனக்கூறுகின்றன.

இருபதாவது

குருபதேசமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

குருவென்பதின்பொருள் (கு) அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரம் (ரு) அதைத்தகையாநின்ற சைதன்னியப் பிரகாசம் என்பதாம். இப்பொருள் பொருந்திய குரு தத்துவம் காரணகுருவெனவும் காரியகுரு வெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும்.

காரணகுருவாவது காரியகுருவால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வேதாகமங்களின் அணிவான நிலைமையாய் விளங்கிய, பிரத்தியகபின்ன பரமசிவாநுபூதியேயாம். காரியகுருவாவது அவ்விதஉபதேசத்தால் அநுபூதியாய்விளங்கிய பரமசிவமே அவ்வதிகாரிக்கு அநுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு மானுடவேஷம்பொருந்திய குருமூர்த்தியாய்விளங்கிய அவ்வுபதேஷ்டாவாகும்.

இக்காரியகுரு பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரென்மூவகையாகளாம். இவர்களில் வித்தியாதிக்கத்தால் பரஸ்பரம் குருத்துவமுண்டு; உத்தமகுருபிராமணர்களாம் இக்குருக்கள் சன்னியாசி வானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்

தன் பிரமசாரியெனநால்வர்களாம்: இவர்களும பரமே
பரம்வித்தியாநுக்கத்தால் உத்தமகுருவின் லப்தமகி
டையாவிடில் பரஸ்பரம் குருக்களாவார்கள்.

இருவகையான இக்காரியகுருக்களினும் அநிவரு
ஸாவென்னு மொருஉத்தமோத்தம குருவுண்டு.

சூத்திரர்களுக்கும் ஸ்திரிகளுக்கும் குருத்துவங்கி
டையாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களுக்கு
க் கிடையாதென்றதின்பொருள். வேதவித்தியாசம்பி
ரதாயமார்க்கத்தால் கிடையாதென்பதேயன்றி இருவ
ருட்யாங்கால் அவர்களுக்குக் குருத்துவம் கிடையா
தென்பதல்ல. இக்குருத்துவம் யுக்தியுக்திலாபாலாப
த்தில் உபகாரப்படும். ஆதலால் ஸ்திரி சூத்திரர்களுக்
கு குருத்துவம் கிடைக்கவே கிடையாதென நிஷேதி
த்திருக்க இப்படிக்கூறியதேதெனில்? ஸ்ரீ பரமதயா
பரர்களாகிய சங்கராசாரியர்களது வாசகத்திலேயே உ
த்தமஜாதியில் குரு அகப்படாவிட்டால் மந்தஜாதியி
லாகிலும் பந்தநிர்வபகாரப்படுமாகில் குருத்துவம்
ஆசரிக்கப்படலாம், என்று மொழிந்திருப்பதுங் த்
விர,, "எவனது அருளால் ஜடமானதேகமுதலனைத்து
ம் சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ, எவனது சுபாவ
மாகக் கீடாதிப்பிரமபரியந்தம் சாக்ஷித்தன்மையாய்விள
ங்கியதோ, யாதொருபொருள் எல்லாரும் நானென்.

ஞாந்தன்மைக்கு ஒரோவியல்பாக உரித்தாயுள்ளதோ, அப்பொருள்யான் எனத்தோன்றாநுபூதியுடையவர்களாயின் அவர்கள் ஜகதிருஷ்டியில் சண்டாளராய்க் காணப்பட்டிடினும் அவர்களைக் குருவெனவேகொள்ளுதல் என்னுடையகருத்து,, என்று அவர்களாற்கூறப்பட்டிருத்தலாயுங்காணப்படுவதால், அவர்களது அபிப்பிராயப்பிரகாரம் கூறியதாம.

முற்கூறிய உத்தமகுருக்களாவோர் நான்காச்சிரமிகளில் சன்னியாசியென்றகுருத்துவம் உத்தமமெனப்படும்; அது குடிசக வெகூதக ஹம்ச பரமஹம்சமென நான்குபேதமாம்: இப்பேதத்தவர்கள் உத்தரோத்தரம் ஆதிக்கமுடையவர்கள், இவர்களில் வித்தியாப்பியாசத்தன்மையும் ஆச்சிரமத்தன்மையும் காணப்படாதிருந்திடினும், ஆன்மாநுபூதியொன்றுமாத்திரம் இல்லாவிட்டால், அவர்களைக்காட்டிலும் எச்சாதியிலேனும் எவ்வருணத்திலேனும் எவ்வாச்சிரமத்திலேனும் எத்தருமத்திலேனும் எத்தொழிலிலேனும் இருந்திடினும், ஆன்மாநுபூதிமானானால் அவனேசிரேஷ்டனென வேதாகமபுராணங்களில் கூறப்படுகின்றது,,

உத்தமகுருக்களுக்குங் குருவெனப்பட்ட மேற்கூறியஅதிவருணனது லக்ஷணமேதெனில்; எக்காலத்திலும் எவ்வவஸ்தையிலும் எத்தொழிலிலும் எப்பொரு

ஞம் ஞாதுரு ஞானஞேயரகித தண்டாகண்ட விதிர்
முக்த கேவலம்பரமசிவமாகியதானாகவிளங்கிட, தூங்
குகிறவன் கையினின்றும் புஷ்பம் நழுவிடுதல்போல்,
ஜாதி வருணை ஆச்சிரம தர்ம குலகோத்திர நீதி முதலி
யபேதமனைத்தும வாசனையால் புத்திவிருத்தியிலுதி
யாமல், சகசமாய் எதுவும் தானாகவே விளங்குவதாசகன்
அவ்வாறுவிளங்குமவனே உத்தமோத்தமகுருவாம்.

இனி உபதேசமென்பது † தீக்ஷையாம்; அதுசொ
ரூபதீக்ஷை மானததீக்ஷை சாக்ஷிதீக்ஷை ஸ்பரிசதீ
க்ஷை கிரியாதீக்ஷை எனஐந்துபேதமுடையதாம். இவ
ற்றில் சொரூபதீக்ஷையாவது குருசுபாவஸ்திதனாயிரு
க்க, உத்தமாதிகாரியான பரிபாகவிசேஷத்தால் சீடனு
ம் அப்படியே விளங்கிடுதலாம். மானததீக்ஷையாவது
அகண்டசச்சிதானந்தமாம் பரமசிவமாகவிளங்கிய கு
ருவானவர், தாமே சீடனது மனதில் அநுப்பிரவேசித்
து, அவனது உள்ளத்தில் திருவருட்பார்வையைப்பிரசாதி
த்து, தனக்கு அபேதமாக அவனது சைதன்யத்தை
அடைவிப்பித்துக், தானாகவிளங்கச்செய்வது அச்

† தீக்ஷையென்றது தக்ஷணத்தில் குருவானவர் கிருபையால
உள்ளபடி ஆன்மாநுபூதியைக்கொடுக்கின்றதும் அவித்தை
மாயைகளை இல்லாமல் நசிப்பிக்கின்றதுமாகிய வல்லமை
யுடையதென்பதேயாம்.

சீடனும் அப்படியேவிளங்கிடுதலாம். சாக்ஷிதீக்ஷையாவது அவ்விதஅநுபவமே பொருந்திய திருஷ்டியோடும் சீடனைப்பார்த்தருள, அச்சீடனும் அவ்வாசிரியரது அநுபூதியை அடைந்திடுதலாம். ஸ்பரிசதீக்ஷையாவது கிருபைபொருந்திய அநுபவத்தோடும் அஸ்தம் திருவடி இவைகளை சிரசிற்சாத்தியருள, சீடனும் உள்ளபடி அநுபூதியை அடைந்திடுதலாம். கிரியாதீக்ஷையாவது சிரவண மனன நிதித்தியாசன தியான தாரணை சமாதி இவ்விசேஷமுடைய தொடர்ச்சியால், சீடன் குருபதேசத்துடன் சுவாநுபூதியை அடைந்திடுதலாம்: இக்கிரியாதீக்ஷை பத்துவகைப்படும்: அவை ஆசாரியாபிஷேகாதிகளை முன்னிட்டு ஆகமங்களிற்சொல்லியதுகளாம். இவ்விததீக்ஷை கேவலம் தாந்திரிகமெனப்படும். மற்றதீக்ஷைகளனைத்தும் கேவலம் வைதிகமெனவும்; வேதாநுக்கிரக தாந்திரிகமெனவும்படும்.

சக்ஷுரூபதீக்ஷை முதலிய நான்கு தீக்ஷாரூபமான குருக்களைக் காரணகுருவெனவும்; கிரியாதீக்ஷாரூபமான சிரவணமனன நிதித்தியாசன தியான தாரணை சமாதிவிசேஷமுடைய சீடனது தொடர்ச்சியை முன்னிட்டு சுவாத்மாநுபவத்தை விளங்குவிப்பிக்கும் வல்லமை மாத்திரமுடைய குருவைக், காரியகுருவென்வும் கூறுவார்கள். இது குருபதேசரகசியம்.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்றாவது

பரமசிவப்பிரசாதமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

பரமசிவப்பிரசாதமென்பது அப்பிரமாணிக்கப்படாதி ருந்தும் வித்வசபையில் அதிசயமான வாக்குவிசேஷம், சாதிக்கத்தகாததாகுமோ, பிராணிகளின் இச்சாநுசாரத்தக் திறமை, அஷ்டமாசித்திகளான நித்யவிலாசம், ஆகாயாதிகமனம், பரகாயப்பிரவேசம், நிராதாரசித்தக்கள், கர்த்தத்துவ அகர்த்தத்துவ அன்யதாகர்த்தத்துவ சக்திகள், கேவலம் தயாமாத்திரத்தில் மஹாநுமான மரணப்பிரவாகம்பொருந்திய சீவர்களை எப்பொழுதும் அகண்டசச்சிதானந்தபரமசிவமென அநுபவிக்கச் செய்வித்தல், என்னும் இவ்விஷயங்களால் அபாரமே ருமைபொருந்தியதெனப்படும்: இப்பிரசாதமடையப் பெற்ற மஹான்களுக்குச் சிலது சித்திவிஷயங்களிலிருந்தபோதிலும், எல்லாம் பரமசிவமாகவிளங்குதலே பெருமைபொருந்திய முக்கியபரமசிவப்பிரசாதமெனப்படும்.

அவ்விதபிரசாதம் அவர்களிடமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியென்னில்? இப்பிரபஞ்சங்களிலுள்ள நதி

சாமுத்திரம் மலை ஆரணியம் விருக்ஷம் பக்ஷி மிருகம் இன்னுமற்றுமுள்ள அனேகத்துடன் எழுநூறுதல் அசசனவமையுள்ள பிராணிகளென்ன, அவற்றின் போகபோக்கியமென்ன, இந்திராதிகள் தேவ யக்ஷ கந்தர்வ கின்னராதிகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியமென்ன, சகலஜக சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமாவென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகத்பரிபாலன கர்த்தாவாகிய விஷ்ணுவென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசங்காரகர்த்தாவாகிய ருத்திரனென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகதிரோதானகர்த்தாவாகிய மகேஸ்வரனென்ன. அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜக அநுக்கிரக கர்த்தாவாகிய சதாசிவமென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரதுபோகபோக்கியமென்னு, இன்னும் சாருவாக ஆருகதர் ஜைன நாஸ்திக பௌத்தாதிகளின்மதங்களிற் சொல்லிய தேவதாவிசேஷங்களென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களென்ன, பின்னும் கிறிஸ்துமதத்திற்சொல்லிய பராபரன் கிறிஸ்துமுதலியதேவதைகளென்ன, அவர்களுடைய தான பரமண்டல முதலிய லோகங்களென்ன, அவர்க

ளின் போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் எம்மதங்களா லுஞ்சொல்லிய எத்தேவதைகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களென்ன, அந்தந்தமதங்களிற்சொல்லிய பிரசாதவிசேஷங்களென்ன, அந்தந்தமதக்கோட்பாடாயுள்ள சாஸ்திரங்களென்ன. மேலும் எம்மதத்தோரும் மதங்களெனத் கொள்ளவொண்ணாப் பொதுமையையுடைய அத்துவிதசாஸ்திரமென்று வேதாகமங்களின் பொருளாய்விளங்கிய நிர்க்குணப்பிரமமென்னும் பரமசிவமென்ன, அனைத்தும் தானாகவேவிளங்கச்செய்தலாம். அந்தப்பரமசிவப்பிரசாதமாம்விளங்குதல் பரமசிவமாம்சைதன்னியசுபாவத்தைத்தவிர வேறில்லவேயில்லை.

அப்பிரசாதத்தை அடைந்தவர்களெவர்களோ? அவர்களைப்பரமசிவமென் நிருணயிக்கத்தடையில்லை. அவர்களதுஉள்ளத்தின் பரமசிவப்பிரசாதம் விளங்குகின்ற இயல்பைச்சுருக்கமாய்த்தெரிவிப்பதாவது:- எம்மதத்தோர்களும் எச்சகங்களும் எவ்விதத்தகர்களும் எத்தேவர்களும் பின்னுமுள்ளவர்களும் எவ்விதத்தாலும் நாயினைத்தலையெடுக்கவொட்டாமல், யாவையும் தானாகவிழுங்கித் தானானதன்வல்லமைப்பிரகாசிக்கும்வல்லமையுண்டாயசதுரனெனமகிழச்செய்கின்றதே அதின்சுபாவமாகஅநுபவிப்பதாகும். சுருதி ஸ்மிருதி ஆக

மபுராணேதிகாசங்களாலும் கூறவொண்ணாப்பரமசி
வப்பிரசாதத்தின் மகிமாவிலாசத்தையவர்களுற்றுணர்ந்
திக்கக்கூடும்.

ஆகையால் சகலவித்தியாப்பியாசங்களும் சகலவை
க்கியதானதவசுகளும் சகலபக்திகளும் சகலயோகசா
தனங்களும் சமாதிமுதலியசகலஞானங்களும் அபார
மகிமைகளும்பொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதத்தை அடை
யும்பொருட்டே அன்றி, வேறொருபிரயோசனத்தி
ன்பொருட்டல்லவென்பது சகலசாஸ்திரங்களின் உ
ண்மையானஅபிப்பிராயமெனக்கொள்ளுதலே, பரமசி
வப்பிரசாதத்தையடைந்த பெரியோர்களின் பெருமை
யாம்: அப்பெருமையையேபேசாப்பெருமையெனப்போ
திக்கப்படுகின்றது.

அவ்விதப்பெருமைபொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதமுடையா
ர்களான பெரியோர்களின் மகாபவித்திரதரங்களாயு
ள்ள பாததூளிகளாகும் சச்சிதானந்தவிலாசங்களுக்கு
த்திரிகரணங்களாலும் அநேககோடிநமஸ்காரம்.

இவ்விதமாய் நம்புகிறவர்களே அவர்களைப்போலச்
செய்கின்றதே அவற்றிற்குச் சகசமுதிமை.

முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது

அவிமுக்தஸ்தலமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

அவிமுக்தஸ்தலமென்னப்பட்ட காசிக்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைதலானது, அத்துவிதஞானம் எப்படியோ அப்படியே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமாக இருக்கின்றது.

ஞானந்தான் மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று சகலசாஸ்திரங்களும் கூறியிருக்க, காசிமரணம் சாதனமாதல் கூடுமோவென்னில்? காசிமரணத்தால் ஞானமுண்டாய் சகலரும் மோக்ஷத்தை அடைகின்றனரென்று சுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதால் கூடும்.

சிரவணமனன நிதித்தியாசனதியான சாதனசாமக்கிரியின்றிக் காசிமரணத்தினால் ஞானம் எப்படியுண்டாகும்? சுருதிகளில் சத்தியசங்கற்பனையுடையவருகிற ஈசனே, காசியில் மரணகாலத்தில் சகல பிபீலிகாதி பிரமபரியந்தமும் ஞானோபதேசஞ்செய்து, மோக்ஷஸ்வரூபமான தன்சுபாவத்தில் ஐக்கியஞ்செய்கிறேனென்னும் பிரதிஞ்ஞாவாக்கியத்தைச் சுருதியிற்காணப்படுவதாலும், அவ்விசுவேசன் தன்னைக்கற்பிக்கப்பட்ட கைக்கில்

பிராணிகளுள்ளாகத்தில் ஜீவரூபமாயும் கூடஸ்தபிரமரூபமாயும் அநுப்பிரவேசித்திருப்பதாலும், அவ்வித ஈசன் காசியில் பிராணிகளின் மரணகாலத்தில், அவைகளின் இந்திரியவல்லமை மனதிலும் மனதின்வல்லமை புத்தியிலும் புத்தியின்வல்லமை அந்தக்கரணத்திலுமாக ஒடுங்கும்போது, தனது சத்தியப்பிரதிஞ்ஞையாம் அருளால், அந்தக்கரணத்திற் சேஷித்துநின்ற சீவனைக் கூடஸ்தருவிலொடுக்குவித்துத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவஸ்தைக்கொண்டு மோக்ஷபதவியை அருளிச்செய்கின்றனர்.

மேலும் ஈசனாதிருவருளால் மோக்ஷபதவியையடைந்த பிரமநிஷ்டர்கள், தங்கள்பார்வையால் மற்றொருசீவனுக்கு சிரவணாதியுதவியின்றி மோக்ஷபதவியை அருளிச்செய்யலாமாயின், சருவவல்லமையுடைய அவ்வீசன், சிரவணாதியுதவியின்றி சீவர்களுக்குக் காசிமரணத்தில் மோக்ஷபதவியை என அருளிச்செய்யத்தகுகான.

அவ்விருக்ஷாதிகளுக்கு ஞானமில்லாததினால் தன்னைத்தானறியும்படி அவைகளுக்கு எவ்விதமாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கக்கூடுமென்னில்? பிரமநிஷ்டர்கள் தங்கள்சொப்பனத்தில்விளங்கிய விருக்ஷாதிகளைக் கண்டு, தங்களால் அவ்விதவிருக்ஷங்களாய்விளங்கிய உபாதி

யில் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனைக், கூடஸ்தன்மாத்திரமாகச்செய்து, கூடஸ்தனை தாரகச் சாதனமெனத் தாக் விளங்குவிக்கலாமாயின், ஈசனது சத்தியசங்கற்பத்தாற் றோன்றிய விராட் சிதாபாசனிலுள்ளடங்கிய விருக்ஷாதி சிதாபாசனை, அதிஷ்டானமானதாரகை என் அருளிச்செய்யத்தகாதன். ஈசனது கருணையாற் சித்தியாதகொன்றுண்டோ! ஆகையால் காசிமரணத்தில் விருக்ஷ முதல் சகலபிராணிகளும் சுருதிகளின்படியம்பிரகாரம் முக்தர்களாகவே சித்திக்கின்றார்கள். சுருதி யுக்தி அநுபவம் இம்மூன்றுக்கும் மோக்ஷபதவியின்பொருட்டு ஞானம் எப்படி ஒப்பபட்டதோ, அப்படியே இதுவும் ஒப்பப்பட்டேயிருக்கின்றது: அப்படியே சூதசங்கிதையில் தேவதேவனையும் மஹாநந்தனையும் மஹாகாருண்ணியனையும் உள்ள ஈசன் அருளிச்செய்திடில் கீட முதல் அவனது பிரசாதத்துக்குப பாத்திரப்பட்ட எந்தஜெந்துவும் மோக்ஷபதவியை அடைந்திருக்கின்றதென்று பரமசிவத்தின் மகிமைகூறப்பட்டிருப்பதாலும், சகலர்களுக்கும் இகபரசித்தியின்பொருட்டு சர்வாதிஷ்டானமான ஈசனது கருணையே உரித்தாயிருக்கின்றது

முற்றிற்று

ஸ்ரீ சிவாய பரமகுருவே நம.

பிரகரண அட்டவணை.

நம்பர்	பிரகரணங்களின் பெயர்	பக்கம்
௧	பஞ்சகோசாநுபவம்	௧
௨	ஜகத்தைப் பூதப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	௯
௩	சடிஞூதிகுணைப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	௧௯
௪	சப்தாதிகுணைப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	௨௪
௫	கிரியாசக்திப்பகுப்பாகப் பிரித்தது	௩௦
௬	இதம்விருத்தியாகப் பிரித்தது	௩௨
௭	நாமரூபப்பாங்களாகப் பிரித்தது	௩௪
௮	இந்திரியாதிகளின் சூக்ஷ்மாநுபவம்	௩௯
௯	தர்மதர்மிமுதலிய குணங்கள்	௪௧
௧௦	அகண்டவிருத்திசோதனம்	௫௫
௧௧	சரீராதிநிந்தாநிவேக்ஷணம்	௫௭
௧௨	நாமார்த்தவைபவம்	௭௧
௧௩	பஞ்சவக்த்ர விளக்கம்	௮௪
௧௪	சிவாரூடாநுபவம்	௯௧
௧௫	விபூதிமகிமை	௯௩
௧௬	ருத்திராக்ஷமகிமை	௧௦௫
௧௭	பஞ்சாக்ஷரமகிமை	௧௧௨
௧௮	சிவலிங்கமகிமை	௧௨௦
௧௯	சாதுசங்கமகிமை	௧௨௭
௨௦	குருப்ரேமமகிமை	௧௩௦
௨௧	பரமசிவப்பிரசாதமகிமை	௧௩௫
௨௨	அவிமுக்தஸ்தலமகிமை	௧௩௯

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௨	௭	விஷெதிக்கில்	விஷேதிக்கில்
௮	௮	இண்ரடவஸ்தை	இரண்டவஸ்தை
௧௧	௧௧	ஏவ்விடங்களில்	எவ்விடங்களில்
௧௨	௨௧	வேளி	வெளி
௧௩	௯	தொற்றிடில்	தோற்றிடில்
௧௭	௨௩	காரணம்ய	காரணம்பா
௨௭	௨௩	அபவ	அபாவ
௨௮	௨௩	ஞர்னம்	ஞானம்
௩௰	௧௩	சிவகள்	சிவர்கள்
௪௧	௨௩	அவ்வநுபூதியே	அவ்வநுபூதி
௪௭	௧௮	கங்கையில்ல	கங்கையில்
௭௩	௧	விளங்கிய்	விளங்கிய
௭௯	௨௨	ஜக்த்தையும்	ஜகத்தையும்
௭௭	௨௰	விளங்கிய்	விளங்கிய
௯௫	௨௰	ஜசுவரியம்	ஐசுவரியம்
௯௯	௨	கிசம்மாங்	மாங்கிசம்
௱	௨௨	பிசா	பிரசாத
௱௫	௫	சம்சரா	சம்சார
௱௫	௧௯	எவவ்ணண	எவ்வண்ணம்
௱௭	௧௫	சச்சித	சச்சிதா
௱௯	௧௩	பதிரொரு	திரொரு
௱௰	௧௧	சமங்களில	மயங்களின்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600 090. திருத்தம்

கயரு	௩	திருபதஞை	திருப்தஞை
கஉ௰	௩	சகத்தி	சக்தி
கஉ௰	உ௰	மேல	மேலே
கஉக	கஅ	ஏதற்கு	எதற்கு
கஉ௫	௯க	முக்ச த்திலும்	முக்காலத்திலும்
கஉ௫	க	ஸ்வதபேத	ஸ்வகதபேத
கஎ	௬	ரூபகளென	ரூபங்களென
௪எ	அ	ப்தகாமஞையுள்ள	ஆப்தகாமஞையும்
கஉஅ	௰	பெக்ஷை	அபேக்ஷை
கஉஅ	௰	ட்டை	வீட்டை
க௩உ	௬	மனப்படும்	மௌனப்படும்
க௩உ	௨க	மதேனில்	மேதெனில்
க௩௬	உ	எமை	ஏழை
க௩௯	கக	அவற்றிற்குக்	அவற்றிற்குச்
கசு௰	கரு	என்	ஏன்

௩ஆம்.பக்கம்-உஉம்.வரியில் ப்ரச்சுரம் என்ற பதத்தை த்தள்ளியும், க௩௩ம்.பக்கம்-கூம்.வரிமுதல் வருகிற சாக்ஷி த்வைக்ஷீயென்னும் பதத்தை சாக்ஷித்வைக்ஷ என்று படிப்பும் வாசிக்கவும்.

இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களாவன:
பாமதீதை மூலமும் உரையும்
பிரம்ஹோவசனம்
கிரந்தத்தில் வியாக்கியானத்துடன் ஸ்ரீ சங்கிரக்ஷித